

MỤC LỤC

HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ-TÔN NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ

1) Mười hai phái Đạo Cao-Đài	3
2) Tinh Tạo-Hóa bao trùm vạn vật	5
3) Cơ-Quan PTGL không phải là một chi phái	10
4) Hãy học và hành theo chánh pháp	15
5) Tân Xuân nầy khắc kỷ tri tâm	19
6) Chính Thầy mượn Nam-Bang gieo mối Đạo vàng	22
7) Sự thương yêu là cơ thể của Thầy	26
8) Nội giáo và Ngoại giáo công đức như nhau	30
9) Cao-Đài ra đời để tận độ quần linh	34
10) Vì sao Thượng-Đế mở Đạo tại Việt-Nam?	36
11) Hãy tha thứ thương yêu hơn là hờn trách	39
12) Cứu cánh và tác dụng của Đại-Đạo	41
13) Ý nghĩa huyền nhiệm của mùa Xuân	48
14) Quyền pháp Đạo luật nghiêm minh	52
15) Đắc nhất	55
16) Thầy muốn cứu rỗi các con	59
17) Giá trị của sự yên lặng	61
18) Quyền pháp Đạo là tình thương và sự sống	64
19) Thầy cùng các con là một	68
20) Thánh-tâm làm nên Vương-Đạo	71
21) Song tu tánh mạng	74

22) Sứ mạng Thiên-Đạo Đại-Thừa	75
23) Huấn từ Đức Chí-Tôn Thượng-Đế	76
24) Khuyến tu	79
25) Ngọc-Hoàng Thượng-Đế	83
26) Ngọc-Hoàng Thượng-Đế	87
27) Song tu	90
28) Ngũ nguyện của Cao-Đài Thượng-Đế	96
29) Bài hiệu triệu đoàn kết	101
30) Sắc dụ đấng vị cho Đạo-trưởng Huệ-Lương	104
31) Cầu an địa chấn 1982	106
32) Bốn hườn thuốc trị tà	113
33) Thánh-Đức Bình-Linh Hội	119
34) Kỷ niệm Huỳnh-Đạo Thiên-Khai năm thứ 10	126
35) Huấn từ Đức Chí-Tôn nhân kỷ niệm Khai Minh Đại-Đạo năm Quý-Mùi 2003	130

01.- MƯỜI HAI PHÁI ĐẠO CAO-ĐÀI

TÒA-THÁNH CHÂU-MINH, ngày 10-1 năm Đại-Đạo thứ 32
(Đinh Dậu, 1957)

Bài:

Niên Đinh Dậu, ĐẠO ba hai lẻ,
THẦY thấy con còn rẽ chia nhau,
 Như vậy **THẦY** rất lòng đau,
 Bởi nên **THẦY** mới chuyển mau hội này.
 Hội BÌNH-LINH Thầy xây vận chuyển,
 Cho các con hội diện sum vầy,
 Để Thầy cạn lẽ phân bày,
 Cho con lớn nhỏ đồng hay máy Trời.
 Thầy nhắc lại thời kỳ khai Đạo,
 Buổi đầu tiên Thầy tạo **Chiếu-Minh**,
 Rồi lần sang đến **Tây-Ninh**,
 Mở **Minh-Chơn-Đạo** công trình biết bao!
 Lập **Tiên-Thiên** Thầy trao gánh nặng,
Ban Chính Đạo cũng dựng vện toàn,
Tây-Tông Vô-Cực tịnh an,
Bạch-Y Thầy mở liên đoàn Hậu-Giang.
Trung-Hòa Phái khó toan tiến bộ,
Tịch-Cốc thi hành lối Thiên-Cơ,
 Mở **Minh-Chơn-Lý** kịp giờ,
Liên-Hoa Tổng-Hội thời cơ anh tài.
 Rồi lần đến **Cao-Đài Hội Giáo**,
 Mười hai chi Thầy tạo đủ rồi,
 Cao-Đài Thống Nhứt ra đời,
 Thầy giao con hiệp coi thời ra sao?
 Trái bao năm phong trào sôi nổi,
 Để tự con trao đổi ý nhau,

Thời gian im bật qua mau,
 Nay Thầy xem lại vẫn màu rẽ chia!
 Sự rẽ chia tại lìa căn bản,
 Thầy phân qua, chẳng hãn tường tri,
 Thầy dạy con hiệp, con qui,
 Hiệp là không nghịch, qui y chơn truyền.
 Bề hình thức tư riêng mỗi phái,
 Là ý Thầy muốn dạy các con,
 Giao tay lãnh đạo hành tròn,
 Dìu đường sanh chúng, phận con làm đầu.
Mười hai phái do đâu mà có?
Gốc Cao-Đài tách ngõ phân ra,
Cũng như Thầy tạo cái nhà,
Có mười hai cửa vào ra tự lòng.
 Nhưng làm Chủ-Nhơn-Ông có một,
 Lại tử như giống tốt Thầy gieo,
 Mười hai thứ giống tùy theo,
 Con nào muốn cấy giống nào cũng xong.
 Vỏ tuy khác mà trong vẫn gạo,
 Nấu chín rồi vẫn bảo là cơm,
 Dầu phân gạo nhỏ, gạo thơm,
 Gạo nào thì cũng nuôi con no lòng.
 ĐẠO cũng thế, Thầy mong con trẻ,
 Dầu phái nào, chớ tẻ tách nhau,
 Dầu cho khác sắc, khác màu,
 Chơn-truyền có một, không cao thấp gì.
 Đâu cũng gọi **TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ**,
 Đâu cũng **THẦY**, danh ngã **CAO-ĐÀI**,
 Dầu cho đây dở, đó hay,
 Đỡ nưng mới phải, đừng bài bác nhau...

02.- TÌNH TẠO HÓA BAO TRÙM VẠN VẬT

NAM-THÀNH THÁNH-THẮT, Tuất thời, mùng 1 tháng Giêng Ất Tỵ
(2-2-1965)

Thầy các con, Thầy mừng các con nam nữ:

Thi:

NGỌC đá không phân bởi trí phàm,
HOÀNG Thiên đầu phụ kẻ từ tâm;
THƯỢNG, trung, hạ vẫn là con cái,
ĐẾ, tướng, dân nào biệt Bắc Nam.
GIÁO dục quần sanh trong vạn kiếp,
ĐẠO truyền chánh pháp buổi kỳ tam,
NAM Thiên rộng mở chờ nguyên khách,
PHƯƠNG thế qui nguyên vững chí làm.

Thầy miễn lễ, các con an tọa đặng đặng.

Các con ôi! Nhân tiết Xuân về, Thầy đến với các con trong giữa thời đao binh chiến loạn. Thầy chạnh thương các con đã có công tâm, đạo đức với Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ. Tuy về phần thể chất, các con gọi là không may, nhưng về tinh thần âu cũng là một dịp để các con tiến hóa, hầu chứng minh lời tiên-tri của Thầy từ xưa là đúng.

Các con ôi! Thầy là Chúa-Tể Càn-Khôn sanh ra muôn loài vạn vật, bao nhiêu cuộc tuần hoàn, dinh hư tiêu trưởng, đó là sự nhiệm mầu của Thầy đã định sẵn. Vì vậy mà đến buổi Hạ-Nguơn, Thầy đến xứ Việt-Nam này để khai Đạo, kêu gọi các bậc nguyên nhân hãy sớm lập công bồi đức, hướng dẫn toàn thể sanh linh sớm tỉnh tu để về cõi trường tồn chánh giác, hoặc hưởng đời Thượng-Nguơn Thánh-Đức.
Nguyên vị đã sẵn dành cho các bậc nguyên căn tu hành

chánh đạo và cũng dành để cho những kẻ từng lương cải ác, sớm trở lại nguồn. Còn chốn Địa-Ngục A-Tỳ là chỗ trừng phạt những đứa bạo tàn hung ác và cũng để răn trị những hạng người tu hành ngụy trá.

Hôm nay, Thầy đến với các con để vỗ về, an ủi, cùng chan rưới điển lành cho các con, không phân biệt giàu nghèo, sang hèn, lớn bé, nguyên nhân cùng hóa nhân để các con hấp thụ linh điển đó mà bình tâm sáng suốt, chọn một con đường đi, khỏi lo chông gai hiểm trở. **Đó là con đường Đạo: Tự giác, giác tha, bác ái, khoan dung.** Vậy thì nơi đây, các con hãy trút tất cả những tâm tư, những buồn tủi, những giận hờn, những đau khổ, để Thầy an ủi, vỗ về, xoa dịu nỗi tâm tư.

Lòng TẠO-HÓA từ bi bao trùm vạn vật, mở lượng khoan dung, dang tay từ ái đón rước tất cả sanh linh, đứa phải, đứa trái cũng là con cái của Thầy. Phải chi các con nhận thức con đường tiến hóa cao tột mà tiến theo cho thuận lẽ Trời hạp lòng người Thầy ban lời khuyến dỗ.

Các con ôi!

Thi bài:

Tình TẠO-HÓA ban đều Vũ trụ,
Đức háo sanh bao phủ càn khôn;
Chuyển luân Nhật, Nguyệt vong tồn,
Cỏ cây nhơn vật vô cùng hóa sanh.
Mùa Xuân ấy Trời dành vạn vật,
Mùa Xuân là tánh chất nước non;
Chuỗi đời trăm hạt xây tròn,
Xuân về xoa dịu hàn ôn chuỗi đời.
Xuất Ất-Tỵ giữa thời phong vũ,

Xuân Lạc-Hồng lẫn thú đau thương;
 Đổi thay thế cuộc phi thường,
 Con ôi! suy gẫm cho tường máy linh.
 Khắp nhân loại cùng tình huynh đệ,
 Một giống nòi là thể tay chơn;
 Không thương thì chớ nên hờn,
 Đứa khôn, đứa dại, quả nơn đên bù.
**Hướng chi con người tu Đại-Đạo,
 Dưới chơn Thầy truyền giáo qui nguyên;
 Từ trong cửa Phật, Thánh, Tiên,
 Mà không đạt lý diệu huyền hay sao?**
 Con nhìn thấy Trời cao che chở,
 Con nhìn xem đất nở hoa mầu;
 Cỏ cây, nơn vật một bầu,
 Cũng đều hằng sống phép mầu Hóa Công.
 Lẽ chúng sanh vui lòng đẹp dạ,
 Khi mưa Thu, nắng Hạ rưới chan;
 Khi Xuân nở, khi Đông tàn,
 Vận hành thời tiết nơn gian cây nờ.
 Sao còn lúc thờ ơ, giận dũi,
 Sao còn hồi buồn tủi trách than?
 Rằng nóng bức, nào cơ hàn,
 Rằng không ban phước đở nòn riêng tư.
 Trong khi đó, lòng Tự Phụ đã,
 Vẫn với tình Tạo-Hóa đương nhiên;
 Trời che, đất chở vô biên,
 Công bình thưởng phạt nghiệp duyên nơn loại.
 Kia thế giới ngày nay biến loạn,
 Bởi người đời xao lãng lòng nhân;
 Kia là Tôn giáo tranh phân,
 Bởi người thiếu lẽ tình thân đại đồng.

Con hỡi con! đau lòng chẳng tá?
 Con hỡi con! xót dạ hay không?
 ...
 ...
 Nếu con giữ lập trường Chánh Đạo,
 Nếu con gìn lời bảo Chí-Tôn;
 Nâng đứa dại, học người khôn,
 Nhủ khuyển kẻ quấy, bảo tồn người nguy.
 Gìn hạnh đạo từ-bi bác-ái,
 Thuận lòng Trời nơn ngãi thương yêu;
 Giữa cơn nắng sớm mưa chiều,
 Bao nhiêu gian khổ, bấy nhiêu hợp quần.
 Chi phái cũng tinh thần Đại-Đạo,
 Chùa, Thất đều hoài bảo nơn sanh;
 Con đừng nê chấp cạnh tranh,
 Rằng tà, rằng chánh rồi sanh giận hờn.
 Buổi sơ khai định phần luật lệ,
 Cùng chánh truyền, chánh thể, phân minh;
 Thì con học đó sửa mình,
 Sao cho tài đức vị danh sánh bằng.
 Cũng có con năng oản tâm Đạo,
 Cũng có con trọng bảo danh Thầy;
 Đứa thì củng-cố đó đây,
 Đứa thì kêu gọi ngày ngày qui nguyên.
 Thầy không nở ngồi yên Bạch-Ngọc,
 Nhìn thấy con cười khóc hồng trần;
 Nam-Thành ngự bút tỏ phân,
 Khuyên con giữ một tình thân đại đồng.
**Thầy không mượn lâu-đài, Chùa, Thất,
 Mượn lòng con chơn thật mà thôi;
 Không Chức sắc, không vị ngôi,**

Mà còn khổ cực, còn hồi gian nan.
 Trước liệu lượng, sau toan hứa hẹn,
 Lãnh lĩnh Thầy, đừng thẹn với Thầy,
 Thủy triều vận tải Đông, Tây,
 Danh con được rạng, Đạo Thầy hoằng dương.
 Xuân Ất-Ty diễn tuồng như quả,
 Gió Xuân hòa, lửa Hạ nấu nung;
 Hồng ân chan rưới khắp cùng,
 Cho con trong cảnh lao lung khổ nạn.

Thi:

Khổ nạn chung chịu các con ôi!
 Đâu phải yên thân với cảnh đời;
 Chỉ có thương yêu là bảo vệ,
 Tinh thần đạo đức vẹn mà thôi.

Các con ôi! Xuân Ất-Ty, một mùa Xuân phong vũ,
 Thầy sẽ chan rưới hồng ân cho tất cả muôn loài để được
 trấn an tinh thần trong cơn biến loạn, chẳng phải riêng gì
 các con. Các con hãy nhìn vào quá trình trong bốn mươi
 năm Đại-Đạo, lịch sử ghi chẳng nên đồng, để các con nhớ
 lời Thầy dạy hôm nay hầu lập thân hành đạo.

Thi:

Hỡi các con ôi! Hỡi các con!
 Bốn mươi Xuân chẵn Đạo chưa tròn;
 Cõi bờ chia sẻ sâu như loại,

 Cứu thế, hiền nhân cam nếm mật,
 Độ đời, chí sĩ ngậm bồ hòn;
 Nhưng rồi cũng đến Long-Hoa Hội,
 Lừa lọc cho ra lẽ mất còn.

Thầy thẳng...

03.- CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ KHÔNG PHẢI LÀ MỘT CHI PHÁI

THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời, 14 tháng giêng Ất-Ty (15-2-1965)

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ KIM VIẾT CAO-
 ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG.**

Thầy các con, Thầy mừng các con. Đàn nơi Thiên Lý
 tức là đàn Ngộ thời khai mạc Văn Phòng Phổ Thông Giáo
 Lý ngày mai và cũng có đôi phần kiểm thảo Thánh giáo để
 các con khỏi nóng lòng chờ đợi.

Hỡi các con! Thầy đã chọn ngày Thiên-Quan Tứ Phước
 mở Văn phòng để các con nhờ hồng ân của Thầy mà lập
 công với Đạo. Thầy cho phép các con an tọa, nghe Thầy
 dạy đây:

Hỡi các con! đời càng loạn, Đạo càng phải trị. Lấy tĩnh
 mà chế động, đó là phương pháp của Đạo cứu đời. Với cơ
 Đạo hiện giờ, thử hỏi các con có việc làm nào để xứng
 đáng với chức vụ ấy chưa?

Các con là những điểm Linh-quang của Thượng-Đế
 phát sanh, đến ngày nay, bao nhiêu cuộc biến chuyển trước
 mắt các con, tức nhiên mỗi đứa đều phải có ý thức làm
 sống dậy trách nhiệm trước cơ Đạo cũng như đời.

Các con cần ghi nhớ điều này: CƠ QUAN PHỔ
 THÔNG GIÁO LÝ không phải là một chi phái, cũng không
 phải của một cá nhân nào hay một đoàn thể nào, mà phải
 là của toàn Đạo, một nhịp cầu nối liền tình huynh đệ, một

điện đài râu và phát những động năng thúc đẩy cho sự thống nhất Giáo lý, tức là tinh thần vậy, để các con sẽ gặp nhau, quy nguyên ở vị trí duy nhất, tri và hành theo chánh pháp của Đại-Đạo.

Trước hiện tình đặc biệt ngày nay, nhiệm vụ các con rất cần hơn lúc nào hết. Con không còn tìm ăn những bánh vẽ và trao bánh vẽ ấy cho kẻ khác cùng ăn; mà con phải ăn một thức ăn tinh thần và mỗi người đều thọ hưởng thức ăn tinh thần ấy, để có đủ năng lực sáng suốt, ngõ hầu đối phó với mọi hoàn cảnh hiện tại và xây đắp một nền tảng Giáo lý vững chắc ở tương lai.

Thời gian không còn cho phép các con làm những bài thí nghiệm nữa. Các con ôi!

Thi:

Nhiệm mầu lý Đạo hỡi con ôi!
 Dụng đức hy sinh để đắp bồi;
 Chẳng nệ thân phàm không vị cả,
 Dừng màng danh tục chẳng cao ngời.
 Nhịp cầu Giáo-lý xây non nước,
 Guồng máy thiên-nhiên dựng Đạo đời;
 Cứu cánh Nguyên-nhân kỳ mạt-hạ,
 Vững vàng lèo lái giữa dòng khơi.

Bài:

Thuyền Đại Đạo lướt trên biển tục,
 Tiếng còi linh vội giục nhưn sanh;
 Giữa hồi thế cuộc phân tranh,
 Thì Tôn-giáo phải thực hành cứu nguy.
 Thập ngũ ngoạt đúng kỳ Tứ Phước,
 Ất-Ty niên đón rước Thiên-Quan;

Ánh dương chiếu rọi huy hoàng,
 Sáng soi tâm đạo của đoàn hy sinh.
 Thầy nhắc lại quá trình cơ Đạo,
 Buổi sơ khai xây tạo móng nền;
 Từ luật-lệ đến Chánh-truyền,
 Đều do chơn-lý đồng-nguyên Tam Tòa.
 Cơ chuyển hóa chia ba tế bầy,
 Mạch lưu thông gây Phái, lập Chi;
 Đều trong Đại-Đạo Tam-Kỳ,
 Hóa hồng Phổ-độ thống quy Chơn-truyền.
 Bởi thế cuộc đảo điên, điên đảo,
 Xui lòng phàm như bão, như giông
 Lỡ khi thuyền đến giữa dòng,
 Giật mình chợt tỉnh thì không bến bờ.
 Trách chi con, con khờ, con dại,
 Chỉ khuyên đừng, đừng cãi, đừng canh;
 Kia xem thế cuộc chiến tranh,
 Bởi xa **THUỶNG-ĐẾ** mà sanh trọng trâm.
 Thầy đã đặt cơ cầm khắp cả,
 Các Phái, Chi truyền bá Đạo Thầy;
 Nhưng còn có một việc này,
 Là cơ ổn định tương lai vững vàng.
 Chí hy sinh cậ đoàn tâm Đạo,
 Lòng giúp đời tần tảo sớm trưa;
 Không nài dãi nắng dầm mưa,
 Con thuyền bác-ái rước đưa đạo đồng.
**Gặp gỡ nhau trên đường Giáo-lý,
 Nhìn với nhau Tôn-chỉ Cao-Đài;
 Không còn chia biệt Đông Tây,
 Không còn Phái nọ, Chi này, Phật, Tiên.**
 Đây là đường quy-nguyên Tam Giáo,

Cũng là giềng trọng bảo nước non;
 Là mong cứu kiếp sống còn,
 Cho toàn lê thứ trong cơn hãi hùng.
 Con sẽ được tâm trung khoan khoái,
 Nhận việc làm đúng ngãi, đúng nhân;
 Vì Thầy, vì Đạo hy thân,
 Trên dòng lịch sử sáng ngân Rồng Tiên.

Hỡi các con! khi các con đã nhận thức việc nên làm và phải làm để hầu đặt mình trên nhiệm vụ thì các con hãy quan niệm việc lớn là tiền đồ Đại-Đạo và tương lai chủng tộc, mà đừng quan niệm ở HUỆ-LƯƠNG (Trần-Văn-Quế) hay THIÊN-BẢO (Ngô-Chí-Bình). Có vậy các con mới tránh được những hiểm nguy mà làm tròn bổn phận con người của con đối với Thầy, với Đạo và nhân loại.

Đường con đi, thiên hạ cũng đang đi, việc con làm thiên hạ cũng đang làm, cũng như các Chi Phái trong Đại Đạo, từ Tòa-Thánh, Hội-Thánh, đến Thánh-Thất, cũng đang mở mang đường thiện, phổ truyền giáo lý trong đường hướng đạo đức, thì Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý song song đồng hành và vượt một bước nữa là có nhiệm vụ tương trợ, giúp đỡ mọi mặt trên căn bản Đại-Đạo.

Các con hãy sắp một cơ cấu, rèn luyện tín đồ các cấp, cũng như nhơn sanh, sao cho am tường giáo-lý căn bản của Đại-Đạo, rèn luyện cho xứng tài, xứng đức, xứng phẩm hạnh, để có thể chen vào hàng Giáo-phẩm, trình độ tương đương với các cấp Thiên-phong Chức-sắc các giới trong kỳ Đại-Hội Vạn-Linh. Vì việc sẽ tiến hành phải đòi hỏi một cơ cấu tối thiểu, chi nên Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý sẽ lập ra thành Ban, dựa theo ba tiêu chuẩn đã dạy trong một đàn đầu Xuân Ất-Ty.

Việc lập thành Ban không có ý nghĩa cai quản hoặc chỉ huy ai. Đó ví như bánh có khuôn, rắn có đầu, các tư kỳ phận mà thi hành chu đáo phần việc của mình. Đức hy sinh của đứa lớn sẽ làm sáng đức hy sinh của đứa nhỏ, thương-yêu, nương-níu, dìu-dẫn nhau, tha-thứ mọi sơ suất nếu có, để chung lưng đấu cật, phô trương giáo lý, tức là nguồn gốc của hạnh phúc cho nhân sanh và nhân loại.

.....

Thầy nhận thấy nơi đây có rất nhiều hồng quang điển do các con thiện tâm, thiện chí với Đạo, nên Thầy ban cho chung các con một lời này để ghi tâm, hầu vững bước trên đường Thiên-Đạo.

Các con, bởi có duyên lành, nên mặc dầu trải qua bao cơn bão táp, mấy lúc khảo đảo, các con đã không thối chí ngã lòng, trái lại vẫn thiết tha vì tiền đồ cơ Đạo nên khăng khăng theo đuổi cho đến ngày giờ này, đa số các con hiện diện tại điện tiền hữu duyên mà lãnh lấy những lời khuyên dỗ của Thầy vừa qua. Các con chí muốn duy nhất là Đạo sớm thành, mà phải thành trên phương diện nào đó hỡi con?

Đạo là chi? Rồi khi thành phải ra sao? Vậy thì Thầy giải đáp cho con hiểu:

THƯỢNG-ĐẾ vị nhân sanh mà khai Đạo Pháp để con cái của Thầy học hỏi mà hành theo đúng Chánh-Pháp, đến ngày công quả viên mãn, sẽ trở về hiệp nhưt cùng Thầy. Lúc bấy giờ các con là Thầy, là Phật, Tiên, Thánh, Thần Đó là đường lối tuyệt đích của Đạo.

Còn trước cơ Đạo ngày nay, các con muốn thành, trước nhưt lòng con phải thành. Thành để hành cho đúng không cãi canh, không thêm bớt, không chia rẽ, dụng đức hy sinh

để cảm hóa cho nhau. Các con đừng e ngại không người dắt lối đưa đường, chỉ ngại cho lòng con chưa thành. Khi lòng con đã thành, tri, thuyết, hành như nhất, thì các con sẽ thấy lý siêu việt đến với các con, là ngày mà cây Phổ-Thông Giáo-Lý đơm bông kết quả...

04.- HÃY HỌC VÀ HÀNH THEO CHÁNH PHÁP

MINH-ĐỨC ĐÀN, Tuất thời, mùng 10-7 Ất Ty (6-8-1965)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI Giáo Đạo Nam Phương, Thầy các con, Thầy mừng các con đăng đăng...

Các con! Ngươn Hội đáo kỳ, vạn vật đổi thay, Phật, Tiên, Thánh, Thần từ cõi Hư Vô đến trần gian giúp Thầy khai mồi Đạo để cứu rỗi quần linh trở về nguồn gốc. Nơi cõi trung, hạ giới, các đảng âm hồn, ngạ quỷ cùng đến cõi thế gian tranh nhau lập công bồi đức để trở lại cõi trường tồn chánh giác và cũng để điu dẫn những tâm phàm bất chánh, vị kỷ vị thân, nương Đạo tạo đời, nhiều hại nhân sinh, vào hố sâu vực thẳm.

Bởi lý do đó nên Thầy thường dặn dò nhắc nhở các con hãy học hành theo đạo luật, pháp chánh, cùng Thánh Dụ Qui Điều, mới khỏi bị lầm lẫn giữa vàng thau bạc thiếc, đen trắng, sáng tối, thiệt hư.

Các con rất diễm phúc mà được gặp đích thân Thầy đến mở đạo tại góc đất Việt Nam này, đem chánh pháp phổ truyền, đem lòng từ bi ân xá, để các con nào sớm giác ngộ cùng giác tha những kẻ còn đứng ngoài vòng Đạo Giáo trở về mái nhà lương thiện, cùng nhau hấp thụ điển lành

cùng đạo lý, để làm động lực thúc đẩy bản thân thi hành công đức, phổ độ chúng sanh được thuần lương thiện mỹ, hầu tái lập đời **Thượng-Nguơn Thánh-Đức**.

Thầy hằng nói: **chi phái là đường hướng phổ độ chúng sanh, mà cũng là cửa ngõ mở rộng để yêu quái tà thần chen vào làm ly gián kế, hãm hại các con, xa Thầy phản bạn.**

Các con ôi! Hãy nhìn, kìa bao cuộc dinh hư tiêu trưởng của thế sự, rồi nhìn lại trên bước đường hành đạo của các con. Trước kia, Đạo Thầy khai chỉ có một, nhưng vì gặp những trường hợp đặc biệt, những cảnh trạng dị đồng, mà gây bao cảnh ly tán, diễn qua mấy lớp trong bốn chục thu dư, rồi đưa đến trạng huống ngày nay. Đau lòng không hỏi các con! Nếu Thầy có thể hiện thân Chúa Jêsus, các con sẽ thấy những dòng máu đỏ chảy lan trên mảnh dư đồ chữ S. Nhưng các con sẽ thấy, nếu các con muốn, khi các con có động mối từ tâm.

Các con ôi! hiện trạng đã chứng minh cho những gì Thầy đã nói. Ngày nay **Chúa Jêsus** không hiện thân, mà chính những dòng máu đỏ đã chảy lan khắp cùng trên non sông đất Việt. Thầy thấm thương các con! Thầy rất đau lòng nhìn thấy cảnh trạng ngày nay, nhưng đó không phải đợi đến ngộ cảnh rồi kêu rên trong chỗ tiêu cực, mà chính Thầy đã biết trước và nói trước với các con cách đây bốn mươi năm dư.

Thầy hằng khuyên các con: khi hiểu Đạo hãy mau bước hành Đạo, xây dựng Đạo. Nếu trễ một ngày là sanh chúng khổ một ngày, trễ mấy mươi năm thì nhân loại khổ mấy mươi năm. Tại vì đâu hỏi các con? Có phải

bởi tư tâm, vì bản ngã ở chánh kiến, tại dị đồng, làm những chướng ngại vật cản ngăn lối bước của khách lữ hành trên đường cứu nhân độ thế. Chúng sanh đau khổ, chính Thầy đau khổ. Chúng sanh ly tán như lòng Từ-Phụ ly tán!

Thi:

Linh căn là hiện bản thân Thầy,
 Một khối Linh Quang chiết xuống đây,
 Chúng nó khổ đau, Thầy cũng thế,
 Làm sao sớm dứt cảnh tình này.

Các con ôi! **Dòng nước muôn sông cũng đổ vào biển, nhánh nhóc cũng trở lại cội. Tam Giáo rồi cũng qui lại một nguồn xuất phát từ buổi khai Thiên lập địa. Hiểu như vậy để các con hằng ngày tận trọng trong việc làm, hòa hiệp đó đây, tương thân tương ái, liên giao đoàn kết để sửa soạn cho ngày Đạo Thầy thống nhất**, mà việc cầm cờ chạy hiệu, đứng mũi chịu sào, thành bại nên hư, là do bởi các con, vì các con là điển hình.

Thi:

Đời chẳng loạn ly, Đạo chẳng khai,
 Đạo khai sắp đặt cuộc an bài,
 An bài nhưn loại do hòa hiệp,
 Hòa hiệp không còn ba, bảy, hai.

Thi bài:

Tình Tạo-Hóa háo sanh muôn vật,
 Máy Kiền Khôn chất ngất chở che,
 Thu qua, Đông đến, Xuân, Hè,
 Vận hành thời tiết tư bề dưỡng nuôi.
 Cõi phàm tục an ngôi định thứ,
 Chốn Hư Vô nắm giữ quyền năng,
 Hồng ân võ lộ rưới chan,

Sanh sanh, hóa hóa, trên đàng hóa sanh.
 Người mang máy tối linh xuống thế,
 Vạn vật đều chấp chế trị vì,
 Thiên nhiên màu sắc những chi,
 Là Thầy tô điểm tân kỳ lịch xinh.
 Con có nhìn hiện tình sự thế,
 Hiện tình kìa đâu bể điều linh,
 Hiện tình chiến họa đao binh,
 Hiện tình non nước nhưn sinh khổ nạn.
 Thầy khai đạo là toan cứu cánh,
 Tỉnh thức con trong cảnh đau sầu,
 Đã không chia biệt Á, Âu,
 Một dòng một giống lẽ đâu nở đàn.
 Hỡi chức sắc đàn anh sứ mạng,
 Hỡi nhưn sanh dưới bảng **Cao Đài,**
Tiên Thiên nhưt khí hóa khai,
Vạn thù qui nhưt không sai lẽ Trời.
 Vui chi con trong thời chiến loạn,
 Tranh chi con giả trạng vị ngôi,
 Bớt lần bày vẽ con ôi!
 Đau lòng Từ Phụ nặng lời gièm pha!
 Con hãy giữ dĩ hòa vi quý,
HÒA mới tương đạo lý cao siêu,
 Mới không phạm luật Thiên Điều,
 Mới mong anh dắt em dìu sớm hôm.
 Đạo thống nhưt bao gồm toàn thể,
 Sử Đạo còn dành để chép ghi,
 Long Hoa Đại Hội trường thi,
 Hữu công tắc thưởng, không vì, chẳng tư.
Thi:
 Thầy chứng tâm thành lễ hiến dâng,

Đàn trung nam nữ gọi thâm ân,
 Gia công dìu dẫn trên đường đạo,
 Mà giải oan gia nghiệp chướng lần.

Thầy thượng ý, thăng...

05.- TÂN XUÂN NÀY KHẮC KỶ TRI TÂM

THIÊN-LÝ ĐÀN, Tuất thời, 29 tháng Chạp Ất-Tỵ (20-1-1966)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ KIM VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG, Thầy các con, Thầy mừng các con.

Mặc dầu thời cuộc tang thương, thế trần biến đổi, Thầy cũng dành riêng một mùa Xuân ấm áp với vẻ đẹp thiên nhiên để bù sót lại những lúc Đông tàn giá rét, nắng Hạ đốt thiêu, mưa Thu ảm đạm. Thầy đến với các con một mùa Xuân mới. Các con hãy vui vẻ thưởng Xuân, **đem Đạo Thầy truyền bá khắp nơi, đem hột giống lành gieo rải lan tràn, và đem ân lành phổ cập cho tất cả con cái của Thầy cho chúng hiểu được lý Đạo, trở về nguyên lý hiệp nhất cùng Thầy hầu tái lập cõi đời Thượng Ngươn Thánh Đức.**

Thầy đến với các con trong một mùa Xuân mà lòng người tan tác, non nước suy vong, sanh linh đồ thán! Ôi! đó cũng là căn nghiệp chúng-sanh.

Các con hãy hưởng một cái Xuân đầy ý nghĩa và nhân đạo. Đêm nay, các con hãy thưởng Xuân đi, để rồi ngày mai đồng cất lên vai một nhiệm vụ của Thầy phát ban và

của nhơn sanh đưa tới từ khi Thầy đến lập Đạo tại thế gian này.

Rồi đây, **Thầy** sẽ cho **Phật Tiên Thánh Thần** đến giúp đỡ các con trong một mùa Xuân hành Đạo. Các con hãy làm sao cho con cái của Thầy hiểu biết được tình thương của Thầy là tình thương Tạo Hóa đương nhiên. Khi chúng hiểu được là hiểu thông lý Đạo và luật đương nhiên của đất trời.

Thầy ban ơn các con một mùa Xuân:

Thi:

Xuân sắc thiên nhiên vẻ lịch xinh,
 Xuân phong đưa đón khắp toàn linh,
 Xuân hoa rực rỡ muôn màu đẹp,
 Xuân cảnh thanh tao một tiếng kinh.
 Xuân nhứt nhứt tâm tình Tạo Hóa,
 Xuân niên niên tải nghĩa quần sinh,
 Xuân xuân con hỡi! mùa Xuân Đạo,
Xuân Đạo về mới dứt chiến chinh.

Thầy miễn lễ, các con an tọa.

Bài:

Đông quân điểm cành mai hé nhụy,
 Việ Như-Lai hoan-hỷ nghinh Xuân,
 Tam dương thoai-khí vẫn vẫn,
 Bá hoa đua nở gót lân ra vào.
 Canh thâm nghe Thầy trao Thiên-ý,
 Tân Xuân này khắc kỷ tri tâm,
 Gia môn đạo đức vững cầm,
 Tánh linh Thầy phú con tâm lý sâu.

Ngọc với đá rồi sau sẽ rõ,
 Thổ với hồ nào có khác chi,
 Tương lai trước đã định kỳ,
 Hoan tâm hành Đạo rộng suy mới tưởng.
 Hồi tưởng lại Thầy thương con trẻ,
 Xuân về đây Xuân sẽ ra đi,
 Kiến cơ con hồi tu trì,
 Ca ngâm đạo đức đỡ khi rối loạn.
 Trung nhứt vốn con đàng kết quả,
 Sĩ nông công cổ giả giai đồng,
 Cao siêu đắc nhứt đắc trung,
 Túy tinh Đạo lý hiểu thông Thiên Đình.
 Tử sanh vốn lộ trình nhân thế,
 Đoạt huyền vi thoát lệ tử sanh,
 Đài Tiên ngộ Lão Trường Canh,
 Ngọc thêm bộ bộ khinh khinh phi phàm.
 Nguyên nhân hồi! kỳ tam mở rộng,
 Khôi nguyên dành đức trọng lẫn tài,
Thượng-Nguơn Thánh-Đức phục lai,
 Bôi tên địa phú, liên đài hóa thân...

06.- CHÍNH THẦY MƯỢN NAM-BANG GIEO MỐI ĐẠO VÀNG

THIÊN-LÝ ĐÀN, Tuất thời, 14 tháng Giêng Bính-Ngọ (4-2-1966)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, Thầy các con, Thầy mừng các con
 nam nữ.

Thầy ngự trần gian giờ này để ban huấn từ cho các con
 trong buổi lễ Đệ Nhứt Châu Niên Văn Phòng Cơ Quan Phổ
 Thông Giáo Lý. Thầy miễn lễ, toàn thể các con an tọa.

Các con ôi! một năm dài hành đạo, các con đã học tập
 đạo đức đại đồng. Các con đã đem đến cho Thầy những
 tấm lòng hy sinh tốt đẹp, mà sự tốt đẹp hơn hết là các con
 hiện diện đã biết Thầy và hiểu Đạo. Thầy đem Đạo đến
 thế gian, chỉ mong mỗi điều duy nhất đó mà thôi.

Để đánh dấu bước đầu tiên của các con trên quãng
 đường thiên lý, nên Thầy đã dạy GIÁO-TÔNG cho phép
 mời các nơi về trong cấp bách. Mặc dù chỉ được một số ít,
 nhưng cũng đã chứng tỏ việc làm quang minh chánh đại
 của các con **Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý**, và cũng gợi
 niềm thông cảm chung toàn Đạo, để Thầy sẽ ban cho tất cả
 các con một ngày vui trong nguyện vọng. Các con ôi!

Thi:

Chính mình **Thầy** đến chốn Nam bang,
 Mượn đất đem gieo mối Đạo vàng,
 Tưới nước vun phân Nho, Thích, Lão,
 Nâng cành sửa lá Pháp, Hòa, Tăng,
 Muôn dân cộng hưởng trong màu sắc,
 Một nước âu ca vẹn nẻo đàng,

Biết phận thì con lo vẹn phận,
Chờ khi tái tạo cõi dinh hoàn.

Các con ôi! hiện tình cơ Đạo tại Việt Nam đang trùng hưng Chánh Pháp. Mặc dầu thời cuộc có biến thiên, hoàn cảnh có chi phối nhưng từ tôn giáo này đến tôn giáo khác, đều mở rộng cửa để tiếp đón nhưn sanh. Chỉ tiếc vì: sự vật ở thế gian muôn ngàn hình thức sắc màu, đã xui các con nhìn vào đó, để hết tinh thần chú trọng vào đó, mà quên sứ mạng Thiên Liêng. Chi nên: đời đấu tranh, Đạo chia rẽ. Nhưng các con ôi! **không phải chỉ vì lý do đó mà Thầy dạy lập Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý.** Một điều mà các con cần hiểu biết là trong bốn mươi năm khai Đạo, các con đã lãnh sứ mạng của Thầy, lo hoàng hóa Đạo Trời, phổ truyền giáo lý, **qui Tam Giáo, hiệp Ngũ Chi,** để phổ độ chúng sanh từ thành thị đến thôn quê. Nhưng các sứ giả của Thầy vì đang bị mặc cảm ở quyền hành thống trị, mà bận rộn củng cố địa phương đã làm sai lạc và trở nải mục đích mở Đạo của Thầy. Do đó, Tam Giáo đến cầu xin Thầy chuyển hướng qua giai đoạn khác. Đó là kêu gọi những con thương Thầy mến Đạo, có đức độ hy sinh, để ráp lại thành bộ phận Cơ Quan. **Cơ Quan này là bộ máy sau cùng, động tác theo thời gian, để giúp đỡ các con hướng Đạo, từ Tòa-Thánh, Hội-Thánh, đến Thánh-Thất, Thánh-Tịnh, hầu có thông cảm nhau, và gặp gỡ nhau một chỗ trên phương diện giáo lý, hết nghi kỵ, tị hiềm nhau, để bắt tay nhau, tiếp tục đạo nghiệp phổ truyền giáo lý, cứu rỗi quần sanh.**

Các con ôn lại lời Thầy năm xưa đã dạy: **Thầy đem Đạo đến thế gian này để cứu rỗi tất cả vạn linh, chứ không phải vì một sắc dân nào.** Vì thế nên ngày nay, đã

đến lúc cần phổ cập Đạo Thầy cho tất cả nhân loại, để chúng nó biết Thầy, hiểu Đạo mà tìm lại nguồn gốc của tình thương, để hầu sớm chấm dứt cảnh tương tàn tương sát.

Giờ này, Thầy vui mà nhận thấy tấm lòng đoàn kết và chí hy sinh do ở nơi Đạo tâm của các con. Thầy cũng cần dạy thêm mấy đoạn sau đây cho các con ghi nhớ mà hành Đạo.

Thi bài:

Sắc thiên quang bao trùm vạn vật,
Ngọc Hư Cung phảng phất mùi trầm,
Chứng lòng các trẻ đạo tâm,
Ngự trần nhằm lúc canh thâm giải bày.
**Thầy mong con biết Thầy, hiểu Đạo,
Cho thế gian cải tạo thanh bình,
Lòng Thầy thương cả chúng sanh,
Trong tình Tạo Hóa, trong tình thiên nhiên.**
Đạo là ngôi nhứt nguyên chủ tể,
Đạo cũng là đồng thể vạn linh
Từ trong vật chất hữu hình,
Nhơn thân xã hội gia đình nước non.
**Đạo là lẽ các con đang sống,
Đạo là quyền cao rộng chở che,**
Thu Đông mẫn đến Xuân Hè,
Vận hành Thiên Đạo mọi bề dưỡng nuôi.
**Đạo chẳng luận ở ngôi vương bá,
Đạo không phân sẵn đã lâm bồ,**
Dấn thân trên nẻo thế đồ,
Con mang cái Đạo từ giờ sơ sanh.
Vỡ vật chất vàng xanh đỏ trắng,

Nặng tâm tư vui đặng mất buồn,
 Giang san khắp cả càn khôn,
 Phân ranh chia góc mặc con giữ gìn.
 Chừng cõi áo hữu hình màu sắc,
 Còn nhơn thân tai mắt mặt mày,
 Con ôi! ai lại khác ai,
 Cũng đồng một vóc hình hài Thầy ban.
 Máy Tạo Hóa trong màn huyền bí,
 Cửa càn khôn yếu lý nhiệm mầu,
 Mất phạm để thấy đặng đâu,
 Gót phạm khó nổi vọng cầu vào ra.
 Đó là tại con xa Chánh Đạo,
 Cõi hồng trần gây tạo trái oan,
 Nhân luân Đạo nghĩa lấp đàng,
 Tham, sân, si, dục, ngập tràn thiên tư.
 Vật chất lấp chơn như bốn tánh,
 Sắc màu thay ấm lạnh thấp cao,
 Đời xui chiến họa binh đao,
 Trong vòng tôn giáo trước sau phân lia.
 Cũng một gốc Thầy chia ba phái,
 Tùy hội nguơn ban rải giống lành,
 Có Trời mới có chúng sanh,
 Có con, con mới tu thành Phật Tiên.
Con là một Thiêng Liêng tại thế,
Cùng với Thầy đồng thể linh-quang,
Khóa chìa con đã sẵn sàng,
Khi vào cõi tục, khi sang Thiên-Đình.
 Con phải dụng cái tình Tạo-Hóa,
 Xem người không nhơn ngã đó đây,
 Chẳng còn duyên nghiệp tạo gây,
 Thì đâu cốt nhục chia ly đạo đời.

Vì quý trọng thì giờ để các con còn dưỡng sức hầu làm việc ở ngày mai. Thôi, Thầy tạm ngưng nơi đây và rất vui lòng chấp nhận chí hy sinh, lòng nhiệt thành của các con và Thầy ban ơn cho các con để bù đắp lại trong một năm dài vui buồn cực nhọc vì Cơ Quan Đạo. Thầy hồi Bạch Ngọc. Thăng...

07.- SỰ THƯƠNG YÊU LÀ CƠ THỂ CỦA THẦY

NGỌC-MINH ĐÀI, Tuất thời, 29 tháng Chạp Bính-Ngo (8-2-1967)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, Thầy các con! Thầy rất vui nhìn thấy các con đến châu Thầy trước giờ Xuân sang, để cùng nhau hưởng hồng ân Thầy dành sẵn cho các con cũng như Thầy hằng ngự nơi chánh tâm mỗi trẻ.

Tân Xuân này, Thầy cho triệu các con về đây để đại diện các Thánh Thất nơi Thủ Đô cùng hợp đồng lãnh một sứ mạng hành Đạo mà Thầy sắp giao phó nơi đây. Miễn lễ các con đồng an tọa.

Thi:

Thầy dành cho trẻ một mùa Xuân,
 Đi lại trần gian xóa khổ trần,
 Như Lý Đạo mầu đang cứu cánh,
 Cho đời thuần túy nét thanh tân.

Các con! Hiện tình thế sự ngày nay đã diễn biến biết bao nhiêu tấn tuồng nhân quả. Đó không phải do sự chấp định của Thầy, mà do luật định của Đạo.

Từ thuở khai Thiên tịch Địa sắp bày trần thế đến ngày nay, các con chỉ hiểu Đạo khai trong những thời kỳ hỗn loạn để cứu thế, hay Đạo khai trong cơ biến dịch đất Trời. Đến ngày nay, Thầy đã dạy rất nhiều và rất rõ ràng cho các con từ mấy mươi năm qua, **Đạo là con đường duy nhất của vạn linh sanh chúng, từ Thầy ban phát đến thế gian, và từ thế gian các con trở lại cùng Thầy. Thầy là Hư Vô Chi Khí, thì Đạo cũng đồng nghĩa đó thôi.** Nên chi, trong thời kỳ Hạ Nguơn, chính mình Thầy dùng khí Hư Vô trực tiếp hữu hình đến thế gian để dẫn dắt thấu hồi những điểm linh quang Thầy đã cho đến trần gian trở về khối đại linh quang.

Các con nghĩ kỹ mà xem, chẳng một điều chi gọi là huyền bí cả. Nhưng lẽ huyền bí thiên nhiên vẫn đến với các con, mà các con đang nương theo lẽ huyền bí ấy để sanh trưởng cõi trần. Thầy dạy như thế để các con hiểu thêm chữ Đạo nhiều hơn.

Con ôi! Luật Thiên Điều sáng tỏ, máy Trời đất vận hành, nên Thầy đã từng nói với các con: **Sự thương yêu là cơ thể của Thầy.** Những hiện cảnh ngày nay đang phô diễn trong đời là một sự cảnh tỉnh nhân loại trở về cùng **Thượng Đế**, tức là tiểu linh quang về hiệp thành khối đại linh quang là Thầy, và đức háo sanh bất diệt vẫn tuần tự, Tào Hóa Càn Khôn vũ trụ lập **Thánh-Đức Thượng-Nguơn.**

Hỡi các con! Hãy cố tìm sự sáng suốt Thầy đã ban cho mỗi trẻ từ Bạch-Ngọc-Kinh đến đây để suy đoán kiếp sanh tồn của con, và con nắm vững sự sáng suốt ấy để châu Thầy hàng bữa đang ngự trị nơi lòng con, thì

dầu cho bao nhiêu biến trạng cũng không làm con lạc Đạo xa Thầy.

Sở dĩ nhân loại ngày nay đã chịu trong luật đào thải của Nguơn Hội xây vắn và luôn luôn biến thiên khổ lụy, nào cơ căn điều linh, nào thiên tai chiến họa. Con ôi! Từ Phụ vẫn là đức háo sanh, mà chính con lại tạo nên đường tận diệt. Bởi thế, Thầy phải đem hình thức Thánh Thể sắp bày nơi trần gian cũng như Thầy đã vạch rõ máy hành tàng vận chuyển sự sinh tồn của con ra trước mắt, để con tìm thấy sanh môn tử lộ, **tìm thấy Thầy là các con, các con là Thầy,** tất nhiên không phải cầu cạnh quyền thuật cao siêu hay tìm ở lý trí xa xôi, tạo nên những gì để cơ cấu chịu đảo lộn, mà trần gian lại phải một phen luân chuyển điều tàn.

Các con tìm đến với Thầy để học Đạo như hiện trước đây các con sẽ về châu Thầy thì **Đạo ấy là Thầy và các con, các con cần nên sửa mình tu tâm luyện tánh, diệt hết lục dục thất tình, để yên lặng mà trông thấy Đạo, mà hành Đạo và trở lại Thầy,** như Hạ Thu, Đông đã mãn là mùa Xuân đến với các con.

Thầy muốn thực hiện cho rõ lý đạo, Thầy phải nhờ nơi các con thay Thầy làm người đi trước để rước kẻ đến sau, và các con nên nhớ rằng: **Nếu các con không thương được kẻ ghét mình thì khó mong gần gũi với Thầy, hay con còn hiểu Đạo bằng một lối hiểu thường tình, ắt cũng phải trầm luân đọa lạc.**

Hỡi các con! Thầy là Cha cả vạn linh sanh chúng, Thầy chỉ đem lý thiên nhiên Tào Hóa để ban đồng, không riêng vị. **Mảnh đất Việt Nam này được hoàng khai Chơn Đạo** ngày nay cũng do định luật, mà dân tộc Việt Nam đang hồi

khốn khổ điều linh, các con có cảm nghĩ buồn khổ riêng mình, chớ các con ngỡ đâu tạo thiện, tác ác là do nơi vạn linh sanh chúng chẳng riêng gì các con. Nếu Thầy không dụng đức háo sanh thì các con có nghĩ rằng cần khôn vũ trụ sẽ ra thế nào chẳng, lựa là nhân vật.

Thầy đến trong giờ này để đem lại cho các con một mùa Xuân sáng chói giữa cảnh tối tăm, đem một hương Xuân ngọt ngào cho các con trong khi hãi hùng oi bức, đem tinh thần Xuân đến cho các con tươi tỉnh, phá tan hết những gì đang ám ảnh đè nén linh hồn con trong cảnh đọa đầy hỗn độn, và các con thừa hành sứ mạng của Thầy, mang tất cả lời Thầy dạy với tình thương yêu, nhân loại, với đức háo sanh để đem đi. Các con đi để thực hành, thực hành lý thuyết **Cao-Đài Đại-Đạo** trong bốn mươi hai năm đã biến chuyển rất nhiều giai đoạn.

Hỡi các con đại diện các Thánh Thất, Thánh Tịnh! Hỡi các con Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam! Mùa Xuân này các con hợp đồng lại để tiến hành trên đường công quả và đứng với chương trình đã vạch sẵn ở Thiên cơ cho kịp thời gian **Đại Đạo qui Tam Giáo hiệp Ngũ Chi, thiết Tam Long Huê Hội**.

Hỡi các con! Toàn khắp trên mảnh đất Việt Nam đã hiện lên Thánh Thể của Thầy, dầu là trong sự đạo tâm công quả, muốn hiến thân để hành đạo, hiến của để lập đức, hầu thoát cảnh trần tục trở lại cảnh Thiên Đường; dầu là do sự phạm tâm dục vọng, tranh đấu ở trong giới đạo đức. **Nhưng đối với Thầy vẫn xót thương và chứng chiếu**, thì trong khi những Thánh Thất, Thánh Tịnh nào bị tàn phá hay hiu quạnh, hay cô lập, Thầy vẫn xem như các Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh uy nghi rực rỡ

hiện hành. Các con hãy nhận thức lòng Thầy để đem vào lòng các con, và **tập lần lần để cho lần lần được thành công trên quan điểm thương yêu, ảnh hưởng ấy sẽ đem đến sự hoàng dương đạo lý của Thầy**.

Thi:

Xuân đến con vui với tiết xuân,
Hãy đem Đạo lý độ người trần,
Trong cơn mê muội xa ngôi vị,
Thức tỉnh lên đường học Thánh Nhân.

Thầy sẽ cho các Đấng Thiêng Liêng hộ trì các con trên đường thế Thiên hành hóa, và các Đấng Thiêng Liêng sẽ đem đến cho con nhiều kết quả mỹ mãn...

08.- NỘI-GIÁO VÀ NGOẠI-GIÁO CÔNG ĐỨC NHƯ NHAU

CAO-ĐÀI HỘI-THÁNH, CHIẾU-MINH TAM-THANH VÔ-VI,
Dương-Đông Phú-Quốc, Rằm tháng ba Đinh-Mùi (25-4-1967)

Thi:

NGỌC báu khen con biết giữa mài,
HOÀNG đồ sẽ rạng khắp Đông, Tây,
THƯỢNG thừa, trung, hạ, chung tô điểm,
ĐẾ Đạo mới mong cứu vạn loài.

THẦY linh hồn các con nam nữ, Thầy mừng các con. Thầy vui mừng nhận thấy lòng hiếu đạo của các con nam cũng như nữ, lớn cũng như nhỏ, đứa đại cũng như đứa khôn, đứa tiến bộ nơi chốn thị thành cũng như đứa quê mùa chất phác nơi miền thôn quê núi non cùng biển cả, đều nhớ nơi

đi tích lịch-sử Đạo Cao-Đài, đã bôn ba vượt biển tung mây đến dự buổi lễ với Thầy, đã gây được bao nhiêu tình hòa-ái, cởi mở bao nhiêu tâm tư mặc cảm, để nhìn Đấng Trọn-Lành là Cha chung muôn vật. Thầy lấy làm vui mà ghi nhận và an ủi vãn-về những lo âu vì sợ thất lễ với Thầy. Thầy miễn lễ, các con đồng an tọa.

Các con ôi! mọi biến chuyển nơi thế gian hằng ngày trước mắt các con, đó là cái định luật máy Tạo tuần hoàn. Thầy và chư Phật, Tiên, Thần, Thánh đã từng cho các con biết trước từ bốn mươi năm qua rằng: Hoàn cầu vũ-trụ sẽ đến những biến chuyển ngày nay và còn thảm khốc càng ngày càng hơn thế nữa, nên đã hối thúc, dặn dò, kêu gọi **các con phải rán lo tu và tu trong Chánh-Đạo, Chánh-Tín, Chánh-Tâm.**

Có những con trọn tin lời Thầy, có những con tin được phân nửa, có những con phân vân, lưỡng lự đôi phần, còn tội nghiệp thay những con chưa được tin tưởng. Thầy sợ e rằng đến ngày đào thải cặn bã, không làm sao cứu vớt chúng nó được! Dầu Thầy thương chúng bao nhiêu, càng lại đau lòng nhìn thấy chúng bấy nhiêu, vì chúng không tu, không lập công bồi đức, mà cũng chẳng tin tưởng trên đầu còn có ai nữa.

Giờ hôm nay, Thầy đến đây để ban hồng ân cho toàn thể các con từ khắp bốn phương đã đặt chân đến mảnh đất Dương-Đông này, cũng như các con tại địa phương đã kể có công, đũa có của, chung nhau hỉ hạ trong những lễ vừa qua, và Thầy cũng cho chư Thần hộ trì các con, khi đi cũng như lúc về, được an toàn.

Sau đây, Thầy cũng ban-bố các con vài lời để các con lưu ý mà tu thân, hành Đạo.

Hỡi các con! Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ hiện thời, dầu dưới hình thức Chi, Phái địa phương nào cũng vậy, ví như đám cây rừng, trên tấm thảm xanh, có muôn ngàn thảo mộc, hoa quả, có cây thì tàng cao, bóng mát, sum-sê rườm-rà cao vút, có cây thì lưng-lửng cổ-cần, có cây thì là-đà vừa cao hơn mặt đất. Có cây ăn trái được, có cây dùng vào việc xây cất. Cũng có những cây cỏ dại, nhưng trong đại toàn thể của khu rừng, từ xa nhìn vào là một cảnh thiên-nhiên xinh đẹp. Nếu trong khi đó có những tay thợ rừng ruồng bỏ những cây non, cây thấp cùng cỏ dại, chỉ còn lại những cây to bóng mát, thì không thể gọi là rừng được.

Nói một cách khác: Đạo Thầy là thang thuốc trị bệnh trầm-kha cho nhân loại. Trong thang thuốc có vị đắng, vị cay, vị chua, vị ngọt. Tuy tánh dược thảo không giống nhau, nhưng đại toàn thể thang thuốc đó có sự hợp đồng của mỗi bản năng dược tánh, trị được chứng bệnh cho người cũng như loài vật. Trong lúc đó, nếu dầu một lương-y đại tài, rút ra một vị nào cho rằng hay, cũng vô dụng cho bệnh nhơn.

Xuyên qua hai thí dụ trên, các con thử xem xét lại hiện tình Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ mà dung hòa, canh tân đường lối hành Đạo. Thầy mong rằng ngày kia, một nhơn vật viết sử Đạo Cao-Đài, chỉ viết một quyển mà thôi. Nếu những con nào muốn viết sử Đạo hãy liệu mà viết, làm thế nào độc-giả từ bốn phương trời đọc đến sử Đạo khỏi phải hoài nghi, phân vân và điên óc.

Lời Thầy nói ít, các con suy gẫm mà hiểu thêm nhiều.

Sau đây, lời Thầy cũng muốn trần tình, dặn dò thêm các con đang tu luyện về **CHIẾU-MINH TAM-THANH**. Dầu không ai nói, các con cũng biết rằng mỗi một chơn-linh hạ phạm, khi muốn trở về với Thầy, đều cũng phải đi qua con

thuyền Bát-Nhã mà các con đang chọn cây ghép ván. Ngày xưa, Thầy đã giao bí-pháp chơn-truyền và trách-nhiệm cho **CHIÊU** để điu dẫn các con nào có hoàn cảnh, có phương tiện, có thì giờ, có cơ duyên, thì sớm lo tu luyện để chờ ngày công đầy quả đủ để trở về hiệp nhứt cùng Thầy.

Trong khi đó, ngoài **CHIÊU** ra, còn có những con khác cũng lãnh sứ-mạng trực tiếp của Thầy, đem phương pháp **NGOẠI-GIÁO CÔNG-TRUYỀN** để tỉnh ngộ và điu dẫn các con khác còn nặng nghiệp duyên hồng trần đeo đẳng.

Sứ mạng của các con trong lớp sau này là khai sơn phá thạch, dọn rừng, cày đất, lượm cỏ trên mảnh ruộng, để cho các con có trách nhiệm về **NỘI-GIÁO TÂM-TRUYỀN** đem hạt giống quý đến mảnh đất cày sẵn đó mà gieo trồng. **ĐẦU NỘI-GIÁO, ĐẦU NGOẠI-GIÁO, MỖI NGƯỜI MỖI VIỆC, TRÁCH VỤ VÀ CÔNG ĐỨC NHƯ NHAU. Nếu một trong hai mà thiếu thì danh từ ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ, TAM GIÁO QUY NGUYÊN, NGŨ CHI HIỆP NHỨT không còn ý nghĩa gì nữa.**

Các con hãy trọng tâm ý thức lời Thầy hôm nay mà hành Đạo, rồi các con sẽ thấy nơi này trong tương lai sẽ còn có những gì tốt đẹp và vinh diệu khác nữa kìa...

09.- CAO-ĐÀI RA ĐỜI ĐỂ TẬN ĐỘ QUẦN LINH

Minh Lý Thánh Hội, Mừng 09 Tháng Giêng Mậu Thân (7-2-1968)

Thi:

Động tác tuần hườn Tạo-Hóa cơ,
Bằng tiêu noãn nhứt định thiên thơ,
Cao-Đài xuất thế khai tân hội,
Tận độ quần linh phục thái sơ.¹

Ngọc Hoàng Thượng Đế kim viết Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát giáo Đạo Nam phương, Thầy các con! Các con đặt niềm tin trước ngoại cảnh, Thầy mừng cho các con, cho cơ đạo và vạn linh! Thầy giảng trong mùa Xuân để ban huấn từ cho các con trong năm Mậu Thân. Thầy miễn lễ, các con an tọa định tâm nghe Thầy dạy:

Thầy mở cơ tận độ trước hai mươi năm trên mảnh đất này, để sanh linh thức tỉnh hồi đầu trong khi cuộc đời biến chuyển. Trên hai mươi năm tao loạn, người tín đồ trung kiên đã có Thiên-ân sứ-mạng hãy ghi nhận từng cơn diễn biến, để ý thức bốn phận thiêng liêng trong bốn mươi hai năm qua và sắp đến.

Hỡi các con! Bốn mươi hai năm, Thầy và chư Phật Tiên đã dạy các con rất nhiều. Hôm nay, trước cảnh hải hùng

¹ Đại ý bài thi như sau: Sự chuyển động của máy Tạo theo luật tuần hườn để lập đời Thượng-Nguơn Thánh-Đức đem lại biết bao khổ nạn làm tiêu tan những ngày êm ấm vui vẻ. Vì lẽ đó Đạo Cao-Đài mới ra đời để mở Nguơn hội mới, tận độ quần linh mà phục lại đời thượng-cổ thuần lương như lúc ban sơ.

khốc liệt đã nhắc lại các con nhớ những lời Thầy dạy năm xưa.

Trong cuộc lọc Thánh phân phàm, trong cơn sẩy sàng chọn lựa, giữa thời kỳ Hạ Ngươn mặt kiếp, các con hãy bình tĩnh hầu lãnh hội Thiên lý, tu thân tâm, hành chánh đạo, ngõ hầu phục hồi bản tánh chơn như Nguyên-Nhân Thánh thiện. Nhưng ngoại cảnh chỉ có giai đoạn, mà nội tâm mới ghi được dòng lịch sử cổ kim. Người tu hành, trang lãnh đạo, hướng đạo, đối với ngoại cảnh, chỉ là cuốn phim đời, một màn vân cấu, nhưng nội tâm vẫn vững vàng kiên cố như vạn lý trường thành bao bọc tinh thần hùng khí đạo nghiệp của bậc Thánh-Đức Nguyên-Nhân ở thời gian vô tận.

Thầy dạy lại các con những lời đã dạy: Thầy đã Tạo-Hóa vạn vật vũ trụ với đức háo sanh. Thầy không ban riêng cho vật nào, giống nào hay nước nào. Tất cả vạn vật trên thế gian này đều sanh trong đức háo sanh và diệt vong trong định luật của Thầy.

Các con, hay nói chung là nhân loại, những hột giống linh căn được chọn gieo vào vũ trụ, được ban phát quyền Tạo-Hóa để lập thành cuộc ngự trị cõi thế gian, mà các con gọi là đời. Mọi sự vật trên đời, nguyên nhân là **Lý, là Đại-Đạo, là Thầy, là Cha chung của vạn loại**. Các con đã sanh trong Đại-Đạo, hãy noi theo Đại-Đạo mà thành về cõi Thượng-Thiên Vô-Cực.

Thầy đã nói với các con: **Dầu cho bậc Đại-Giác Kim-Tiên đến thế gian mà lia Đạo, vong bản, cũng phải sa vào đục hải, hóa kiếp chuyển luân trong đục giới**.

Lần này, các con hãy đem lời Thầy dạy mà nói lại với tất cả để gìn nội-tâm trước ngoại-cảnh điêu linh.

Thi:

Phân thanh lóng trước máy huyền linh,
Phàm Thánh con tua trước dọn mình,
Luyện tánh, tu tâm bồi quả đức,
Cho nên mới đặng đến Thiên Đình.

Con ôi! Cảnh hỗn loạn không làm mất được mùa Xuân, sự rẽ chia không phải ngăn đường tận độ. Các con nào giác ngộ, thấu lý thiên nhiên, hãy hợp đồng vun quén cội cây ân xá. Khi cội cây ân xá cuối cùng đã đơm hoa kết quả, thì giờ cuối cùng đã điểm. Các khối dục vọng sẽ va chạm với nhau, sẽ nổ bùng và tiêu tan theo tứ đại. Chừng đó, sự tu chứng và sứ mạng Tam-Kỳ Phổ-Độ của các con mới hoàn thành.

Thầy ban ơn các con một mùa Xuân tâm vĩnh cửu. Thầy hồi cung, thăng

10.- VÌ SAO THƯỢNG-ĐẾ MỞ ĐẠO TẠI VIỆT-NAM

THIÊN-LÝ ĐÀN, Tuất thời 30-10 Mậu-Thân (19-12-1968)

THẦY các con ! Thầy mừng các con nam nữ.

Thi:

Thầy muốn con thơ bước thẳng đường,
Hầu đem chánh pháp Đạo hoàng dương;
Trong khi ma quỷ bày trăm kế,
Giữa lúc yêu tinh đón vạn phương.
Hủy kiếp thiêu thân vì ánh sáng,

Hoại danh hào kiệt bởi quan trường;
 Tất quanh, mau chậm con ơi khéo !
 Đời đạo hai vai rón liệu lưỡng.

Này các con ! tình Tạo-Hóa ban đồng muôn vật, đức háo sanh chan rưới khắp vạn loài. Tuy nhiên, ở đời cũng có lắm bậc căn trí, tài năng và đức độ, từ trường đời cũng như trường Đạo, vì sự tiến hóa không đồng đều nhau, tình Tạo Hóa cũng tùy theo đó mà đặc trách cho mỗi mỗi đều có phần vụ riêng tùy theo căn trí sở trường sở đoản của mỗi người, mỗi vật.

Nói gần hơn, một người Cha sanh ra một đàn con, tuy là tình phụ tử vẫn thương đồng đều đứa nào cũng như đứa này, nhưng phần vụ giao phó cũng tùy theo khả năng và tánh tình mỗi đứa cho thích hợp. Những đứa làm được việc lớn thì giao việc lớn, những đứa vụng về dốt nát thì giao việc nhỏ. Nhưng tình thương người Cha lúc nào cũng lưu ý đến những đứa đại khờ dốt nát hoặc tật nguyên bệnh hoạn đau khổ.

Các con là dân tộc Việt cũng như các dân tộc khác sanh trưởng tại quả địa cầu này. Tình thương Tạo Hóa cũng ban đồng cho các con cũng như các con khác, nhưng dân tộc các con đã đau khổ quá nhiều, non sông tổ quốc các con đã bị dày xéo lâu đời, nhưng các con được trội hơn chúng về đức tin, về lòng đạo đức, ngưỡng mộ Thượng-Đế và các Đấng Trọn Lành. Tình thương các con không thiếu, lòng hiếu hòa các con có thừa, do đó dân tộc các con mới hạnh ngộ Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ. Trên bốn mươi năm rồi, Thầy đem giống Đạo đến gieo trên mảnh đất hiền hòa nhưng đau khổ này để các con chung nhau vun xới, tưới nước, bón phân để hạt giống đó sớm nảy mầm đâm tược đơm bông kết quả.

Chỉ có giống này mới cứu đói vạn linh trong thời kỳ mạt kiếp này mà trước tiên là cứu dân tộc các con.

Giống này cần phải gieo trồng càng nhiều càng phổ biến cho quảng đại quần chúng cùng trồng mới đủ trái lành ngon ngọt và mới có thể cứu đói khắp nhân loại trong thời kỳ sắp tới.

Nhưng than ôi ! Thầy chỉ tiếc rằng giống hạt quý này các con của Thầy mới chỉ biết ngần ấy đứa. Trong lúc đó có nhiều đứa đã biết nhưng còn trong mơ hồ, chưa đặt trọn đức tin và hiểu rằng mình đang có của quý. Chỉ có một số ít đứa con Thầy biết và tin chắc, nhưng không thể đơn phương gieo trồng quảng bá được, vì lý do này hoặc lý do khác.

Thầy và chư Phật, Tiên, Thánh vì thương giống con ngoan nhưng thiệt thòi vì đau khổ nên đến trần gian và nơi mảnh đất này muốn cứu chúng nó ra khỏi vòng đau khổ, nếu chúng nó không thiết tha hưởng ứng và tự cứu thì Thầy dầu đủ quyền phép nhiệm mầu cũng không biết làm sao!

Hạt giống lành Thầy vừa nói đó là ĐẠO, nền ĐẠI-ĐẠO mà các con đang tin tưởng, đang hành sự, đang công quả.

Thi:

Mong con lớn nhỏ Đạo vương tròn,
 Công quả Thầy dành sổ điểm son;
 Vượt mọi trở ngại cùng cám dỗ,
 Con Thầy như vậy mới nên con.

11.- HÃY THA THỨ THƯƠNG YÊU HƠN LÀ HỒN TRÁCH

NAM-THÀNH THÁNH-THẮT, Ngọ thời mừng 1 tháng Giêng Kỷ-Dậu
(17-2-1969)

THẦY các con! Thầy mừng các con nam cũng như nữ, lớn cũng như nhỏ.

Thầy đến trần gian giờ này với các con nhân tiết Xuân về cùng vạn vật, Thầy cho các con đến Nam-Thành Thánh-Thất giờ này để nghe lời huấn từ của Thầy mà vui vẻ cõi lòng thẳng tiến trên đường tu thân hành đạo giữa lúc thế gian còn tao loạn. Thầy miễn lễ, các con đồng an tọa.

Các con! trong lúc Xuân sang, cảnh vật đổi thay, cỏ hoa đua nở, Chúa Xuân đang đến và sẽ đi, đi rồi lại sẽ đến. Trong lúc thế gian còn tội lỗi, còn khổ nạn, thì luôn luôn có Đạo đến đó để làm ngọn đèn soi sáng, đìu dẫn nhân loại ra khỏi chỗ tối-tăm đọa-day tội-lỗi .

Giờ nay Thầy đến với các con cũng trong ý nghĩa đó. Các con là những thành phần giác ngộ, học Đạo tu thân, trong lúc còn các con cái khác của Thầy vẫn còn đi trong bóng tối của bến mê tội lỗi. Là thành phần giác ngộ đi trước, các con hãy nên thương chúng nó, hợp nhau lại để đìu dẫn chúng nó, đem tình thương đến an-ủi vỗ-về chúng nó, đìu dẫn chúng nó lại con đường giác. Trong lúc chúng nó khảo đảo các con, làm phiền lụy các con, không phải vì chúng nó muốn như vậy, mà vì vô minh nên không biết đâu là tội, đâu là phúc. Vì lẽ đó các con nên tha thứ, thương yêu chúng nó hơn là giận hờn phiền trách rồi bỏ chúng nó càng ngày càng đi sâu vào hố sâu vực thẳm của tử thần. Làm được như vậy là các con đã đem món quà Xuân quý vô giá hiến dâng cho Thầy đó. Các con ôi!

Thi:

THẦY ngự trong lòng mỗi chúng sanh,
Chúng sanh giác ngộ biết tu hành,
Thương yêu mưa tách người khôn dại,
Điều độ đừng chia kẻ dữ lành.
Tiên, Phật không riêng quyền với tước,
Thánh, Thần chẳng lựa lợi hay danh;
Đạo tâm mới hiểu tâm Xuân quý,
Xuân ở Xuân-tâm Đạo sớm thành.

Thầy vui lòng sự hành đạo của các con, đâu được ít được nhiều cũng vậy. Thầy vẫn ban ơn cho các con đồng đều cũng như ban ánh sáng và không khí, chẳng lựa riêng cho hàng Thiên-phong Chức-Sắc. Các con muốn đạo sớm thành để hoàng dương độ thế thì hãy hành đạo trong khuôn khổ quyền-pháp...

Thầy ban ơn toàn thể các con. Hãy rán thương nhau mà hành Đạo. Nếu chưa được thương nhau thì cũng không được phép ghét nhau. Hễ các con ghét nhau tức là tự ghét mình và cũng là ghét Thầy đó vậy. Mà hễ các con ghét Thầy là cơ hội tốt để ma quỷ đến ám ảnh đìu dẫn các con đi vào nẻo u-đồ rẽ chia và hủy diệt. Thôi Thầy già từ các con, Thầy hồi Bạch Ngọc, thẳng...

12.- CỨU CÁNH VÀ TÁC DỤNG CỦA ĐẠI-ĐẠO

Minh Chơn Đạo, Ngọ thời 14 tháng 7 Kỷ-Dậu (28-8-1969)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, Thầy linh hồn các con! Thầy mừng các con nam nữ.

Thi:

NGỌC quý thầy trao rán giữ gìn,
HOÀNG Thiên yêu mến kẻ hy sinh;
THƯỢNG tôn luật-pháp hành chơn-Đạo,
ĐẾ vị sẵn dành trẻ trọn tin.

Giờ nay Thầy đến trần gian với các con trong Đạo-tâm thương Thầy mến Đạo và vị nhơn sanh của các con.

Thầy ngự nơi lòng Đạo của các con bất cứ nơi nào, không luận giàu nghèo sang hèn, thanh trước, để điều-dẫn các con trên đường giác ngộ, đem Đạo cứu Đời để cùng nhau trở lại hiệp nhất cùng Thầy nơi ngôi xưa vị cũ. Thầy cho phép các con đồng an tọa để nghe lời Thầy dạy bảo.

Các con ôi! Các con hãy định tâm trung, lắng dịu lòng trần để nghe lời Thầy khuyến dụ:

Các con sanh trưởng nơi cõi thế-gian này, mong lấy mảnh thân tứ-đại, sống tạm ở nhờ nơi cõi vô thường này. **Các con hãy cố-gắng tu-thân lập hạnh đem Đạo dạy đời để lập công bồi đức**. Đừng tưởng rằng thế gian là nơi vĩnh cửu, rồi lo xây dựng những gì hữu hình vĩnh-cửu mà phải bị luân-hồi chuyển-kiếp mãi mãi, hết lên rồi xuống, hết xuống lại lên trong bánh xe luân muôn đời vạn-kiếp, mãi mãi trong cõi dục giới này, rồi vô tình hoặc cố ý gây thêm tội

lỗi, không ngày trở lại cùng Thầy, mãi để Già nầy mỗi lòng trông đợi các con yêu dấu!

Các con ôi! nơi cõi tạm nầy là lò trui rèn nắn đúc các bậc Nguyên-căn hạ trần trở nên hàng Thánh thiện, mà nơi đây cũng là lò hỏa ngục để đốt thiêu những kẻ tội lỗi trái Đạo. Những gì Thầy đã dạy các con cũng như những gì Thầy cùng chư Phật, Tiên, Thánh, Thần đã tiên tri cho các con kể từ khi khai Đạo đến giờ, nó đã thể hiện lần lần với các con trong mọi biến chuyển nơi cõi đời nầy rồi và còn những gì chưa thể hiện rồi đây nó sẽ xảy đến với các con. Các con nhớ ghi lấy để nằm lòng và rán lo tu công lập đức để nhờ sự hộ trì của các Đấng cho được tồn sinh hầu hưởng cuộc đời Thánh-Đức trong hạnh phúc thái hòa.

Thầy đã nói với các con rằng: **chỉ có đạo-đức mới được tồn sinh mà xem Thầy lập đời Thượng-Nguơn Thánh-Đức**. Hiện nay là trong thời kỳ các con đang chịu sự rèn-luyện giữa mài để trở nên hàng Thánh-Đức. Thầy rất hài lòng được thấy các con đã kiên-tâm trì-chí vượt mọi sự nguy hiểm và mọi sự cám dỗ của ma-vương ác-quỷ, để giữ gìn hạnh Đạo đến ngày nay và sự hiện diện trong kỳ lễ Trung-Nguơn nầy, dưới mái Thánh-Đường. Thầy hài lòng cho các con và cũng không khỏi chạnh lòng thương hại cho những con đã vì quá nặng lòng trần, bị sự cám dỗ của ma-vương ác-quỷ, đã xa Thầy xa Đạo và lại nhờn danh Đạo để làm chuyện phi đạo đức!

Các con nên thương chúng nó, nên tội-nghiệp chúng nó, nên khoan-dung tha-thứ hơn là giận hờn chấp nhứt chúng nó rồi bỏ chúng nó càng ngày càng đi vào hố-sâu vực-thẳm.

Các con hãy vì đức háo-sanh của Thầy, hãy lấy hạnh từ-bi của Phật, lấy hạnh bác-ái của chư Tiên mà tìm cách an-ủi vô-vê, dẫn-dắt chúng nó trở lại con đường chánh-chơn thiện mỹ và đạo đức.

Các con ôi! nếu thế gian này là cõi toàn thiện thì Thầy không đến đây mở Đạo làm gì. Các con thử nghĩ: nếu như sanh không bị thiên-tai hạn-hán, bão lụt chiến tranh tàn phá, hỏa hoạn thiêu đốt, thì họ đâu cần chi tới đoàn người cứu-trợ ủy-lạc; nếu như sanh không đau ốm bệnh tật thì họ đâu cần gì đến đoàn Bác-sĩ Lương-y; nếu như sanh học giỏi văn hay chữ tốt thì họ đâu cần gì đến đoàn giáo dục mở lớp khai trường và nếu như sanh họ thuần-chơn đạo-đức không đi trong hố sâu tội lỗi khổ sở tinh thần thì đâu cần đến đoàn người hướng đạo, đem giáo-lý cho họ?

Các con là hàng Nguyên-căn, là hàng Thiên-sứ, đã may-mắn gặp Đạo trước, giác ngộ trước, hãy thay mặt Thầy cùng hàng Tam-giáo đem đạo-lý và tình thương đến cho chúng nó, dắt-dìu chúng nó lại con đường chánh-chơn đạo-đức, để họp-thành một xã hội đạo-đức gương mẫu hầu phổ độ lớp người đang lên, lập thành một đại xã-hội đạo đức bao gồm cả tình-thương, nhưn-nghĩa bảo-tồn. Có như vậy mới mong khỏi cơ tận-diệt.

Các con ôi! **Dầu các con là hàng Giáo-Phẩm, Thiên-phong Chức-sắc Chức-việc, dầu các con là hàng môn-đồ tín-hữu cũng vậy, cũng đồng có nhiệm-vụ như nhau.** Chỉ khác hơn ở chỗ đưa thì giác ngộ trước, đưa lại giác ngộ sau; đưa thì tiến hóa mau, đưa thì tiến hoá chậm; đưa thì có nhiều hoàn cảnh thuận lợi hơn, đưa thì ít hoàn-cảnh may-mắn hơn; đưa thì tiền-kiếp được nhiều duyên tu-phước mà ít duyên tu-huệ, đưa thì nhiều duyên tu-huệ mà ít duyên tu-

phước hơn. **Khác nhau là chỉ khác ở phương diện hoàn cảnh và phương tiện, chớ cũng đồng chung là con cái của Thầy, đồng chung một sứ mạng đem Đạo giúp đời, đồng chung một nhiệm vụ là xây dựng một cõi Thiên-Đường Cực-Lạc tại thế gian trong đó lấy tình-thương đạo-đức, lấy lòng bác-ái tương-thân tương trợ bảo-tồn cho nhau.**

Các con mang thể chất tại cõi hồng-trần, các con cần phải có những hoàn-cảnh thuận-tiện an-lạc, thái hòa nơi cõi này để các con an lòng hành Đạo tu thân tiến hóa. Các con đừng chỉ mong vọng ở phần đắc vị Phật, Tiên, Thần, Thánh mà quên bổn phận các con ở kiếp hiện sinh. **Hãy nương vào cõi giả này để tạo cái chơn ở cõi vô hình vĩnh cửu...**

Đây Thầy dạy qua các con trong đầu đàn ở Hội-Thánh Hậu-Giang Minh-Chơn-Đạo.

Các con ôi! Đạo có thiên hình vạn trạng, chung qui vẫn là đức háo-sinh, an-bày trưởng-dưỡng và bảo-tồn. Dầu các con ở trong hình thức nào, tổ chức nào hoặc ở khối nào đi nữa, cũng phải nhắm vào mục tiêu chánh ấy mà đi cho đến chốn.

Các con thử suy nghĩ một thí dụ sau đây:

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ khi hoàn-thành sứ mạng của nó là mục-phiêu cuối cùng đem lại xã hội loài người được thái-hòa, an-lạc trong tình thương đạo-đức. Các mục phiêu ấy ví như mục phiêu của người kỹ-sư, chế tạo một máy xe hơi, cuối cùng của mục phiêu ấy là hoàn thành chiếc xe hơi do người Kỹ-sư trưởng phát họa.

Trong sự hoàn thành bộ máy ấy, có rất nhiều bộ phận máy-móc lớn nhỏ, chi chút, chằng chịt liên đới lẫn nhau.

Mỗi bộ phận ấy đều được phân công cho mỗi toán thợ khác nhau đảm nhận. Dầu toán thợ nào cũng phải làm theo qui-tắc, đúng ni, đúng cỡ của vị Kỹ-sư trưởng chế định. Có như vậy, đến ngày giờ cuối cùng các bộ phận ấy mới có thể ráp vào nhau đúng chỗ, đúng khớp, bộ máy mới có thể chuyển động cho người đời sử dụng được.

Còn các con trong Đại-Đạo cũng vậy. Dầu ở khối nào, Tòa Thánh, Hội Thánh, Giáo Hội, Thánh Thất, Tịnh Thất nào cũng vậy, dầu ở chi phái nào cũng vậy, như Minh Sư, Minh Lý, Minh Tân, Minh Thiện, Minh Đường v.v... **Các con đừng e ngại chỗ khác nhau về hình thức, về danh từ, về phương pháp hành đạo.** Các con hãy làm cho đúng ni, đúng cỡ, đúng khuôn khổ, đúng đường hướng mà Thầy là vị Kỹ -Sư trưởng của bộ máy Đại-Đạo đã dạy các con từ mấy mươi năm đã cạn mực, đã mòn bút cũng vì mực-phiêu chánh đó mà thôi.

Một thí dụ khác nữa là như Thầy bảo các con hãy bắt một cây cầu ngang sông Bỉ-Ngan, từ bến Mê qua bờ Giác, miễn làm sao các con bắt cho được một cây cầu chắc chắn, bền bỉ rộng rãi tốt đẹp, dầu các con là những Kỹ-sư Nhựt, Kỹ-sư Pháp, Kỹ-sư Anh, Kỹ-sư Lào... đi nữa, hoặc các con xây cất vật liệu nào đi nữa. **Sự khác biệt về quốc tịch của những Kỹ-sư không thành vấn đề, sự khác biệt về vật liệu không thành vấn đề, mà vấn đề chánh là cây cầu ấy có đủ điều kiện giúp cho người đời sử dụng dễ dàng chắc chắn, tốt đẹp và bền bỉ hay không?**

Đạo muốn đạt chỗ bí yếu là cái cứu cánh và tác dụng đó các con. Nếu không đạt được cái cứu cánh và tác dụng đó thì dầu với danh từ nào tốt đẹp hoặc tổ chức

nào tốt đẹp cách mấy đi chăng nữa cũng không ý nghĩa gì hết. Có phải vậy không các con ?

Các con ôi! **Luôn luôn lúc nào và bất cứ ở đâu cũng vậy, các con phải kiểm điểm và tâm niệm rằng: mình là người có Đạo, mang một hoài bảo cao cả, một lý tưởng cao cả trong sứ mạng thế Thiên hành hóa, giáo-dân vi-thiện, đem Đạo cứu đời.** Mình phải nói gì, phải nghĩ gì và phải làm gì để thực hiện cái hoài bảo lý tưởng của người sứ mạng đó.

Thầy đã từng dạy các con: Thầy sanh trưởng bảo tồn các con. Thầy đến Việt-Nam nầy mở Đạo, dạy dỗ các con, **Thầy không đòi hỏi các con để làm những gì đem lại riêng tư cho Thầy; Thầy luôn luôn dạy các con phải thực hành đạo-lý cho các con cái của Thầy,** nghĩa là phải giác ngộ cho nhau, thương-yêu dạy-dỗ đùm-bọc cho nhau để cùng nhau được sống trong cảnh thái hòa, cùng hưởng hạnh phúc với nhau mãi mãi, chớ không được thù hằn, ganh tị, ghen ghét, hại nhau rồi tự diệt nhau, vì các con là một trong vạn vật chúng-sinh, mà vạn-vật chúng-sinh là bản thể của Đạo, mà bản thể của Đạo tức là bản thể của Thầy. **Các con có thương nhau tức là các con đã thương Thầy. Nếu các con ghét nhau, chính là các con ghét Thầy, mà Thầy có bao giờ làm gì đến nỗi để các con ghét Thầy?** Có phải vậy không các con ?

Thầy đã nói:

**Thương nhau khác thể thương Thầy,
Ghét nhau khác thể ghét Thầy sao con !**

Các con ôi !

Thi:

Thương nhau: tặng vật hiến dâng Thầy,

Chẳng luận loài nào khắp đó đây,

Thương nhóm không quen nơi hướng Bắc,

Thương đoàn lạ mặt chốn phương Tây.

Dắt người đọa lạc về đường chánh.

Dẫn kẻ gian tà lại nẻo ngay,

Khôn dạy ngu khờ lo tận độ,

Thương nhau: tặng vật hiến dâng Thầy.

Thầy đến trần gian giờ này đã làm các con ngạc nhiên, rồi vui mừng và buồn tủi. Thầy dành mọi ân-huệ cho các con và luôn luôn cho chư Thần hộ-trì các con trong việc hành Đạo.

Thi:

Thương con dạy dỗ đã bao điều,

Thương mến anh em rón dất dìu;

Trên vạn nẻo đời còn khốn khổ,

Đó là Thiên Sứ, trẻ cứng yêu !

Ngâm:

Đã từng dạy dỗ tăng tiu,

Cho con lớn nhỏ mọi điều phải chằng.

Tu hành con khá tâm phăng,

Cho thêm tăng tiến, Thầy hằng ước mơ.

Con ơi! ngày tháng không chờ,

Tuổi đời chồng chất hững hờ trễ đi.

Làm người một kiếp dễ chi,

Kiếp người là một hội thi ngàn vàng.

Ngàn vàng quý với thế gian,

Chớ cùng Tiên Phật sánh bằng nổi chi.

Tu đi con rón tu đi con,

Cho cao phẩm hạnh, cho dày quả công.

Ban ơn con trẻ trần hồng,

Thế gian lo Đạo, Thiên-Cung Thầy về.

Thăng...

13.- Ý NGHĨA HUYỀN NHIỆM MÙA XUÂN

NAM-THÀNH THÁNH-THẮT,

Tuất thời, Mừng 1 tháng Giêng Canh-Tuất (6-2-1970)

THẦY linh hồn các con.

Thi:

Tâm sẵn **NGỌC** minh há kiếm ngoài,

Chuyển luân **HOÀNG** Đạo hiện Cao-Đài,

Chơn truyền **THƯỢNG** hạ ban từ thử,

Sự nghiệp **ĐẾ** Thiên đã định bày.

THẦY mừng các con nam nữ hiện diện đàn tiền. Trong giờ Xuân Canh-Tuất, **Thầy** đến trần gian với các con, ban cho muôn loài, cho các con từ điển để tiếp nhận một tuổi đời đầy kinh nghiệm và giác ngộ hơn.

Các con ôi! mùa Xuân, một mùa lập lại công cuộc sanh, trưởng, thâu, tàn. Các con hãy nghĩ lại cái gì nên bỏ và những gì nên đem theo cho cuộc hành trình sắp đến để bước đường trọn vẹn những tiến bộ và trong sạch.

Đời sống các con nơi cõi tạm này xét lại một kiếp người còn được những gì đó các con? Mỗi độ Xuân về là mỗi lần các con tăng trưởng và cứ thế trong khoảng thời gian này các con làm thế nào để mang lại cho mình, cho mọi người

một nghiệp dĩ khả quan tinh tiến để không uổng đi sự sống còn trước khi bước vào nẻo tử.

Phương pháp làm cho các con đủ năng lực và tính chất bảo vệ quyền hạn của địa vị con người đều đặt trọn vào ý nghĩa mùa Xuân, vì nó là biểu tượng cho sự ấm áp, cho tình thương nơi **Thầy** và cho sự sống vĩnh cửu hằng hữu với vũ trụ không gian.

Vậy thì các con nên căn cứ vào nghĩa lý ấy mà gìn giữ tâm linh được điều hòa thanh tịnh luôn hầu nuôi nấng chơn tánh toàn thiện toàn giác của **Thầy** đã ban cho mỗi con ngày nào.

Không cứ phải một mùa Xuân cách Hạ, Thu, Đông, hai mùa Xuân hoặc trăm vạn mùa Xuân phát sinh vào thời gian ngắn ngủi, mà mùa nào chí những mùa nào, các con vẫn trau luyện tâm mình được tươi nhuận ấm áp dịu hiền, không sân hận, không si mê, không tham vọng, thì các con tự khắc đã gần gũi với **Thầy** rồi đó.

Nhưng Thầy là gì hỏi các con?

Thầy cũng dư hiểu mỗi con lớn nhỏ đều định nghĩa được **Thầy** và biết rõ đặc tính của **Thầy**. Tuy nhiên, lắm lúc sự hiểu biết bằng trí thức ấy đã phai mờ vì phạm tâm vọng ý của các con rồi hóa ra chẳng hiểu gì hết.

Nếu các con thật hiểu được **Thầy**, thật hiểu với **Thầy** như hơi thở của các con không bao giờ quên, thì chừng ấy mới mong bắt chước theo **Thầy** mà hành động.

Lâu nay nhiều con đã lảm lời tán tụng Thầy bằng bài thương yêu, Thầy là Cha của sự thương yêu. Bởi thương

yêu mới dựng nên Càn Khôn Thế Giới, nhưng có mấy con đi đúng lời ấy đâu!

Những sự kiện về **Thầy** được nêu ra như thế để các con thâm nhập vào lòng, thiết hành rốt ráo chớ không phải để các con lấy nó làm tiêu ngữ che mắt thế nhân.

Thật sự, lẽ cùng cực của Đạo là mức tuyệt đối. Hễ tuyệt đối thì không nói đến điều thương sự ghét. Song vì các con sống nơi thế gian là trường đối đãi, thì sự từ-bi bác-ái được nêu lên là việc thường để răn lòng mỗi con mà thôi.

Như vậy, các con được sống trong mùa Xuân miên viễn, không hạn định, không hủy bỏ theo thời gian. **Ấy là Xuân Đạo-Đức.**

Ngày Xuân năm nay, **Thầy chỉ mong cho các con dọn sạch lòng mình để chào đón mùa Xuân và phải nhớ là mùa Xuân Đạo Đức vĩnh cửu nghe các con.**

Đại khái Xuân đời, cảnh vật có chi các con! Cành hoa chớm nở tươi xinh, các con nâng niu cành lá, vun tưới gốc cây, ngửi mùi thơm trong nhụy. Sao các con không vun tưới cội lành Đạo cả, nâng niu sang sửa chơn tâm cho thật tươi nhuận sáng suốt để rồi ngửi lấy Đạo vị nhiệm mầu tự lòng con khai phát?

Đêm Xuân **Thầy** đến với con
 Ít dòng tâm huyết ngòi son điểm truyền
 Trái qua những tiết Đông thiên
 Ngày Xuân sắp đến chân liền bước sang
 Những thoi trắng đỏ xanh vàng
 Điểm tô thêm nét trùng hoan cõi trần
 Quên đi những nỗi não nân

Vai mang sứ mạng chuyên cần nghe con
 Sơn hà bóng đã mỗi mòn
 Bước chân Đại Đạo sắt son mỗi thời
 Dem thân dâng hiến cho đời
 Cứu người mê muội độ người đau thương
 Là con biết rõ vai tuồng
 Hiếu **Thầy**, trung Đạo làm gương sau này
 Nắng mưa mỗi lúc vẫn xoay
 Tâm con mỗi lúc đủ đầy đức công
 Rồi con thấy Hội Hoa-Long
 Tự con đi đến Đại Đồng thưởng răn
 Quản chi thành bại nơi trần
 Thăng trầm bỉ thử tao tâm có hồi
 Xuân lòng con đượm sắc tươi
 Hoa lòng con nở tỏ ngời vị hương
 Tỏa bay chan khắp tình thương
 Muôn loài vạn vật nơi trường thế gian
 Nơi đây **Thầy** để ít hàng
 Chuyển lời gởi đến trần gian con tưởng
 Từ nơi thành thị thôn hương
 Sơn khê hà hải bốn phương hưởng cùng
 Tuổi đời chồng chất chập chùng
 Con mau bước thẳng Đoàn Cung xế rồi
 Mùa Xuân Đạo Đức con ôi!

Giờ lành đầu năm mới, **Thầy** đến với con chừng ấy thôi.
Thầy ban ân chung mỗi con nam nữ lớn nhỏ đều thọ hưởng
 điển lành **Thầy** ban rải trên khắp trần gian.

Thi:

Giản dị đôi lời gởi các con,
 Trần gian sứ mạng gắng lo tròn,

Lao lung nợ thế vui lòng trả,
 Để rạng Đạo **Thầy**, rạng nước non.

14.- QUYỀN PHÁP ĐẠO LUẬT NGHIÊM MINH

NAM-THÀNH THÁNH-THẮT, Ngọ thời, mùng 1 tháng Giêng
 Xuân Tân-Hợi (27-1-1971)

Thi:

HUYỀN huyền diệu diệu chí linh linh,
KHUNG sắc hòa quang hiện Ngọc-Kinh,
CAO ngự chương tòa thần mặc mặc,
THƯỢNG triều bửu điện khí khinh khinh,
ĐẾ cung Thánh Phật giai cung hỉ,
Kim khuyết Thần Tiên cụ tiếp nghinh,
Viết Thích, **Viết** Nho, **Viết** Đại-Đạo,
CAO-ĐÀI dưỡng dục hóa quần sinh.

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, **Thầy** các con, **Thầy** mừng các
 con.

Đầu năm Tân-Hợi, **Thầy** giáng trần để chan rưới hồng
 ân cho tất cả con cái của **Thầy** được vui vẻ tâm trung xóa
 tan bao niềm đau khổ của năm qua, hầu sáng suốt đón nhận
 một mùa Xuân đạo đức.

Hỡi các con! Qua mấy mươi Xuân rồi, **Thầy** đem sứ
 mạng quyền pháp Tam-Kỳ Phổ-Độ trao cho các con, cho
 dân tộc con trong thời Hạ Ngươn chuyển kiếp này là để các
 con gieo rải một ý thức hòa hiệp thương yêu với nhau trước
 cuộc đời loạn ly điên đảo. Đã qua biết bao nhiêu lớp người
 hy sinh hồng Đạo, cho đến ngày nay, nhìn vào thế giới

nhân loại nói chung và các con trong Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ nói riêng, vẫn còn trong trạng huống chia ly trầm trọng, đó là quyền pháp Đạo của Thầy các con chưa thực hành trọn vẹn, nên tình thương và lẽ sống không phát động mạnh mẽ đồng đều để kết hợp một nền tảng hòa bình mà các con hằng nguyện cầu mong muốn. Con ôi!

Thi:

Lòng Trời bao quát cả nhơn sanh,
Chỉ có riêng con tạo dữ lành,
Muốn đặng hòa bình trong ước vọng,
Thì con mỗi đứa tự thi hành.

Thi:

Thi hành cho đúng luật thương yêu,
Thầy dặn dò con trước đã nhiều,
Cái khổ của người con ước vọng,
Buồm trương ngược gió phải theo chiều.

Hôm nay, trước một số con cái của Thầy, Thầy ban ơn chung tất cả và khuyên dạy một vài điều để các con bảo lại với huynh đệ các con ghi nhớ, tuân hành làm phương châm cứu thế trong những ngày Hạ, Thu, Đông sắp đến.

Trước hết, các con nhớ câu: “**Vật hữu bốn mặt, sự hữu chung thủy**”. Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh đều là trong **ĐẠI-ĐẠO**. Các con phải tuân hành đạo luật cho quyền pháp được nghiêm minh. Những cái gì thừa con bỏ bớt, những cái gì thiếu con bổ túc vào cho trọn vẹn, củng cố hàng ngũ để tạo nên bậc đạo đức chơn tu, trường dưỡng huấn luyện tu sinh tu sĩ để tạo thành trang hướng đạo. Những Thánh Thất, Thánh Tịnh của các chi phái cùng địa phương, người lãnh đạo bậc đàn anh phải gieo ý thức thương yêu đoàn kết cho các con cái của Thầy hầu xóa tan

mọi niềm ty hiềm đố kỵ và nêu cao tinh thần đồng nhất của **ĐẠI-ĐẠO**.

Kế đến các con lãnh đạo, hướng đạo của các chi phái hãy bắt tay nhau, cùng kết hợp lại thành một “**Hội-Đồng Hướng-Đạo trong Tam-Kỳ Phổ-Độ**”. Thầy sẽ ban ơn cho các con trọn quyền quyết nghị mọi giải pháp tế chúng độ nhơn. Con thừa hành, Thầy cho phép các con được chọn lựa trụ sở tùy theo ý kiến tổng hợp của toàn thể. Khi các con có những gì không giải quyết được, Thầy sẽ cho **Giáo-Tông Đại-Đạo** đến giúp các con.

Sau cùng là Tôn-Giáo. **Tôn-giáo là con thuyền đưa khách, mà Đạo là bến đỗ. Các con thuyền cuối cùng cũng xuôi về bến đỗ.**

Thầy khai **ĐẠI-ĐẠO** với công cuộc an định nhơn loại cứu rỗi quần sinh. Với sứ mạng cao cả ấy, các con là những người đi trước, là những người tiên phong, thì phải thực hành cho đúng Thiên ý, đúng với Đạo Lý, để Tôn-Giáo và Tôn-Giáo, Tôn-Giáo và chính ủy chính trị được hợp tác với nhau trong thế nhân hòa. Con sẽ đem lại sự yên vui cho nước non dân tộc con và thiên hạ. **Được vậy, không cần cầu nguyện với Thầy, hòa bình cũng sẽ đến với các con.**

Thi:

Thầy vì nhơn loại đến trần gian,
Nào phải riêng con được cứu nần,
Đúng lẽ Thiên cơ Trời sắp đặt,
Tam-Kỳ Phổ-Độ sắc ân ban...

15.- ĐẮC NHỨT

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng 3
Tân-Hợi (10-4-1971)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, Thầy các con, Thầy mừng các con
nam nữ.

Thi:

Con ôi! Thầy đến lúc đầu canh,
Thông thấu thần quang cõi trọn lành,
Gió núi sóng cồn chưa ổn định,
Sương mai nắng hạ vẫn xoay quanh.
Cần Khôn trẻ muốn chung cư thất,
Thiên Địa con toan động tác thành,
Ngưỡng cửa viên dung là chữ **NHỨT**,
Không tìm sao thấy ở hình danh.

Giờ này hôm nay Thầy giảng trần nơi đây để ban ơn
chung cho các con phận sự.

Này các con! Trong thế tam tài, **Trời mà được Một** thì
đàng Đạo yên ổn trong lành, soi sáng nuôi dưỡng muôn loài
vạn vật không giây phút ngừng nghỉ, từ tử tới chung. **Đất**
khi được Một thì vạn vật mới sinh tồn nhờ bởi sự ổn định
luôn luôn, nếu không ổn định bình yên thì con người, thì
vạn loại bị sự tiêu diệt bởi sụp đổ nghiêng chình.

Còn nhưn tức **con người được Một** thì con người trở
nên thông suốt sáng láng, hiểu được mọi sự mọi vật, từ gần
tới xa, từ đã qua tới việc sẽ đến. Đối với người thì gây được

tình thương, tạo được thế giới quân bình thanh trị. Đại để là
như vậy.

Các con ơi! Sự **Đắc Nhứt** đối với người tu theo **ĐẠI-
ĐẠO** của Thầy là một then chốt quan trọng ở mục tiêu, vì
mục tiêu là điểm rớt ráo. Nếu các con không nhìn nhận và
nắm được lẽ Một ấy, cứ quanh quẩn bên ngoài, thì không
bao giờ đến chỗ. Nếu không được **Một**, chẳng những các
con cứ quanh quẩn bên ngoài vòng Đạo lý, mà phải chịu
trong sự vô minh nên chấp riêng rẽ ở quan niệm cá nhân hay
đoàn thể tông phái của mình.

Con hãy nhìn ra trường đời thì thấy thiên hạ ai ai cũng
đề cao, cũng vụ ở cái mộng **Đắc Nhứt**. Nhờ sự **Đắc Nhứt**
mà con người đã đạt tới một trình độ tiến bộ về khoa học,
về đời sống vật chất khá cao, tức là đúng với người xưa nói:
“**Nhứt nghệ tinh, nhứt thân vinh**” là vậy.

Đó là về phần hữu hình vật chất. Còn Thầy khai Đạo,
muốn cho con **Đắc Nhứt**, chẳng những về phương diện hữu
thể mà thôi, cả về phương diện siêu thể tinh thần là phần
chính yếu vậy.

Các con! Trước khi các con gọi rằng được **Một**, thì các
con đã được nhiều lắm rồi. Được nhiều đến nỗi các con
không làm sao chứa đựng hết, khiến cho lòng con luôn luôn
bận rộn, khiến cho trí não các con luôn luôn căng đầy,
khiến cho thân thể các con triền miên gian khổ. Rồi từ cái
được nhiều như vậy, các con nếu biết phương pháp để đạt
tới sự **Đắc Nhứt là chìa khóa mở cửa Đạo, hiệp với Đạo,**
tức hiệp với Thầy vậy. Nhưng các con nên cẩn thận khi
dùng chữ **Đắc Nhứt**, vì không có tiếng nào để chỉ cho một
nguyên lý tuyệt đối tối thượng ấy mới tạm gọi như vậy.

Tiếng tạm gọi này là tiếng mượn ở tương đối. Hễ tương đối thì các con dễ ngộ nhận nếu không cẩn mật khi học Đạo tu hành.

Đắc Nhứt không có nghĩa là con chỉ tôn thờ một Tôn Giáo, một lý tưởng cao đẹp nào đó. **Đắc Nhứt** không có nghĩa là các con chỉ dự một nhiệm vụ làm cho tới ngày cõi bỏ xác phàm. **Đắc Nhứt** cũng không phải các con chỉ có một lòng một dạ yêu Thầy mến Đạo, tỏ ra rất thuần thành. Nếu các con xét thấy mình chỉ được ngần ấy thì chưa đủ được Đạo hay **Đắc Nhứt** đó con. Vì nếu con cứ một lòng bảo vệ tôn chỉ, lý tưởng của mình cho tới cùng, không một trở lực nào ngăn cản, nếu bị kẻ khác xâm phạm danh dự hay quyền lợi thì tỏ thái độ đối kháng, ấy là chưa được **Đắc Nhứt** quá lắm vậy!

Thế thì các con cũng cứ lập trường một tôn chỉ, một con đường đã chọn đi. Các con cứ nhứt tâm vì Thầy vì Đạo đi, các con cứ một việc làm mà hằng tiến đi, và trên những con đường, những phương hướng ấy mà các con làm vì Đạo không vụ ở lợi cho mình. Hễ đi tới là quay về trước mặt, không ngoái lại mà tiếc rẻ những vật chung quanh, tức là các con mạnh dạn cõi bỏ những phàm tánh vọng ý còn đeo đẳng lòng con, mặc dù phàm tánh vọng ý ấy chỉ được dùng cho sự luyện Đạo thành Tiên tác Phật. Vì những thứ ấy là những lượn ba đào trên mặt trùng dương biển cả. Nếu biển cả cứ nổi dậy những sóng to dồn dập thì nó sẽ ở vào trạng thái đa điện, không còn nhứt diện phẳng lì nữa.

Khi lòng con như lượn sóng luôn luôn khơi dậy, thì khi ấy chưa được sự **Đắc Nhứt**.

Các con rường cột cũng nên thể hiện rất ráo điều đó để làm tấm gương chung. Khi mà các con xứng đáng một trong thế Tam Tài, thì các con với sự **Đắc Nhứt**, sẽ dùng quyền lực tạo được bởi tinh thần để phổ độ, để phụng sự nhân sinh, cũng như Trời Đất đang hành vận trong lẽ thuần nhứt đó vậy.

Và còn một điểm để phụ vào cái **Đắc Nhứt** của con người rằng cổ nhân của các con có câu: “**Thần đắc nhứt dĩ linh**”. Thường thường các con hiểu Thần là một vị cai quản một địa phận ở cõi vô hình nào đó, chẳng hạn Thần núi, Thần sông, Thần làng. Nhưng nếu hiểu như vậy cũng không có chi đáng nói.

Thầy muốn cho các con hiểu **Thần đây là Chơn-Thần, là Nguơn-Thần** trường cửu hằng tại tự bản tự căn ở mỗi các con. Khi con chi phối tinh thần trăm mưu ngàn kế ở đầu óc các con, hay con nghĩ vẩn vơ những nhờn tình thế sự, thì cái Thần, cái Chơn Thần của các con không còn linh diệu nữa, tất nó phải bị ly tan tản mát, hay hơn nữa, nó bị chìm sâu dưới bức màn vô minh dày cộm!

Như vậy, khi các con đề cập đến sự đạt Đạo, thành Đạo, thì **các con nên nhớ mà gìn giữ Nguơn-Thần cho linh diệu, cho tinh anh, để được minh mẫn mà trở về Đạo gốc.**

Thi:

Một là tất cả đó con ôi!
Tất cả biết gom một lẽ Trời,
Mới ứng dụng vào trong thế sự,
Không là những chuyện nói đùa chơi.

Thôi! Thầy chỉ mong các con lớn nhỏ nghe lời Thầy, chỉ ngần ấy để Thầy vui mừng mà đến với các con luôn luôn trong tâm Đạo, trong lẽ Thiên nhưn tương hiệp...

16.- THẦY MUỐN CỨU RỒI CÁC CON

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng Giêng
Nhâm-Tý (29-2-1972)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, Thầy các con! Thầy mừng các con!

Thiên-Quan Tứ Phước, Thầy đến trần gian để ban ơn lành cho các con, đã dày công-quả công-trình trong Tam-Kỳ Phổ-Độ, và Thầy cũng gửi gắm ơn lành cho tất cả các con cái của Thầy, nhờ nơi các con được châu Thầy hôm nay chuyển hóa.

Hỡi các con, trong tình Tạo-Hóa, đức hiếu sinh, Thầy nhìn vạn vật với một sự thương yêu chan rười. Mặc dầu cảnh trần gian có biến đổi muôn hình vạn trạng, có sanh nhiều tội nghiệp đa đoan, có tạo nhiều phong ba bão tố, nhưng lòng trời vẫn che, đất trời vẫn chở. Hãy sanh hóa và sanh hóa. Sanh hóa trong lượng Từ-Phụ thiên nhiên để tạo lập một dinh hoàn Thượng-Nguơn Thánh-Đức.

Ngày khai Đạo, **Thầy đóng một vai trò một người cha đối với các con trên đường tình thế sự. Phải! phải! Luôn luôn Thầy vẫn xem các con là thế ấy. Thầy đã hạ mình rời khỏi Linh-Tiên-Điện giáng xuống cõi đời ô trược để phát ra những âm thanh mà tự cổ cập kim chưa hề được nghe được thấy.**

Thầy những mong ở một cõi trong sạch nhưt nơi trần gian, Thầy chứng vào cõi đó, Thầy ngự vào đó để cứu rỗi con cái của Thầy trong thời kỳ mạt kiếp.

Các con ôi! **Cái cõi tịnh khiết đó ở đâu hỡi các con?** Các con thử tìm để bạch lên Thầy nghe thử nào.

Cái cõi tịnh khiết mà Thầy muốn ngự ở đó các con có để cho Thầy đến với các con không? Hẳn là có rồi! trong mỗi đứa. Nhưng Thầy không đến được với các con là vì thiếu sự tịnh khiết trong cõi đó.

Kìa con bụi hồng mù mịt! Cái cảnh ô trược trần gian đã làm cho các con mờ mịt không ít, làm cho các con mất quyền sở hữu quá nhiều. Thầy vì sợ các con mất luôn cả bốn linh chân tánh nên mới đến trần gian để cứu rỗi các con. Ô trược đành rằng ô trược, nhưng có thể rửa sạch ở lớp bên ngoài, Thầy chỉ ngại e những cái ô trược đã sanh sôi ở trong lòng các con thì khó giặt giũ.

Các con ôi! Trải bao nhiêu năm rồi, trước cảnh đời ly loạn, những sứ giả hòa bình mà Thầy cho đến thế gian để thực hiện Đạo cứu đời trong Tam-Kỳ Phổ-Độ, lại mắng tranh nhau triển thi thuật pháp, làm bê trễ công cuộc cứu thế của Thầy, cho nên nhân loại ngày nay mới đến đổi điều linh thống khổ.

Thầy bỏ sao đành, phải chuyển từ giai đoạn. Ôi! Thiên cơ, Thiên cơ là huyền nhiệm, cứu cánh từ tương đối trở về tuyệt đối. Những đứa con hiểu Đạo mới dốc tâm học hỏi lời Thầy để kê vai gánh đạo trên quãng đường hạ nguơn chuyển kiếp. Công trạng của các con Thầy phải khen, phải thưởng, cũng như Thiên điều luật pháp trước nhưn sanh,

Thầy cũng không thể chở che cho những đứa nghịch sự phản đạo.

Công việc khó khăn nhất trong giai đoạn Phổ-Thông Giáo-Lý, các con là một nhơn sanh, Thầy mượn bộ óc thiên lương của các con để ráp thành guồng máy trong giai đoạn này. Sự hy sinh sẽ nói lên giá trị của một người Thiên chức trong bốn phận vi nhân. Đó là con đã biết thương Thầy và kính trọng Thầy rồi đó...

17.- GIÁ TRỊ CỦA SỰ YÊN LẶNG

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ
Tuất thời 30 tháng Chạp Nhâm-Tý (2-2-1973)

**NGỌC-HOÀNG THUỶ-ĐẾ tá danh CAO-ĐÀI
Tiên-Ông Đại-Bồ-Tát Ma-Ha-Tát.**

Thầy các con, Thầy mừng các con.

Thầy giảng trần gian trước giờ Giao-Thừa để ban hồng ân cho các con lớn nhỏ của Thầy.

Vậy Thầy miễn lễ các con đồng tịnh tâm an tọa nghe Thầy dạy đây.

Hỡi các con! mỗi độ Xuân về là mỗi lần các con bước qua một bước trên vạn nẻo luân-hồi. Thầy thương xót cho con cái của Thầy, đứa khôn ngoan biết tùy thời, tựa thế lại thường hay ỷ mình để phải vấp ngã trước những chạm bẩy của Tà-thần dục-vọng bủa giăng; còn đứa khờ khạo biết tìn ngưỡng ở Thiêng-Liêng lại hay yếu mềm, dễ bị kéo lôi vào đường sai nẻo đạo.

Cơ Đạo cũng như cơ đời, hầu hết đều chịu trong luật đào thải buổi Hạ-Nguơn mặt kiếp.

Con ôi!

Thi:

Xuân đến bao lần với các con,
 Tuổi đời chồng chất có chi tròn;
 Xuân này Thầy sẵn dành ân huệ,
 Cho kẻ tu hành vẹn sắt son.

Lễ thì Thầy giảng trong giờ Giao-Thừa như bao nhiêu năm trước, nhưng đêm nay Thầy muốn cho các con được bình tâm yên lặng trước Thiên-Bàn, trước một mùa Xuân mà Chúa-Xuân đang chờ đón.

Con ôi! sự yên lặng để thần-giao cách-cảm, để các con tìm thấy con trong Thầy và Thầy hằng ngự trị với đức hiếu sinh trong vạn vật.

Yên-lặng tức là quán-triệt tất cả những cái gì mà trần gian không nói được, không sờ mó được, không nghe thấy được.

Yên-lặng để tìm thấy cương vị của các con trong sứ mạng to tát giữa thời Phổ-Độ Kỳ Tam.

Giờ giao điểm của tâm linh và vũ trụ cũng là giờ giao điểm của Đức-Nguyên và vạn sinh. Nếu vào một thời kỳ khác, giờ đó các con sẽ nhấp chén trà thơm, cạn tuần rượu Cúc để đón Xuân sang. Nhưng trong lúc này, cần hơn lúc nào hết, cần ở tiềm lực quang năng của mỗi người có sứ mạng trong Tam-Kỳ Phổ-Độ, cần đến tinh thần vạn năng của các sứ đồ trung kiên trong Đại-Đạo.

Yên-lặng để điều ngự khởi truan chuyên, yên-lặng để chuyển phong-ba trở thành bình-địa.

Sự yên-lặng rất cần dùng ấy, con phải biết đến giá trị của phút giây yên-lặng đó.

Giờ đây để các con vui cùng Thầy, Thầy ban vui cho các con!

Thi:

Rượu hóa kim-đơn mới lạ kỳ,
 Thầy ban Xuân tửu trẻ say đi;
 Say men rượu hãy hòa men Đạo,
 Cho thế gian này hết loạn ly.

Đây là mỹ tửu trần gian, khi được hồng ân của Thầy vào trong lòng các con, sẽ biến thành kim-đơn cứu khổ. Từ đây đến bảy ngày, các con hãy luôn luôn tịnh định tâm trung và gặp bất cứ trường hợp ngang trái, hung bạo, trở lực ở thế gian, các con sẽ có Thần-lực để chuyển hóa và cứu độ trong hoàn cảnh đó. Ngoại trừ đũa nào bất tuân theo qui giới Đạo pháp của Thầy, nó sẽ bị phản trở lại là không phải bửu vật hộ thân mà lại là hột hỏa-châu để thiêu đốt. Các con thọ huyền-nhiệm để biết lý tương giao giữa Trời Đất và các con. Có như vậy các con mới thấy tu hành không phải là một biểu ngữ truyền thuyết mơ hồ qua các hình thái được xây dựng bởi đục-vong của phàm tâm. Đây Thầy ban cho mấy câu này để đêm nay giờ Giao-Thừa ngâm thơ chúc chén:

Thi bài:

Xuân phúc tải Kiền-Nguyên chi Đức,
 Xuân thái-hòa vạn vật chi cơ;
 Xuân sang trước đã định giờ,
 Xuân về cho trẻ phục sơ tánh lành.
 Xuân cảnh thế đấu tranh hỗn loạn,
 Xuân thiên-nhiên soi sáng tâm điền;
 Xuân-tâm hòa nhịp thiên-nhiên,

Xuân thiên-nhiên với tâm điền không hai.
 Xuân sắc điểm nhân tài sứ mạng,
 Xuân phong thừa Ngọc-bảng đề ghi;
 Xuân về, Xuân lại, Xuân đi,
 Thời gian vô tận Xuân thì vô chung.
 Xuân khai thới trần hồng thưởng thức,
 Xuân điều hòa với đức hiếu-sinh;
 Xuân này con trẻ khai minh,
 Hoàn thành sứ mạng trọn gìn Đạo Xuân.

Bao nhiêu đó các con rán mà học rồi sẽ được dạy thêm.
 Thầy ban ơn các con nam nữ lớn nhỏ. Thầy hồi cung...

18.- QUYỀN PHÁP ĐẠO LÀ TÌNH THƯƠNG VÀ SỰ SỐNG

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ

Hội thời, 30 tháng Chạp Quý Sửu (22-1-1974)

Thi:

Một Đức Huyền-Thiên hóa vạn loài,
 Thân tàng sinh trưởng luật vẫn xoay;
 Phật, Tiên, Thần, Thánh đều do bởi,
 Diệu hiệp Thiên-cơ ở cõi này.

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, Thầy các con, Thầy mừng các con.

Hôm nay Thầy cùng chư Phật, Tiên đến trần gian trước
 giờ Giao-Thừa để ban hồng ân cho các con đồng hưởng một

mùa xuân vui tươi đạo đức. Thầy miễn lễ các con đồng an
 tọa.

Hỡi các con! Xuân, Hạ, Thu, Đông, bốn mùa thay đổi,
 thời tiết điều hòa cho vạn vật sinh trưởng và thân tàng. Mỗi
 bốn mùa, mỗi mùa đều mang đến cho vạn vật một công
 năng hữu hiệu để tiến hóa, nhưng sao các con chỉ lưu ý đến
 mỗi một mùa Xuân. Hễ mỗi độ xuân về là các con lớn nhỏ
 tất tả liệu lo, nào thay cũ đổi mới, nào lễ lộc nghinh Xuân,
 cùng nhau vui vầy chúc tụng. Có phải chẳng đây là một ước
 lệ ngàn xưa để lại cho các con hay nó có ý nghĩa huyền-
 nhiệm nào khác để các con phải quan tâm lưu ý? Nếu có và
 các con đã hiểu thì lễ Giao-Thừa nghinh Xuân mới đây đủ
 ý vị, và các con mới hưởng trọn ân Xuân Đạo-đức của Thầy
 ban.

Con ôi!

Thi bài:

Xuân tạo vật điểm tô vạn vật,
 Xuân thiên nhiên hòa phát hồn nhiên ;
 Xuân, Xuân, Xuân đến trước thêm,
 Thưởng Xuân con hỡi lý huyền có hay?
 Là một trong Tam Tài định vị,
 Là muôn trong một lý Nhất-Nguyên;
 Con ơi! phú bẩm do Thiên,
 Máy linh Tạo-Hóa ban truyền cho con.
 Có vũ trụ sông non gồm đủ,
 Có hình hài riêng thú kiền khôn;
 Có xuân bất diệt trường tồn,
 Cho vào thế hạ chiêu hồn vạn sanh.
 Một sứ mạng Thầy dành hai ngỏ,
 Một ra đi, một trở lại Thầy;

Dù cho Nam, Bắc, Đông, Tây,
 Cổ kim nhơn vật do Thầy định phân.
 Con nhớ chẳng thời Xuân thơ ấu,
 Một thời Xuân hòa tấu thiên nhiên;
 Trăm năm chưa hẳn kiếp duyên,
 Sống như Bành-Tổ nào riêng ý Thầy.
 Cứ mỗi độ trần này Xuân đến,
 Là chu trình định mệnh diệt sanh;
 Hạ, Thu, Đông ấy Trời dành,
 Cho loài nhỏ nhít hóa sanh kịp kỳ.
 Riêng nhơn loại năng tri vốn sẵn,
 Một mùa xuân tất thắng huy hoàng;
 Sá chi hạ trưởng, đông tàng,
 Cung Trời ba sáu thanh nhàn hưởng Xuân.
 Vì vật dục quả nhơn kết cấu,
 Bối xa nguồn, lạc dấu quày chơn;
 Mưa Thu, nắng Hạ bao lần,
 Kim-thân lại hóa phàm-thân đọa đày.
 Kỳ ân xá Thầy khai chánh-pháp,
 Mở rộng đường thâm nạp thiện-duyên;
 Sông mê sẵn Bát-Nhã thuyền,
 Khôn ngoan cửa Thánh nhà Tiên trở về.
 Xuân Giáp-Dần mọi bề sắp đặt,
 Hạ, Thu, Đông chuẩn tắc y hành;
 Các con giữ trọn chí thành,
 Vô-tư vô-kỷ Thầy dành hồng ân.

Xuân Giáp-Dần cũng như bao nhiêu mùa xuân đã qua, dẫu thế đạo đổi thay, con vui hay buồn, thì Xuân vẫn đến với các con. **Vậy mỗi con hãy dọn thân tâm trong sạch hòa với lý huyền nhiệm của Xuân, mới trọn hưởng mùa xuân của vạn vật.**

Hỡi các con ! Đại Đạo là bến khởi nguyên của các con, cũng như Xuân là đức Nguyên của vạn vật.

Kìa con ! còn trùng thảo mộc đều thâm tàng ẩn núp từ tiết Đông-Thiên chờ đợi đủ tam dương mà sanh sôi vùng dậy. Còn các con, Thầy đã ban ơn cho mỗi đứa một mùa Xuân bất tận tự khởi nguyên. Con hãy nhớ lại, tìm lại để nuôi dưỡng tinh ba, thâm tàng tú khí, tích trữ cho đầy đủ, đến thời chánh khí hòa quang, các con cũng sanh sôi vùng dậy, tạo cho mình cảnh Niết-Bàn Cực-Lạc, khởi vào trong chu trình ngắn ngủi của trần gian. **Từ bến khởi nguyên con ra đi vươn một sứ mạng trong hai đoạn đường, một đem Đại-Đạo lập đời, hai trở về với Đại-Đạo.** Các con là những Chức-sắc tín-đồ chức-việc của Thầy. Thầy nhắc nhở các con nên thương yêu nhau, đùm dắt nhau trên đường tu học, để hoàn thành sứ mạng phổ độ kỳ ba. Quyền pháp đạo từ Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh, mỗi người Thiên ân chức sắc, dù lớn dù nhỏ hãy gìn giữ cho xứng đáng nghiêm minh. **Quyền pháp đạo là tình thương và sự sống. Có nắm được quyền pháp thì Đạo mới hoàng khai, có tình thương sự sống mới hòa bình an lạc. Đó là điều kiện duy nhất để con trở về với bến khởi nguyên Đại-Đạo về cùng Thầy.**

Hôm nay Thầy không dạy thêm các con điều nào. Các con hãy hoàn thành huấn lệnh Thầy đã ban mấy mùa Xuân qua. **Thầy chỉ nhắc lại lời căn dặn: các con hãy thương yêu kẻ ghét con mới gần Thầy được.** Thầy sẽ cho chư Tiên Bối Khai Đạo yển ả với các con. Các con có dành một mâm quả tử riêng, Thầy sẽ ban phép mầu rồi chia ra mỗi đứa một quả đem về hiến lễ Giao Thừa. Đó là lộc kết quả của Thầy ban. Hãy để ngay trên bàn, Thầy đã ban ơn.

Còn rượu nữa các con. Rượu này một chút nữa các con sẽ làm lễ đãi các anh con, các con vui vẻ hưởng một mùa Xuân mới. Thầy ban ơn cho các con cho Bộ Phận Hiệp Thiên Đài đã hành tròn sứ mạng thông công. Thầy ban ơn lành tất cả các con nam nữ. Các con thành tâm tiếp các anh con, Thầy hồi cung, thăng...

19.- THẦY CÙNG CÁC CON LÀ MỘT

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, 30 tháng Chạp Giáp Dần
(10-02-1975)

Thi:

HUYỀN nhiệm Thầy ban khắp cõi trần,
KHUNG Trời Đại-Đạo hưởng ân Xuân;
CAO Đài mở rộng đường sinh lộ,
THƯỢNG cảnh lấp ngăn lối Tử thân
ĐẾ khuyết vui vầy hàng Thánh, Phật,
NGỌC giai vắng vẻ bóng nguyên-nhân,
HOÀNG đồ Thầy chỉ từ năm trước,
ĐẠI chí **THIÊN-TÔN** sẽ để phần.

Thầy các con, Thầy mừng các con.

Thầy cùng chư Phật Tiên đến trong đêm Giao-Thừa để ban ơn cho các con được vui mừng trong lúc Xuân về.

Này các con! Tiết Xuân hòa dịu đã đến trần gian. Các con đều dừng bước để đón Xuân, vui Xuân và gác hết nỗi ưu tư nhọc nhằn trong năm cũ. Các con cũng nên ghi lại những gì xấu tốt, nên hư, bỉ thối, thăng trầm, trên quãng đường các con vừa đi qua.

Nắng Hạ, mưa Thu, Đông tàn rét mướt, những kinh nghiệm sống ưu và khuyết đó sẽ đem đến cho con kỳ vọng nào để canh tân hơn, hoàn thiện hơn, cho bước đường sang giai đoạn mới trong năm mới. Đêm nay Thầy rất vui mừng trước sự hiện diện đông đủ các con.

Nhân đây Thầy dặn dò để mỗi đứa ghi nhớ: Thầy mở cơ tận độ kỳ ba này cho các con, cho thế giới nhơn loại, cũng như mùa Xuân đến với vạn vật. Vạn vật đã trải qua những giai đoạn sanh sôi trưởng thành hoạt động thái liễm và tàng ẩn để phục sinh, như cái nóng bỏng của mùa hè, mưa gió thế lương của mùa Thu, rét mướt lạnh lùng của mùa Đông, là cơ vi-triển chuyển từng giai đoạn, vừa un đúc, vừa tạo thành cho vạn vật mà không hề hủy diệt.

Các con ôi! Thế giới nhơn loại hiện giờ xa Thầy đã tách rời nguồn cội mà không hề trở lại. Tách rời nguồn cội thì cành rơi, lá đổ, không còn nhựa thì làm sao mà sống, dù là cành cây có to đến đâu, có nhiều hoa nhiều lá, đơm bông kết nụ bao nhiêu đi nữa mà nhựa sống không còn thì một lúc nào đó sẽ khô khan úa xào. Nhơn loại đã bỏ hẳn sự sống thiên nhiên không ăn mà no, không mặc mà lành để tìm sự sống cực khổ trong tham dục để phải làm mới có mà ăn, mới có mà mặc. Như vậy, cũng chưa an phận. Si mê tranh giành cướp đoạt lấn áp hơn thua, tàn sát lẫn nhau cho đến nỗi đời ly loạn, cốt nhục tương tàn, tang điền thương hải. Càng tiến càng sâu, tiến mãi cho đến lúc cuộc đời sẽ hủy diệt cuộc đời. Thầy khởi đầu cơ phục nguyên tái tạo trên mảnh đất nhỏ bé để dân tộc ít oi mà giàu lòng tin Đạo này góp tay vào công cuộc xây dựng đời Thánh-Đức, Thượng-Nguơn, thế giới an bình, cho xã hội nhơn loại trong tương lai.

Thầy đã đưa tay đến với các con, các con phải đưa tay tới với Thầy. Thầy sẽ dìu dắt các con đến gần Thầy và trở về cùng Thầy. Thầy cùng các con là Một, sống trong lẽ thiên nhiên, trong mùa Xuân vĩnh cửu.

Này các con!

Thi bài:

Thầy ban ơn Tân Xuân Ất-Mão,
Cho các con tâm Đạo vững vàng;
Dầu trong thế cuộc ly loạn,
Biết Đời biết Đạo biết đàng tiến tu.
Niên trình mới vận trù mọi mặt,
Từ nội giao, nội đắc tâm truyền;
Pháp quyền trên dưới định yên,
Hóa hồng Chánh-pháp tùy duyên độ đời.
Xuân là Đạo, Đạo Trời ban phát,
Đạo là Xuân, Xuân lạc thiên nhiên,
Vui Xuân vui với tâm điền,
Tiết thời hòa dịu người yên vật lành.

Xuân này Thầy muốn cho tất cả con cái lớn nhỏ của Thầy đều hưởng hồng ân Thầy, để thanh tâm tịnh ý mà học Đạo. Vậy sau khi xã đàn, các con lớn nhỏ hiện diện đàn này hãy ngồi tại chỗ của mình và Thầy nhờ các con Ban Thường Vụ thay Thầy đem tặng cho mỗi con cái của Thầy mỗi đứa một quả tử, một ly rượu trên Thiên-Bàn nghe con! Thầy sẽ cho chư Phật, Tiên đến với các con trong những đàn sắp đến. Còn chai bạch thủy các con để trên Thiên Bàn, Thầy ban ơn cho các con hãy dành để đãi cho các huynh đệ đến sau trong ngày Xuân. Những quả Thầy ban cho các con đều được ân điển cho con vui Xuân. Ân điển

được linh diệu là do ở lòng tin có Thầy trong tâm để tự hoàn thiện bản thân cho nên người, nên Đạo.

Phần thứ hai là do tú khí Âm Dương kết thành quả tử. Lòng tin và tính chất hương vị của quả tử sẽ giúp các con thần lực dồi dào trong mùa Xuân. Các con hãy đem về cùng chia nhau mà hưởng Giao-Thừa.

Thầy ban ơn lành tất cả các con, từ các con lớn đến các con Thanh Thiếu Niên...

20.- THÁNH TÂM LÀM NÊN VƯƠNG ĐẠO

Ngày Rằm tháng Giêng năm Đinh-Ty (4-3-1977)

Thi:

Một bầu che chở khắp quần linh,
Xuân, Hạ, Thu, Đông cũng một tình;
Tạo-Hóa vận hành cơ Nhật Nguyệt,
Chan hòa mưa móc khắp nguồn sinh.

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Tá Danh CAO-ĐÀI
TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT.**

Thầy các con! Thầy mừng các con nam nữ.

Hôm nay Thầy giáng trần để ban ơn cho các con. Mỗi con đều phải chí thành thọ hưởng hồng ân để vững vàng tâm chí tu thân học Đạo độ đời.

Năm xưa, Thầy vì tâm đạo chí thành của các con nên chọn ngày Thiên-Quan Tứ Phước thành lập Văn phòng Cơ Quan Phổ Thông Giáo-Lý Đại-Đạo để các con có cơ hội bồi công lập đức lần lên Thượng-Thừa phụng hành Thiên

Đạo hiệp cùng Thầy, Thánh tạo đời Thánh-Đức cho vạn linh. Nay được mười hai năm, các con vừa công-phu tu luyện, vừa hiến dâng cho Thầy, cho nhơn sanh, một phần nào tâm huyết và không quên gây dựng sứ mạng tiếp nối. Đó là một công quả xứng đáng trong hàng Đại-Thừa Thiên Đạo vậy. Ngày mai các con bắt đầu một niên trình mới nữa. Thầy nhìn các con chưa đủ Thần thông Pháp nhiệm để vun tưới thân xác, nên bị thời gian coi theo luật hữu hình hữu hoại. Tuy nhiên đoạn đường sau cuối là đoạn đường quan trọng nhất của một kiếp người. Tỉnh hay mê, siêu hay đọa, sứ mạng có hoàn thành được hay không cũng chỉ giờ phút kết chung đó vậy.

Thầy mượn sử dụng Thánh-Đức ngày xưa mà nhắc nhở ngày nay. Các con muốn có một cõi đời Thánh-Đức thì phải có Thánh-tâm. **Chỉ có Thánh-tâm mới biết yêu thương nhơn loại.** Người lãnh đạo thương dân mình như con đò, xem cái khổ của dân như chính mình khổ, cái vui của thiên hạ như cái vui mà mình có. Dân tựa vào sự thương yêu đó mà sống trong cảnh an lạc thái bình. **Thánh tâm làm nên Vương Đạo, Thánh-tâm hay Vương Đạo đều ở trong lòng mỗi người, lòng các con.** Nếu có được hay chưa được thì cơ biến diễn Thiên Địa tuần hoàn châu nhi rồi phục thổ. Cõi đời an lạc lâu hay mau đều tùy theo lòng giác ngộ của vạn linh. Biết thế các con hãy thương yêu dịu dặt nâng đỡ lẫn nhau trên đường Đại-Đạo. **Thầy có dạy các con không thương được kẻ ghét con, thì không gần được Thầy. Các con muốn gần Thầy, hiệp cùng Thầy thì hãy bỏ lòng thương ghét, lấp nẻo thị phi, đoạn dứt nhân quả.** Bao nhiêu đó làm cho tánh Đạo các con sáng ngời. Các con sẽ hóa giải mọi khó khăn khổ não để hiệp cùng Thầy.

Con ôi! trên đời không có nỗi đau khổ nào bằng tay tự chặt lấy tay, mình tự hủy diệt lấy mình. Muốn tránh nỗi khổ đó, các con hãy học lòng Tạo-Hóa bao la vô biên vô lượng mà ở đời. Từ ngôn ngữ, hành động, tư tưởng, có tránh được oan nghiệt, sự thưởng phạt đã có luật nhân quả thừa trừ chí công vô tư, các con đừng đại dột gây thêm nhân, tạo thêm nghiệp nữa. Các con hàng Thiên-ân trong Đại-Đạo hãy cố đốc chí làm nên gương mẫu của sự thương yêu thì quyền pháp Đại-Đạo mới trọn tay thực hiện được. Cộng với công-phu tu luyện của các con, đó là tu chứng của kết quả sau cùng trong trường tiến hóa của các con.

Thì:

Con có Thánh-Tâm sẽ có Thầy,
Thầy là Cha cả của Đông, Tây;
Tây, Đông dầu biết hay không biết,
Thì đức háo-sanh cũng thế này.

Thầy ban ơn lành chung tất cả các con...

21.- SONG TU TÁNH MẠNG

Tuất thời, Ngày 29 tháng hai năm Mậu Ngọ (6-3-1978)

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT.**

Huấn từ:

Đại Từ-Phụ Ngọc-Hư sắc tứ,
Ban Thiên-ân nam nữ điện tiên;
Phụng hành lý Đạo cơ Thiên,
Song tu tánh mạng pháp-quyền xứng minh.
Đạo vô-vi chấp tình cầu tánh,
Thế vô thường vạn hạnh dung thông;
Nhơn nhơn tự hữu Chủ Ông,
Hòa quang hỗn tục chí công vận hành.
Vi nhân tử tài thành nhân vị,
Phật, Thánh, Tiên nhất lý do hà;
Vô tư, vô dục, vô tà,
Từ-bi, Bác-ái, Trung-hòa lợi sanh.
Chuyển nhân dục loạn thành thế trị,
Hoàng Đạo cơ Chơn-ly hiển dương;
Quân bình tâm vật kỷ cương,
Thân hình cu-diệu tứ phương cộng đồng.
Tu chứng giả biến thông vô tận,
Đắc nhất Trung trực tấn Cao-Đài;
Thiên nhân chánh vị hòa hài,
Vạn đồ cổ vãng kim lai thủ thành.
Thử sứ mạng đương sanh hoàng giáo,
Thi Đại-Thừa Thiên-Đạo tiến tu;
Kỳ khai nhất bốn vạn thù,
Vạn thù qui nhất công phu siêu phàm...

22.- SỨ MẠNG THIÊN ĐẠO ĐẠI THỪA

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, 30-12- Canh Thân (4-2-1981)

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI
TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT.**

Thầy các con ! Thầy đến giờ này để ban ơn cho các con và chư Phật, Tiên, Thánh, Thần sẽ bố điển lành trong giờ Giao-Thừa, để giúp thần lực cho các con chí thành tâm đạo được trọn hành Đạo sự trong niên trình mới.

Hỡi các con! Chỉ có bao nhiêu con cái đang quì trước đàn mà tâm các con chưa đồng nhất, thì bảo sao thế sự chẳng biến thiên. Nhưng điều mà Thầy vui mừng hơn cả là ở lòng các con có một chí thành trung kiên sự Đạo. Nên dầu có chênh lệch vị ngã đôi chút cũng có thể thọ nhận được hồng ân của Thầy để các con hòa hợp cùng nhau, để cùng nhau bước lên Đại-Thừa hầu thực hành sứ mạng Thiên-Đạo.

Mùa Xuân này, Thầy muốn các con sống trong Quyên-pháp Đạo. Thầy đã dạy từ năm Giáp-Dần và chư Tiên Tiên-Khai Đại-Đạo đã kêu gọi hòa hợp các con để chuẩn bị trước những sự thay đổi của máy Tạo cuộc đời.

Bảy năm trôi qua rồi, hiệu năng vẫn còn trong giai đoạn kế tiếp. Các con hãy học lại từ năm, một cuộc thi học kỳ ba của Thiên ân sứ mạng, Thầy sẵn dành hồng ân cho những con lỡ lầm lỗi biết hối quay về với sứ mạng dầu ở nơi đâu cũng thế.

Này các con ! Xuân Tân-Dậu Thầy hỏi thử các con một câu, Thầy sanh cái gì trước nhất trong sự sanh hóa vạn hữu? các con đáp đúng Thầy sẽ thưởng...

Các con giỏi lắm. Con quên rồi sao? Thiên nhưt sanh thủy. Như vậy Thầy dùng cái nguyên sơ này để ban ơn cho các con...

23.- HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ-TÔN THƯỢNG-ĐẾ

CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ

Rằm tháng 2 Quý-Hợi (29-3-1983)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ viết **CAO-ĐÀI Tiên-Ông Đại-Bồ-Tát Ma-Ha-Tát**. Thầy các con.

Hội Công-Đồng Tam Giáo thỉnh cầu Thầy xuống ban ơn cho các con trong niên trình mới. Thầy miễn lễ, các con đồng an tọa.

Thầy đã dành sẵn ân huệ cho các con không lúc nào không có. Thầy cũng rất tiếc là có lúc các con lại không hưởng được. Điều mà Thầy chấp nhận đến trong giờ này là tâm Đạo các con chí thành tin tưởng có Thầy có Đạo.

Từ 18 năm qua, các con đã thọ nhận Thiên-ân với sứ mạng phổ thông Giáo-Lý Đại-Đạo. Hạt giống nhưn-hòa sẽ bắt đầu nứt mầm do động lực của nhân duyên xông ướp cho nó. Các con cũng sẽ vui vẻ trên đường sứ mạng, dầu trải qua bao nhiêu thử thách khảo thí, dầu guồng máy dị biệt cứ lăn trôi theo lối cuốn các con.

Đến nay, các con vẫn còn xây lũng đầu cật với nhau để chia sớt công việc, cùng nhau gồng gánh sứ mạng Thiên-ân hoằng hóa đến với chúng sanh. Đó là điều mà Thầy chấp nhận và bảo thêm các con. Trong một thiếu số, nếu các con có ý thức, có tinh thần đoàn kết thương yêu nhau thật sự thì

dầu việc lớn đến đâu, các con cũng có thể thực hiện được. Các con hãy vui mừng mà thọ nhận ơn Thầy.

Thi bài:

Thầy sắp cuộc dinh-hoàn tái tạo,
Dụng huyền linh **ĐẠI-ĐẠO** vận hành,
Quyền Thầy hiệp cả vạn sanh,
Đông, Tây, kim, cổ hiệp thành tương lai.
Trước xây đắp **CAO-ĐÀI** Thánh-Đức,
Dụng Nam-bang làm mức phóng khai,
Dân Nam sứ mạng **CAO-ĐÀI**,
Năm châu bốn bể hòa-hài từ đây.

Phúc trình Đại-Hội các con đã đệ trình. Tam-Trần Oai-Nghiêm cầu xin Thầy cho các con một thời gian ngắn là một tháng để cứu xét lại các phần việc cho chính danh chính sự từ các chức vụ nhân viên. Tâm-lý, tình-lý phân minh, hàng ngũ có nghiêm chỉnh thì quyền-pháp mới thi thố được. Các con cũng cần đặt vấn đề cho sáng tỏ.

Sau 20 năm, các con sẽ làm gì? Sẽ tiếp tục, mà tiếp tục trên cơ sở nào? Đành rằng các con đã nhắm đúng mục đích, nhưng Thầy cũng hỏi các con sẽ về đâu? Tâm-Đạo các con có thừa, nhưng **ĐẠI-ĐẠO** thì các con chưa thông suốt.

Các con cần phải ý thức lời Thầy dạy trên đây thì tự khắc hai năm sau của giai đoạn đầu sẽ có một đường lối sáng tỏ, niềm tin sẽ thêm vững chắc để các con hoàn thành, nhưt là sự tiếp nối tiến hóa trong sứ mạng **ĐẠI-ĐẠO**. Điều này các con đã được dạy trong 18 năm qua để các con tu học hành Đạo.

Thi:

Đạo Thầy chỉ một chớ không hai,
 Hiệp Đạo thì con sẽ hiệp Thầy,
Thầy ngự lòng con còn tịnh khiết,
 Sáng lòng mới thấu cuộc vẫn xây.

Đời loạn, Đạo mới khai. Đạo khai thì ma khởi. Ngọc mà không giồi mài thì giá ngọc không cao. **VÔ-CỰC TỪ-TÔN** đã từng dặn các con **hãy tự thấp đức mà đi** là để chuẩn bị đến một lúc các con sẽ không nhìn thấy thế tựa bên ngoài nữa, **mà trở về thế tựa bên trong. Nội-tâm con là nơi Thầy ngự. Nơi đây Thầy và các Đấng sẽ dạy các con. Các con chỉ có cái Tâm Chuyên Nhứt mới tỏ ngộ được ơn Thiên-khai vậy.**

Tiếp bài:

Mỗi việc đều có Thầy làm chủ,
 Phóng phát rồi tái tụ quy nguyên,
 Tiến trình đều có cơ duyên,
 Tùy thời xử thế pháp quyền biến thông.

Sau cùng, Thầy ban hồng ân vào bầu bạch-thủy và các lễ phẩm hiến dâng. Các con hãy chia nhau mà thọ nhận ân Thầy để minh tâm hiệp Đạo.

Thi:

Tinh-khiết nghe con hưởng phước lành,
 Nơi dòng bạch-thủy mát thân sanh,
 Tinh-hoa, quả-tử bồi năng lực,
 Muôn dặm đường xa đã sẵn dành.

Sau khi xả đàn, các anh lớn để dành chia cho các em nam, các chị để dành chia cho các em nữ khiếm diện hôm nay.

Sau khi các con lập thành cơ cấu, các con được phép thiết đàn chọn ngày giờ thích ứng, Thầy sẽ cho Tam Trấn và Tiên-Khai Đại-Đạo đến với các con.

Thầy ban ơn lành cho tất cả các con. Thầy hồi cung. Thăng...

24.- KHUYẾN TU

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, đàn ngày 20-7-1977

Thi rằng:

CAO đại từ xưa luống đợi chờ,
ĐÀI vàng còn để đứng thời cơ,
THƯỢNG lưu quân-tử mau tiến bước,
ĐẾ luận tri thời rõ Thiên-thơ.

Thi:

Thiên-thơ một quyển **ĐẠI-GIÁC** hồn,
 Tỉnh mộng quày toàn khá tẩu bôn,
 Bôn tẩu lánh vòng nguy tứ khổ,
 Tứ khổ tách rời mới thật khôn.

Thi:

Thật khôn hiểu biết máy cơ Trời,
 Cơ Trời thế tận chớ buông lời,
 Buông lời đạo-đức đời khổ lụy,
 Khổ lụy cần lo kịp thế thời.

Thi:

Thế thời cận quá buổi tai nguy,
Đạo Trời dẫn dắt khá lần đi,
Lần đi đến chốn khoa kỳ hội,
Kỳ hội Long-Vân mở kịp thì.

Thi bài:

Kinh **ĐẠI-GIÁC** kịp thì độ dẫn,
Dẫn đi đời bí ẩn Thiên-thơ,
Luyện tu xin chớ hững hờ,
Chung cùng hòa hiệp thời cơ cận ngày.
Tam Giáo Tòa chuyển xây cứu thế,
Hiệp qui đồng chớ để rạc rời,
Rạc rời thống khổ lụy rơi,
Tan tành vũ trụ thế thời bi quan.
Xin người hiểu quày toàn vượt sóng,
Chốn ba đào chèo chống chung lưng,
Thương nhau lèo lái băng chùng,
Ghét nhau liên lụy xin đừng thờ than!
Hãy tỉnh mơ tâm đàng nổi bước,
Thầy xót thương tá bút chỉ bày,
Cả kêu toàn cõi dân Trời,
Vạn bang thế giới thuận lời qui nguyên.
Hiệp chung đồng con thuyền đứng vững,
Đừng luân-quây sóng nhận giữa vời,
Bể xanh riêng rẽ cúc cõi,
Kết đoàn vững mạnh đời đời Xuân Thu.
Nhờ chữ **TU** ngục tù vượt mức,
TU cho tròn hưởng cuộc Thuấn Nghiêu,
Lập đời cổ giáo dẫn đi,
Thuần phong, mỹ tục, sớm chiều lạc âu.

Tu không vẹn khổ sâu lạc bước,
Đời chẳng tu sao được vẹn toàn,
Mỗi người tự nhủ lấy thân,
Mỗi trau sửa tánh ăn năn tự mình.
Tu tâm địa thanh minh hạnh đức,
Trai thì tua noi bực Thánh Hiền,
Gái thì giá hạnh cần chuyên,
Bỏ hồi lạc lõng chinh nghiêng Đạo người.
Chừa tật xấu ăn chơi lâu lỏng,
Đừng lung-lãng hư hỏng lá lối,
Giữ câu đức tính làm người,
Phải tôn luân-lý cuộc đời tốt xinh.
Lòng hiếu kính thâm tình Phụ Mẫu,
Nhớ ơn người đào tạo vóc hình,
Dưỡng nhi đãi lão công trình,
Đền ơn trưởng dưỡng thanh tình mới ngoan.
Chữ Hiếu thân Thiên ban vạn phúc,
Nghĩa thâm tình dưỡng dục cao sâu,
Chợt nhìn bóng ngả thêm dâu,
Làm con chữ Hiếu đáp câu sanh thành.
Tình cốt nhục đệ huynh bào thể,
Cùng thương yêu kính nể lẫn nhau,
Trời sanh kẻ khó người giàu,
Thương yêu đùm bọc là câu thâm tình.
Chữ huynh đệ trọn gìn hòa nhã,
Đừng rẻ chia thóa mạ lẫn nhau,
Nổi da thịt chủ xáo xào,
Gây nên tội lỗi người hầu chê bai.
Câu luận-ngữ là bài phải học,
Tránh những điều xoi móc lỗi người,
Thân ta, ta giữ vẹn mười,

Hiềm chi kẻ khác lăm lời thị phi.
 Câu bia miệng ngàn đời tồn tại,
 Giữ thanh danh mãi mãi trắng trong,
 Đừng cho hoen ố bụi trần,
 Ngàn năm bia miệng chung thân dưới mồ.
 Bóng dẫu khuất danh ô muôn thuở,
 Tiếng nhục nhơ giặt rửa không tuyền,
 Làm người danh phận giữ nguyên,
 Mới là quân-tử thuyê-n-quyên trong trần.
Kiếp trăm năm mau đường chớp nhoáng,
 Cửa muôn xe cũng chẳng làm gì,
 Bận lòng tranh cạnh sân si,
 Dã-tràng xa cát gấm thì đâu ngoa.
 Gái giữ câu ôn-hòa nét hạnh,
 Trai gắng gìn đức tánh ôn nhu,
 Ấy là nhơn-đạo tròn tu,
 Ấy là Thánh-Đức ngàn thu vững bền.
 Tình phu thê đắp nền vững chắc,
 Đạo phu tòng bền chặt thiêng-liêng,
 Chồng yêu, vợ kính trọn niềm,
 Đừng vì danh vọng lợi quyền phụ nhau.
 Kinh **ĐẠI-GIÁC** lâu lâu bút Thánh,
 Hễ trầm ngâm lý chánh khôn lầm,
 Chớ tùy đường quấy nhiễm thâm,
 Mị tà mê-hoặc sa hãm ma-vương.
 Trời, Phật dặt con đường chí thiện,
 Quý, ma lôi uyển chuyển sông mê,
 Tĩnh tâm thì biết dựa kê,
 Con đường chánh Đạo đừng mê thói đời.
 Đạo cũng có xu thời tạm mượn,
 Tạm mỗi đường ảnh hưởng tư riêng,

Thiếu chi vụ lợi bua quyền,
 Thiếu chi manh trá chèo thuyền mị dân.
 Tu xin chớ lạc lầm nẻo chánh,
 Tu phải rèn tâm tánh đầu tiên,
 Không chi cũng đáng bực Hiền,
 Khấp trong nhân thế được nguyên theo lời.
 Thì Trời, Đất thuận thời phong võ,
 Khấp hoàn cầu đâu có tai nguy,
 Phong thuận, tục mỹ như y,
 Hưởng đời bình trị sống đời Thần Tiên...

25.- NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, đàn ngày 3-8-1977

Thi rằng:

NGỌC bút tiêu diêu cảnh giáng trần,
HOÀNG cầu ân đức hóa vạn bang,
THƯỢNG-Phụ thông truyền con gống bước,
ĐẾ hội hoàn nguyên chí thuận cần.

Thi:

Thuận cần chiếu sắc cảnh gìn an,
Chủ định Cao-Đài Việt-Nam bang,
Mười hai chi phái Thầy khai mở,
Nay lập hườn nguyên hiệp một toàn.

Thi:

Một toàn vững mạnh lái lèo ngoan,
 Tu kỹ thì mau gặp Thiên-Đàng,
 Ương ngạnh giáo truyền không thuận lý,

Đừng trách than cho cảnh bẽ bàng.

Thi:

Bẽ bàng kê cận đến rồi đây,
Ngươn-Hạ tiêu vong quá cận ngày,
Đời Đạo y tùy cơ nhứt thống,
Chung vai gồng gánh sẽ có Thầy.

Thi:

Có Thầy dẫn dắt mới tròn xong,
Hiệp tác qui nguyên mới đại đồng,
Đừng vì riêng rẽ Thiên nghịch lý,
Riêng rẽ thì không đến đại đồng.

Thi:

Đại đồng thế mạnh cõi Trời Đông,
Yên ổn năm châu thế giới đồng,
Một màu đạo đức mùi thơm ngát,
Bốn biển chung nhà mới rõ thông.

Thi:

Rõ thông thì kịp bước theo Thầy,
Lạc bước bơ vơ phải lạc bầy,
Chích bóng khổ sầu tư một góc,
Đổ lụy âm thầm hỏi ai hay!

Thi:

Ai hay thế cuộc bởi cơ Trời!
Vâng lệnh qui đồng được thành thời,
Nếu còn rẽ bước Thiên nghịch lý,
Đạo phải suy vong rõ thế thời.

Thi:

Thế thời khổ lắm hỏi ai ơi!
Thông hiểu thì tua thuận lý Trời,
Sao cho thế cuộc thành đạo đức,
Vũ trụ sinh tồn rạng khắp nơi.

Thi:

Khắp nơi đồng chịu ảnh hưởng đời,
Thầy quyết đưa tay giúp độ người,
Dân đồng tu sửa nên Đức Thánh,
Vũ trụ thanh bình mới thành thời.

Thi bài:

Thầy sắc lệnh qui đồng chi phái,
Phải y truyền đường sái linh Thầy,
Cao-Đài liên hiệp mười hai,
Khuyên chung chư phái thuộc ngoài Phật gia.
Hòa với **Hiệp** chung nhà thân mến,
Để lánh đường lười nhện bủa giăng,
Tinh thần nối bước chung đàng,
Gội nhuần hơi ấm Trời ban độ cùng.
Thầy tá thế buổi cùng cứu vớt,
Chiếc linh hoàn thì bước yên thân,
Thoàn linh vớt khách đắm trần,
Khách mau nối bước Thiên-ân đặng nhờ.
Nương bóng dù mưa Thu tầm tả,
Ẩn bóng dù thân đã ấm êm,
Đừng toan rẽ bước ty hiềm,
Để cho nhân chủng lụy thêm khốn nàn.
Đạo không vì danh quyền vì lợi,
Đạo là vì nhân ngời cứu nguy,

Cũng vì thế cuộc lâm nguy,
 Đạo vì nhân chúng đang đi sai đường.
 Vì cuộc đời tang thương sắp diễn,
 Vì biển dâu chuyển biến nay mai,
 Thầy vì nhân loại thương thay,
 Nên Thầy tá bút kịp ngày độ yên.
Thầy nương cơ máy huyền phép nhiệm,
Lộ phơi bày nhứt điểm Thiên-Cơ,
Người mau tu sửa kịp giờ,
Nối dây liên kết may nhờ Thiên-ân.
Đạo có Thầy như cây có gốc,
Đạo xa Thầy gió lốc mưa chan,
 Đạo mau hồi bổn chung toàn,
 Cùng nhau dẫn dắt một đàn em anh.
 Phải đầu lưng xây thành vững chắc,
 Đừng để cho quỷ dấy ma điều,
 Thiên-Đàng nhã nhạc tiêu điều,
 Âm thành nước quỷ đìu hiu lạnh lùng.
 Biết Đạo thì cùng chung bước Đạo,
 Mới gặp ngày huân áo cảnh xưa,
 Tu cho kịp bước Đại-Thừa,
 Tu tròn nhân đạo nắng mưa quản gì!
 Mỗi phải cần sớm thì **tự giác,**
 Mỗi phải là **cải ác tùng lương,**
 Phải gìn **nhân nhục** làm gương,
 Phải tròn **bác ái** trọn thương giống nòi.
 Phải hiểu thông những lời **ĐẠI-GIÁC,**
 Quyển **THÁNH-KINH** hoạt bát đủ đầy,
 Cho người đọc rõ người suy,
 Những điều bí khuyết thiếu chi cơ Trời.
Thầy truyền lệnh mười hai thống nhứt,

Nhớ ngày này bất khuất đại đồng,
 Lệnh truyền vẹn đủ phái tông,
 Giã con hiếu nữ chơn đồng Thầy thẳng.

Thẳng...

26.- NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, đàn lúc 10g ngày 5-8-1977

Thi rằng:

NGỌC sắc chiếu phê thừa hành lệnh,
HOÀNG đồ năm mối Đạo gìn an,
THƯỢNG trung hạ cấp truyền Giáo-Hội,
ĐẾ khuyết lệnh này cõi nhân gian,
Giáo đồng chi phái cùng kết hiệp,
Đạo vàng tổ ấm khối Tiên-Thiên,
Kỳ cùng thế mạt đời suy ngẫm,
Tam Giáo hiệp đồng dựng nên non,
Phật-Đạo chung cùng qui hiệp lý,
Thánh-Đạo hãy vâng sắc lệnh Trời,
Tiên-Giáo hiệp đàn chung nối bước,
Hiệp mối đại đồng dẫn qua truông,
 Mỗi Đạo hãy cùng lo tác hiệp,
 Bàn thảo luận đề khải qui nguyên,
 Qui rồi sẽ thấy huyền năng kết,
 Huyền diệu Thiên ban hết đại đồng.

Thi bài:

Chiếu Ngọc-lệnh Đạo Trời qui nhứt,
 Ngũ thập niên nhị thật lẽ rồi,
 Đúng kỳ định luật Đạo qui,

Là kỳ tôn phái gặp ngày hườn nguyên.
 Nên **ĐẠI-ĐẠO** mỗi giếng một hội,
 Kịp Phong Vân đại hội đến ngày,
 Long-Hoa khai mạc trường thi,
Mười hai thọ lĩnh kịp thì hườn nguyên...
 Mỗi **ĐẠI-ĐẠO** chung tòa làm gốc,
 Chữ đại đồng xử dụng mới thành,
 Đại đồng mới đặng an bình,
 Mới là Đại-Giáo lập nên Thuấn Nghiêu.
 Các con tua thuận chiều hiệp ý,
 Luận cơ mâu huyền bí rõ thông,
 Từ xưa hai chữ đại đồng,
 Ngày nay rõ biết chung cùng một đây.
 Lẽ Thiên-Cơ nay Thầy chỉ rõ,
 Một cội xanh phải có nhiều chi,
 Nhưng mà gốc chỉ một cây,
 Châu lưu huyết quản nuôi rày lá xanh.
 Các con rõ lá cành một gốc,
 Cành lia cây gió lốc lá rơi,
Gốc sanh vốn một Cha-Trời,
 Thì con phải hiểu Đạo thời chung đây.
 Nay là ngày Thiên-Khai mở cổng,
 Hội Phong-Vân diên hống lo tâm,
 Tu thì mới rõ đặng trong,
 Đạo là một cuộc thi công thi tài.
 Lập chí Thánh độ đời mới đáng,
 Nhờ chữ Tu diên hống kết thành,
 Giúp cho thế cuộc đặng bình,
 Giúp đời lương thiện lập nền cổ lưu.
 Con phải tưởng **chữ TU là gốc,**
 Đời không tu giây phút đổ nghiêng,

Trị an nhờ có mối giếng,
 Đời không đạo đức như thuyền bỏ trôi.
 Đời xa Đạo sóng đời gió dập,
 Đời ngửa nghiêng sớm khóc chiều than,
 Hạ-nguơn lăm cuộc tai nàn,
 Phật Trời thương xót thế gian rõ nào?
 Lời Thầy phán qui vào một tổ,
 Sẽ có Thầy dìu độ thoát qua,
 Nhiều năm lập Đạo trôi qua,
 Nhiều lời khuyên nhủ chưa đà trọn tu.
 Kỳ cuối cuộc mây mù vệt ngút,
 Thầy phân qua gạn đục tìm trong,
 Các con ghi tạc vào lòng,
 Bền tâm cho vẹn thì công mới thành.
 Giờ nường bút điểm lành đã mãn,
 Chúc con hiền hiểu cạn đường chơn,
 Thầy hồi Bạch-Ngọc vàng son,
 Giã con hiền nữ chớ mòn lời tâm.

Thăng...

27.- SONG TU

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, Dậu thời, 13-7 Canh-Thân (23-8-1980)

Thi:

NGỌC đà lộ sắc xuống trần ai,
HOÀN(G) thiện tôn danh thị **Cao-Đài**,
THƯỢNG điều hạ hộ khai chánh giáo,
ĐẾ hòa nhứt luật khuyến mười hai.

Thầy ban ơn, các con hãy bình thân an tọa. Nay Thầy lâm đàn chứng tri cuộc hành lễ Vu-Lan. Thầy rất vui thay nhìn vào đoàn con tâm thành thẳng đả! Giờ nay Thầy xin ban bố điển ân để cho các con hiểu tâm được vuông tròn công quả. Vậy các con hãy nên bền chí nhiệt tâm lo bề Kinh kệ hầu lo nguyện cầu cho đặng thành công. Các con hãy nghiêm tịnh lắng nghe.

Thi bài:

NGỌC Hư Cung điển mẫu giá hạ,
HOÀNG vị tôn danh ngã ư Thiên,
THƯỢNG Thiên với cảnh Tiên Thiên,
ĐẾ quyền nhất vị vạn biên giả tồn.
 Thầy ban ơn nhị tôn nam nữ,
 Bình tâm an tịnh tử Hoàng-Trinh,
 Thầy vui tam chước tửu quỳnh,
 Chúc con các trẻ khương ninh vạn tồn.
 Giờ thanh tịnh tâm hồn tín ngưỡng,
 Vạn bá từng nhứt trưởng du phong,
 Minh minh ẩn dật hư không,
 Thiu thiu giấc điệp sao không tỉnh dần?
 Bức màn the lụa trần thưa thớt,

Cách âm dương chưa ngớt giọt sương,
 Mà mong thấy đặng Thiên Đường,
 Mảnh gương đã chiếu gió vương bụi mờ.
 Hỡi các con hồn thơ mau định,
 Giấc mộng trường tán tỉnh chơn tâm,
 Đừng cho sai bước lạc lầm,
 Việc rời chấp ngã linh tâm sáng ngời.
 Trong thân tâm có Trời làm chủ,
 Vững mới là ngôi cũ đặng về,
 Thấy hèn đừng vội tiếng chê,
 Thấy ngu đừng thị, thấy què đừng lầm.
 Thấp cho tốt hết tầm là trưởng,
 Cao quá cao hết trượng là không,
 Tiếng rằng ngọc ẩn non Côn,
 Ngọc đâu dưới cát mà ông bắt ngờ!
 Thương trẻ con bơ phờ mà chẳng,
 Thương ý phàm dùn thẳng đó con!
 Suối Tiên nước cạn đá mòn,
 Bút Tiên mực cạn mà con chưa thành!
 Lòng biết tu thì danh mới đạt,
 Nhọc sức người mới hảnh vinh hoa,
 Đường tu ai khéo chọn nhà,
Chùa tranh, mái dột miễn là Đạo chơn.
 Thầy không quý bạc vàng, của quấy,
 Chẳng trọng danh trí huệ đảng ma,
 Dựng bia quân-tử tâm tà,
 Bôn chôn xu hưởng đạo nhà khuyng nguy.
 Soi tâm nội biết thì vàng đá,
 Chiếc đòn cân Tạo-Hóa khôn lầm,
 Bại thành đều tại do tâm,
 Điều ni con tự xét thâm mới ngoan.

Đuốc từ huệ nhân gian soi khắp,
 Nẻo đường đời cao thấp đường trăng,
 Tâm hồn là ngọn linh đăng,
 Cõi lòng minh xét tâm phăng ngọn ngành.
 Đường chánh pháp là thanh với trước,
 Ý phạm nhân nửa bước hay ngừng,
 Đức tin như thể đòn cân,
 Tùy lòng con trẻ Thầy phân cạn lời.
 Con nguyện cầu rằng nơi lý Đạo,
 Thầy xin con thông thạo mấy lời,
Đạo vàng thiết lập nhiều nơi,
Mười hai là lý của Trời chẳng sai.
 Con đã biết một Thầy hóa độ,
 Luật cao thâm tận chỗ giáo điều,
 Thiên-Cơ là tận cao siêu,
 Cũng như cái máy Thiên-điều chuyển luân.
 Con nhìn xem cõi trần lập Đạo,
 Lẽ Thiên-Cơ đã thạo nằm lòng,
 Nay Thầy hóa giải đực trong,
 Những gì thắc mắc mà lòng chưa an...
 Đọc đã thông **Đạo Trời** chữ **ĐẠI**,
ĐẠI là gồm tứ hải, ngũ châu,
 Qui nguyên Tam Giáo hồi đầu,
 Qui nguyên bá đạo hoàn cầu giải nguy.
Luật Thiên định Cao-Đài sơ khởi,
Hiệp tác rồi đi tới đại đồng,
Hiệp hòa là bước đầu công,
Mối gây dựng mối đại đồng Ngũ Châu.
 Thầy lập Đạo từ đầu Giáp Tý,
 Niên Bính Dần huyền bí khởi truyền,
 Cơ mầu sắp đặt đã yên,

Nhiệm thời khai giáo chủ quyền nước Nam.
Các con nay được làm hướng đạo,
Góp tài năng khai giáo lập đời,
Người Nam nước Việt con ơi!
Các con ghi nhận Cha Trời xuống ơn.
HIỆP với HÒA là gương đã sáng,
Trên có Thầy dìu dẫn các con,
Gắng lo sứ mạng hành tròn,
Cõi lòng thắc mắc là còn rẽ chia.
 Lời phân trần tạc bia tâm khảm,
 Bút cạn ngòi hoài cảm hắt hiu,
 Hỡi đàn con trẻ mến yêu!
Con đường chấp ngã là điều thế gian.
 Muốn tạo cảnh Thiên-Đàng tại thế,
 Thì gắng công Kinh kệ giáo truyền,
 Góp công cầu đảo vẹn nguyên,
 Ấy là tiêu diệt loạn quyền ma vương.
 Kỳ tận độ bốn phương họa thảm,
Mối đại đồng hoài cảm giúp nhau,
 Đạo truyền từ Á sang Âu,
 Phải dùng Kinh dịch mới hầu thuận Thiên.
 Từ khởi thủy Đạo truyền cõi Á,
 Kinh luật cao bất khả dịch thành,
 Mối đường phổ độ chúng-sanh,
 Khó bề đắc Đạo, tu hành ít thay!
 Qua Trung-Cổ Đạo khai cứu thế,
 Tại vùng Âu nên dễ dàng thay,
 Dịch Kinh chánh tự phương Tây,
 Từ Âu sang Á đến nay cuối đời.
 Đạo hữu hình nhiệm thời đã mãn,
 Hai ngàn năm hết hạn miền Âu,

Bây giờ ĐẠI-ĐẠO song tu,

Thầy xin hỏi các con hai chữ Song Tu? Các con hiểu
hãy bạch cho Thầy.

(- V.H.Đ. bạch:.)

- Cũng có một lý, nhưng Thầy xin giải cho các con hiểu
rành hai chữ **Song Tu**:

Song Tu tức là Vô-Vi và Hữu-Hình. Vô-Vi tức là tu
giải thoát tự thân. Còn Hữu-Hình là các con phải lập đường
quả công độ đời cứu thế, thì **VÔ** và **HỮU** phải đi song song,
như vậy thì lý Đạo mới đủ hai lẽ Âm, Dương. Vô-Vi là
thuộc Âm, Hữu-Hình là thuộc Dương. **Nếu các con cứ lo
phần giải thoát cho tự cá nhân mình thì làm sao Đạo đi
tới đại đồng cho đặng???**

Tiếp bài:

Gọi là kỳ chót Á-Châu chủ quyền.
Phải dịch Kinh bốn nguyên từ Á,
Dịch chữ Kinh thì khá an lòng,
Xin đừng cầu khẩn đục trong,
Ấy là đạo luật Thiên công định phần.
Lo kết nạp tinh thần trí thức,
Dụng nhân tài làm đức mà tu,
Có người đầu dãi công phu,
Có tay trí huệ đường tu mới tròn.
Chớ hay giả mà còn thử thách,
Cõi lòng phàm minh bạch đặng đâu,
Quỉ ma cũng có nhiệm mầu,
Quỉ ma âu cũng đương đầu Phật Tiên.
Bình tâm địa lòng thiên suy ngẫm,
Dễ dui là con phạm Thiên-điều,

Thầy nay hoan hỷ dắt dìu,
Đuốc thần ngời ngọn tiêu điều độ đời.
Thuận lý Thiên thì Trời ban phước,
Lo tu hành mới được hưởng an,
Lòng con lo độ thế gian,
Trường thi công quả Thiên-Đàng đó con.
Kém đức tin thì còn dè dặt,
Ngày đã qua thôi chắc sẽ qua,
Con mà chẳng nhận nhìn Cha,
Thì con lạc bước lòng Cha vội buồn!
Lời vàng ngọc thì con ghi lấy,
Rồi các con sẽ thấy cơ Trời,
Đặng rồi thì chớ bỏ rơi,
Kiến cơ bất thủ là đời mất đi!
Non cao thăm dễ gì tìm ngọc,
Cát hà sa khó móc kiếm vàng,
Muốn đời lạc cảnh bình an,
Trong tâm phải tạo Phật vàng đó con.
Thượng-Đế tưởng như còn xa cách,
Ngờ đâu rằng khít vách không hay,
Tâm con đã sẵn có Thầy,
Tưởng đâu xa quá mà đây không ngờ!
Nỗi vọng ước như mờ trong khói,
Định tâm thần Thầy nói con nghe,
Đường tu con chớ rụt rè,
Mà xa lạc bước cựa quê khó hồi...

Giờ nay ân điển mãn giờ, Thầy xin giã từ các con lui về
Bạch Ngọc. Thăng

28.- NGŨ NGUYỆN CỦA CAO-ĐÀI THƯỢNG-ĐẾ

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, đàn ngày 9-2 Tân Dậu (14-3-1981)

Thi:

BỬU-TÒA CAO chẳng mấy thước đo,
THIÊN-LÝ ĐÀI Tiên ý chẳng dò,
CHÙA RÁCH THƯỢNG-Ngươn nhồi Đức-Thánh,
PHẬT VÀNG ĐẾ Đạo dựng nền Nho.

Thầy ban ơn, miễn lễ phụng hiến bồ đào. Các con hãy bình thân an tọa lắng nghe:

Thi bài:

Bình tâm địa tịnh thần tiếp điển,
Thân định mà hưởng nguyện thanh tâm,
An lòng chiêm ngưỡng cao thâm,
Tọa thiền mặc mặc xét thâm lời chơn.
Thầy hoan hỷ ban ơn tất cả,
Lắng nghe rành chớ khá lãng tâm,
Xét điều diệu lý cơ thâm,
Thông qua lễ chánh sư tầm dịch ra.
THẦY: THƯỢNG-ĐẾ là Cha vạn vật,
Đạo **CAO-ĐÀI** gồm tất Ngũ Chi,
Mạt đời Tam Giáo đồng qui,
Mượn cơ giáng điển cũng vì chúng sanh.
Hiệp Chủng Quốc tiếng Anh phải dịch,
Giúp cho Thầy phân tích vài lời,
Làm sao kẻ thế biết Trời,
Cậy con hiếu nữ trao lời giùm Cha.
Dụng đường tu giảng hòa chí thiện,
Đạo hoàng khai: nhứt nguyện của Thầy!

Độ đời: là nguyện thứ hai,

Cũng vì mạt thế Cao-Đài ra tay.
Nhân thế biết Cao-Đài Thượng-Đế,
Góp lòng thành tương tế lẫn nhau,
Tôn thờ một Đấng Trời cao,
Hóa sanh trưởng dưỡng mảy hào chẳng ly.
Vì sanh chúng mà Thầy tận độ,
Vì vạn linh khốn khổ diệt đời,
Lâm nguy cây có ơn Trời,
Thiên tai, địa ách, cuộc đời ngươn ba!
Cực vì nổi Trời Cha vô tướng,
Sự vắng lai biểu tượng duy tâm,
Lòng tin chắc có không lầm,
Đức tin mạnh mẽ thì tâm chói lòa.
Trên Thượng-Giới hằng hà chư Phật,
Thánh Tiên Thần các bậc đủ đồng,
Thiên-Hoàng chúa tể oai phong,
Trang nghiêm sắc tướng rộng lòng từ bi.
Trên thế giới vô vi rộng rãi,
Phật, Thánh, Tiên hà hải độ đời,
Hào quang chiếu khắp mọi nơi,
Niệm câu bác ái giúp đời dày công.
Trong vũ trụ cần khôn duy vật,
Phải tin rằng sự thật cõi vô,
Hằng hà quyền pháp cơ đồ,
Không như cõi tục mơ hồ cạnh tranh.
Hễ bên này hữu hình duy vật,
Thì bên kia hữu tất huyền linh,
Xuyên qua thế giới siêu hình,
Quyền năng thống trị vạn linh cõi đời.
Chớ tưởng lầm rằng Trời chẳng có,

Mà mắng mưa, chửi gió tự mình,
Phải ngừa tai mắt Thần linh,
Kề bên ghi chép tội tình của ta.
 Phải biệt phân đường tà nẻo chánh,
 Chớ nhẹ lòng mê tín dị đoan,
 Tin Trời, tưởng Phật thì an,
 Nhược bằng mê tín, dị đoan thì lầm.
 Đời cận khổ tu tâm cho kịp,
 Dụng chữ **HÒA** mà **HIỆP** cùng nhau,
Xin đừng nghĩ ngợi thấp cao,
Chờ cho đến lúc lao nhao muộn rồi!
 Ngày nay biết ơn Trời giác độ,
 Hãy lo mà giải khổ tự thân,
 Giác tha mà độ người trần,
 Tu cho kịp lúc nạn nhân cuối đời.
 Hạnh kiếm tốt là người xử Đạo,
 Trước hết là hiếu đạo song thân,
 Nhớ công trưởng dưỡng bội phần,
 Không như muôn thú ngu đần tối tăm.
 Ơn dưỡng dục cao thâm trời bể,
 Nghĩa sanh thành há dễ quên đi,
 Bát cơm manh áo những ngày,
 Bế bồng nâng đỡ ơn dày chớ phai.
 Đạo xử nghĩa như loài cũng trọng,
 Nên Nho Tông hy vọng trung hòa,
 Giảm điều tệ tục phần hoa,
 Biết câu hổ thẹn ấy là cổ kim.
 Ngươn Thánh-Đức phải tìm trở lại,
 Tân-Dân là nhân ngã biết gìn,
 Nho tông hóa Đạo dân sinh,
 Dụng nền phong hóa thanh bình khắp nơi.

Thành một mối Đạo Trời chí thiện,
 Đó mới là bước tiến nhân loài,
 Dung hòa phong tục ngày nay,
 Tân Dân Minh Đức tương lai hòa bình.
Thứ ba nguyện: dốc tình đại xá,
Thứ tư rằng: thiên hạ thái bình,
 Biết Thầy là Chúa vạn linh,
 Vãng lai mượn bút lập thành Thượng-Nguơn.
 Nước Hoa-Kỳ nhân dân tiến bộ,
 Nguồn tự do cao cả hoàn cầu,
 Ấy là dân tộc đứng đầu,
 Phải làm gương tốt năm châu mới hòa.
 Thầy giáng điển California trước,
 Cứu nạn nhân nước lửa buổi này,
 Thời kỳ thế diệt là đây,
 Cali đất mỏng họa này cứu an.
 Dập núi lửa giải nạn cứu thế,
 Địa chấn bình là để biết Cha,
 Thầy không cứu nạn vừa qua,
 Mười phần hết bảy còn ba rõ ràng!
 Biết Thượng-Đế nhà an nước trị,
 Biết tu thân là quý tự mình,
 Nhưn phẩm, nhưn cách, nhưn tình,
 Đừng cho bụi tục giẫm mình hôi tanh.
 Nguồn Thánh-Đức thái bình thanh trị,
 Bảo thủ nguồn chánh thể tự do,
 Hòa bình, áo ấm, cơm no,
 Bảo thân an ổn không lo họa sâu.
 Vì hoàn cảnh năm châu sắp khổ,
 Kỳ phân tranh mạt hậu cuối đời,
 Toàn linh vọng nguyện ơn Trời,

Cứu con qua khỏi diệt đời đi Cha!

Đồng thỉnh nguyện ấy là thấu đáo,
Điển huyền linh giải cứu chúng con,

Xin đừng tự đắc nghe con,

Tài cao, sức giỏi, nhưng còn phàm thân!

Luồng gió độc nhiễm thân gục ngã,
Sánh với Thầy thì quá nhỏ nhoi,

Phải nhờ quyền lực Cha Trời,

Xin ơn Thượng-Đế cứu đời đi con!

Thầy lập Đạo xin tròn cứu thế,

Khuyên con tu là để sửa mình,

Ăn chay là phép dưỡng sinh,

Hiệp hòa Thiên-Đạo dựng nền phong cương.

Tu như đạo là đường chánh kỹ,

Tốt cho mình dùng lý độ người,

Xử tròn nghĩa vụ ở đời,

Rồi lo tu luyện đến ngôi Thánh Thân.

Thứ năm nguyện: an ninh Thánh Thất,

Tu để mà tạo Phật tác Tiên,

Trở về nơi cõi thiêng liêng,

Muôn đời tự tại nhàn yên vững bền...

29.- BÀI HIỆU TRIỆU ĐOÀN KẾT

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, Tý thời 11 rạng 12-5-1981

Thi:

NGỌC bút đêm thanh giáng điển mầu,
HOÀNG ân điểm Đạo hóa năm châu,
THƯỢNG hòa nhưn loại thiên-thu vĩnh,
ĐẾ hiệp tam gương trở lại đầu.

Thi bài:

Giờ an-tĩnh điển Thiên tá bút,
Truyền lời chơn đôi phút khuyến đời,

Tam-kỳ vận chuyển năm nơi,

Mười hai chi phái Đạo Trời lắng nghe.

Đời mạt-hậu phẩm-thê chan-chứa,

Nước mắt, hồn lệ ứa dầm khăn,

Thương thay bể thảm giá băng,

Nổi niềm ly biệt san bằng tình thâm.

Thương con trẻ lạc-lầm chưa tỉnh,

Đoàn chim bay liêu-linh lưng trời,

Cung thần nhả đạn chim rơi,

Con nào hữu phúc mạn trời thoát thân.

Lòng những ngõ non Thần tự tại,

Mà nữ quên cạm-bẫy còn chờ,

Ngọc vàng nhưng gấm còn mơ,

Nhìn đời chưa tận hững-hờ đường tu.

Thầy dạy con bớt thù thêm bạn,

Hủy tam tâm mới hãn thiêng-liêng,

Sống đời vật-chất chưa yên,

Ngủ mê trên chiếc giả thuyền không hay.

Hủy bức tường xưa nay ngăn cách,
 Mười hai chi phân tách rẽ chia,
 Khuyên con mở khóa trao chìa,
 Tu lo giải-thoát mà về cựu bang.
 Tu Thiên-Đạo đừng mang ích kỷ,
 Gọi rửa lòng phá hủy tham sân,
 Từ-bi, bác-ái, công-bằng,
Chữ HÒA đặng vẹn mà toan cứu đời.
 Chuông khải-ngộ là lời giục tỉnh,
 Trống giác-mê nú vịn cùng nhau,
 Trên đường hóa Đạo ngũ châu,
Mười hai hiệp sức mà âu vẫy vùng.
 Tìm lẽ sống cùng chung vui hưởng,
Con một nhà đừng tưởng khác nhau,
Thấy THẦY mà chẳng nhìn đâu,
 Thương con lắm nỗi cơ cầu hỏi con!
 Mười hai chi nay còn rải-rác,
 Bốn phương trời tản mát đó đây,
 Con ôi, nghĩ nhớ ơn Thầy,
 Dìu con tới bến nạn tai qua rồi.
 Thầy đưa đón từ nơi nguy khổ,
 Dem các con đến chỗ an-cư,
 Đường Tu con chớ chối từ,
Mau mau nói lại chữ Tu Cao-Đài.
Hòa hiệp nhau cho Thầy dẫn dắt,
Lời thệ xưa cần nhắc hỏi con,
Dầu cho biển cạn non mòn,
Mực đen giấy trắng hãy còn tại đây.
 Từ Đạo khai lời Thầy con biết,
 Đến ngày nay hư thiệt rõ rồi,
 Đạo vàng quy-hiệp con ôi!

Đại-đồng mới đặng cứu đời thoát nguy.
 Chữ Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ,
 Biết Cao-Đài là chỗ Đạo chơn,
 Con đường phổ-độ thế nhân,
 Sao cho xứng với tiếng xưng Đạo Trời.
 Sao cho đáng làm người hưởng Đạo,
 Làm gương cho Tam-Giáo Ngũ-Châu,
Hạ-nguơn lấy trở lại đầu,
Đạo không lo đặng, năm Châu thiệt thòi.
Lo giải thoát nhân-loài không đặng,
Thì các con số phận đồng chung,
 Á, Âu ngộ cảnh bảo-bùng,
 Các con lẫn lộn với cùng nhơn sinh.
 Thầy xót thương lời lành cạn tỏ,
 Xót thương thay lời nọ chưa gìn,
 Sông vàng lặn-lội mông-mênh,
Đò Thiên đợi khách bộ-hành còn xa.
Biết đặng THẦY bôn-ba cho kịp,
Chậm bước chân lỗi nhịp hỏi con,
 Bút Thần lộ nét vàng son,
 Lời vàng tỏ rõ thì con xét rành...

30.- SẮC DỤ ĐĂNG VỊ CHO ĐẠO TRƯỞNG HUỆ-LƯƠNG

MINH-LÝ THÁNH-HỘI, ngày 7-6-Tân Dậu (8-7-1981)

Thầy các con ! **Thầy** mừng các con.

Thi:

NGỌC quý thường nhưn giữ bọc thân,
HOÀNG Thiên ban mới được Tiên Thần,
THƯỢNG căn, thượng đức nhờ nơi đó,
ĐẾ Đạo hoàng dương cứu thế nhân.

Hôm nay Thầy đến trao Sắc-Dụ đăng vị của Trần Văn Quế và cũng ban ơn cho các con tại Minh-Lý Thánh-Hội, Hội-Thánh Truyền-Giáo, và Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý được thêm nhiều ân huệ, cùng nhau hoàn tất sứ mạng của nơi chính mình để được đón nhận phần thưởng nơi Thầy.

Trần Văn Quế là một nguyên căn xin Thầy nguyện xuống Thánh địa Việt Nam lập công hành đạo, phò trì Chánh Pháp. Trải qua thời gian 54 năm qua, một lòng chung thủy với Đạo, kham nhiệm quyền pháp từ dưới lên trên, làm tròn bốn phận **LỄ-SANH**, rồi nhờ công hạnh siêng cần, Thầy ban cho **Giáo-Hữu**, thăng phong nhiệm **Giáo-Sư** công dày chí lớn nên nhận vào hàng sứ mạng thọ phong **Phối-Sư** đến **Ngọc-Chánh Phối-Sư** kiêm chủ trưởng Truyền-Giáo, Tổng-Lý Minh-Đạo Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý. Thầy xét công lao đức hạnh, ngày một tháng sáu Tân Dậu, tại Thiên Đình được bái mạng thọ phong.

Sắc Dụ:

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ

Tam Giáo Qui Nguyên, Ngũ Chi Phục Nhứt.

Năm Đạo thứ: 56 - Tiết Quý Hạ

Ngọc-Hoàng Thượng-Đế Viết Cao Đài

Sắc Lịnh:

Nghĩ vì trước ngày khai Đạo, các hàng đẳng nguyên căn xin Thầy nguyện xuống trần gian lập công hành đạo, thực thi cơ tái tạo, sứ mạng qui nguyên phục nhứt của buổi Tam Kỳ. Thầy vì thương nhân loại trần mê, mới nầy trao quyền pháp cho các hàng đẳng Thiên phong để đủ sức kềm chế nhưn sinh, bảo trì cơ Đạo, hoàng dương Chánh pháp.

Song đám con ấy, vì kém đức thiếu tu mà lầm kế chước tà quyền, nên Đạo chia bảy tẻ ba, tinh thần bên trong rạn nứt. Không lẽ ngồi nhìn đám con nghịch lẫn nhau, Thầy thiết lập “Long-Vân Đại-Hội” chuyển cơ qui nhứt để hàn gắn tình thương sự sống và quyền pháp tôn chỉ Đạo Thầy.

Công hạnh ấy, tâm đức ấy, **Huệ-Lương Trần Văn Quế** đã hi sinh đóng góp thật nhiệt thành, bôn ba khắp nước, **thiết tha với sự HÒA HIỆP.** **Chí hướng ấy trọn đời ôm ấp để thực hiện hai chữ Dung Hòa.** **Mặc dầu chưa thành công nhưng ý-chí đã thành.**

Thầy phong:

QUẢNG-ĐỨC CHƠN-TIÊN, gia ân quyền pháp trở lại Hội-Thánh Truyền-Giáo, Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý,

giữ nguyên vị, vận dụng thần lực điều hành quyền pháp đến khi hai nơi ấy có người đủ tài đức.

Các con Thiên ân và toàn Đạo y lệnh thi hành.

Thầy cũng gia ân cho Hội-Thánh Truyền-Giáo Giáo-Sư **Ngọc-Tín-Thanh** quyền **Phối-Sư** để đủ sức phụ tá Chủ Trưởng.

Đáng ra các con Thiên ân nơi ấy đều được gia phong, song để chờ sự điều hòa quyền pháp trong nội bộ.

Thầy.

Thăng...

31.- ĐẠI LỄ CẦU AN ĐỊA CHẤN 1982

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, Dậu thời ngày 26-3-1982

(nhằm ngày 2 tháng 3 âm lịch Nhâm-Tuất)

Thi:

Bát ngát niềm thương chốn biển trần,
 Đoái nhìn cảnh tượng dĩ đồng thân,
 Tam Giáo chung nhà kỳ dựng thế,
 Phép mầu chuyển đạt bởi Thiên-Ân.
 Thái-Cực Hà-Đồ qui vạn pháp,
 Bát-Môn trận địa triệt yêu thần,
 Thiên tướng vạn quân đồng trí thủ,
 Trùng trùng điệp điệp sắc tường vân.

Thầy hoan hỉ ban ơn, các con hãy bình thân.

Hôm nay là giờ lành, Thầy xin giáng điển nơi Thiên-Lý Bửu-Tòa hầu ban bố ơn lành cho toàn cõi thế nhân, sau là điểm công cho toàn thể Tam Giáo và tất cả chúng sanh đã

mang hết tấm nhiệt thành hòa hiệp lẫn nhau đồng lòng khẩn nguyện.

Ngày Lễ Cầu-An vốn là một ngày vạn hạnh cho toàn cõi vũ trụ hoàn cầu. Cũng vì định luật thiên nhiên của máy Tạo, quả địa cầu duy vật đã đến thời nhiệm mãn cuộc tuần hoàn, thế nên mới gây nhiều điều thảm họa. Thầy vì thương xót chẳng nỡ đang tâm. Kể từ Đạo khai Bính-Dần truyền giáo, tuy rằng các con vẫn thấy ngày tận thế hãy còn thăm thẳm xa xôi, nào có biết đâu ngày giờ dĩ định. “**Bát-Bộ Chơn-Kinh**” đã có dạy rành và chỉ dẫn không còn sai sót điều chi, thì ngày giờ hôm nay chính Thầy đã ra tay cứu thế. Các con ôi, các con cũng đọc đặng nơi lòng rằng cuộc Lễ Cầu-An chắc là Bát-Môn Đồ-Trận. Nếu như các con mà hiểu đặng ngày giờ của trái đất hoại hư thì các con kinh sợ đến bực nào, cũng nhờ không hiểu nên mới đặng tạm an.

Các con ôi! nếu Thầy không cứu thì tiếng nổ xảy ra long trời lở đất, quả địa cầu tan vỡ thì các con lánh nơi đâu? Tiếng nổ thứ hai là do hấp lực tàn phá của sự sụp đổ thì toàn cõi năm châu lâm vào hiểm họa thủy lụt tràn lan, sóng thần lôi cuốn, thì nửa trái cầu bên kia lại gây thành tiếng nổ thứ ba, trận thủy lụt nước sôi đục đen nóng bỏng còn chi!

Hỡi các nhà Bác-Học Hoa-Kỳ, Thầy rất ngợi khen nhưn tài cao tuyệt, khoa học nghiên cứu sánh được Thần Tiên. Từ mấy năm qua cũng có những biến cố thiên tai xảy đến có thể tàn phá mảnh đất trên quả địa cầu này, nhưng mọi sự an lành, khoa học tiên đoán gần như đã sai lệch. Nhưng khoa học nào biết sự quyền năng giải cứu của Thầy kịp thời

mở Đạo. Thầy cũng rất tiếc thay thế nhân hầy còn chưa được biết rõ ơn Thầy.

Ngày hôm nay cuộc **Lễ Cầu-An Địa-Chấn** tuy rằng xem qua thấy rất bé nhỏ tầm thường, nhưng đó là một phản ảnh nơi không trung, Tam Giáo Thượng Tòa đã lập thành một “**Thiên-Môn Trận Bát-Quái Đồ-Thiên**”, đặng toàn thể chư Phật, chư Thánh, chư Tiên đồng nhứt thiết lập trận đồ, và Thầy thì ngự giữa Linh-Tiêu-Đài mà vận chuyển phép mầu để trấn an thảm họa. Nhờ nơi cõi thiêng liêng vô hình tận tâm gắng sức giúp Thầy bảo hộ Càn Khôn đã từ hơn 10 ngày trước cuộc **Lễ Cầu-An** của **Thiên-Lý Bửu-Tòa**. Quy đồng Tam Giáo thiết lập nghi thức như vậy đó là chứng tỏ để cho thế gian hiểu đặng luật Trời phép mầu huyền diệu, và cũng là chứng tỏ tinh thần hiện hữu nơi cõi thế gian đã thành tâm hiệp đồng nhứt lực để nguyện cầu cho đặng bình an hầu giải cứu đại họa cho cõi thế giới hữu hình này được còn tồn tại.

Các con ôi, các con đã hành xong đặng cuộc Lễ Cầu-An nơi nước Hoa-Kỳ này, thiết rõ ràng nước Hoa-Kỳ vẫn là một nước đại hữu hạnh.

Kể từ ngày nay là ngày để cho thế giới biện minh sự thật rằng có Thầy là Đức **NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ**, đã khai mở ra mối **Cao-Đài Đại-Đạo**, thiết là một chánh Đạo trung dung, chủ thuyết Tam Giáo quy nguyên, tận độ chúng sanh toàn cõi năm châu với một tôn chỉ **Bác-Ái, Từ-Bi** và **Công-Bằng** của Tạo-Hóa. Chủ trương là làm sao hướng dẫn nhân loại đến con đường đạo-đức, mỹ tục thuần phong, biết cải tà quy chánh, hầu gây dựng lại một thế giới thanh bình có nhơn nghĩa, hòa thuận lẫn nhau, thì mới dứt đặng sự cạnh tranh tương tàn tương sát.

Và Đức **Ngọc-Hoàng Thượng-Đế** áp dụng quyền năng gìn giữ quả địa cầu, tức là dụng phép nhiệm mầu cải tử hườn sanh mà cứu vớt toàn linh, đó là cứu phần thể xác. Ngoài ra cũng mở đường tu luyện để cho các bậc Nguyên Căn dùng phép luyện tu mà thoát họa luân hồi trở lại cõi sống đời đời nơi cảnh Thần Tiên tự tại.

Tuy dầu ngày nay thế gian đã nhìn vào hình ảnh cuộc Lễ Cầu-An cảm thấy bé nhỏ đơn sơ, nên vẫn phải lầm tưởng hoặc nghi ngờ rằng là một hình trạng lôi thôi của kẻ thế gian trưng bày giả tạo, hay là do nơi tà mỵ trá danh quén dụ kẻ thế.

Thầy xin giải thích rõ rệt rằng cuộc thiết lập **Bát-Quái Đồ-Thiên** vốn là sáng tạo một hình ảnh khai Thiên dựng Địa, nếu không phải của Thầy chủ quyền thiết lập mà do kẻ khác trá danh, thì cuộc bày trí chưa thành, sấm chớp đã bủa giăng, sét đánh tan tành, cuộc bão táp sẽ diễn tiến, đá chạy cát bay, tối trời tối đất, manh giáp chẳng còn, phải để đâu luật Trời mà tự nhiên ai dám xúc phạm. Nếu toàn thể mà có được cặp mắt thần thông thì khi ấy sẽ nhìn thấy nơi cõi siêu hình, Phật Tiên Thần Thánh, Tam Giáo cộng đồng, Thầy và cửu vị Thiên ngự trên Linh-Tiêu-Đài. Vòng Thái-Cực, Lưỡng-Nghi, Tứ-Tượng và Bát-Quái đều có đủ chư Phật Tiên Thánh Thần trí thủ, hào quang sáng chói muôn màu trùng trùng điệp điệp, các vị Giáo-Chủ Tam Giáo đều có mặt.

Thầy cũng rất tiếc thay trong nước Hoa-Kỳ này, **Cao-Đài Đại-Đạo** Thầy chưa đặng mở mang rộng rãi mà cuộc hiểm họa thiên tai đã đến với sanh linh quá sớm. Nói quá sớm như vậy thiết là không đúng, nhưng Thầy phải nói, sở dĩ là tại cơ Đạo mở mang quá chậm. Đạo mở đã gần chí lục

niên mà công cuộc hướng đạo của các con hãy quá dở, đáng lẽ hôm nay Đạo Thầy đã được ra mắt với thế giới rồi mới phải, không chi mà đến giờ phút này hãy còn ấp úng như vậy. Xét lại những dĩ vãng thì cứ mãi lo tranh chấp kháo đảo lẫn nhau, thiệt là chưa hiểu đặng nhiệm vụ hướng đạo cao cả của chính mình. **Các con phải hiểu rằng một người đạo hữu Cao-Đài chỉ cần biết mặc chiếc áo trắng và biết có Thầy thì cũng là đủ làm hướng đạo cho kẻ khác, cần chi mà phải quyền tước thấp cao. Đạo thì quý ở chữ TÂM và chữ ĐỨC.**

Nhắc lại, Thầy thiết lập **Bát-Quái Đồ-Thiên** để khai thông vạn pháp, quy Tam Giáo, hiệp ngũ hành vận chuyển phép mầu để sáng tạo lại một quả địa cầu mới, gọi là lập đời thì mới là giải cứu qua cơn Càn Khôn mạt hậu.

Vì quả địa cầu duy vật 68 này đến đây đã hết thời nhiệm. Kể từ ngày thời gian vật như sanh hóa sáng tạo đặng sự sống cho đến bây giờ, cộng số thời gian thì đã 12 muôn 9 ngàn 6 trăm mấy chục niên lẻ rồi, nên nhiệm thời tuần hoàn đã mãn cuộc. Thầy cũng đã ấn định từ thuở tiền khai rằng quả địa cầu 68 đến kỳ mạt thế sẽ không còn nơi cư ngụ. Ngày nay các con đã hiểu Đạo biết Thầy, thì Thầy nữ nào tai ngơ mắt lấp. Nếu xét tội như loài thì khó nổi vị tha, nhưng vì lòng bác-ái nên Thầy phải chịu nhọc nhằn mà tận độ.

Luật Tạo-Hóa rất công bằng, ngày nay đã đặng sự soi sáng bằng ân điển bút cơ, Thầy cũng xin biện minh rất rõ. Nếu như loài người mà hữu phước, nhờ Thầy nhờ Đạo giải cứu phen này làm cho đổi họa thành phước, thì từ nay phải hiểu biết đặng Thầy, cảm hóa đặng con đường Đạo-pháp, biết cải thiện đời sống cho có như có nghĩa, tức là có Đạo

có Đức, thì Thầy và các Đấng Thiêng-Liêng mới hộ độ cho nước thạnh nhà an. Nếu nước nào không có đức tin, cứ lầm lũi vào cơ giới cạnh tranh, chủ trương hướng dẫn như loài vào cơ tận diệt thì nước đó vẫn còn phải chấp nhận cảnh thiên tai. Vì luật công bằng của Tạo-Hóa, dầu Thầy có thương xót đến đâu cũng khó bề giải cứu.

Sau đây là Thầy xin tỏ lời ngợi khen tấm lòng hòa hiệp của Phật Đạo, Thánh Đạo rất là xứng đáng. Các con biết đem chữ Hòa lại với nhau, đóng góp tinh thần mà cầu an cho bá tánh, cũng như các con đem một bảo vật vô giá mà quà tặng cho Thầy. Sự thành công, bình an đem đến cho thế giới nhân vật này, đặng vậy thiệt là công đức của ba nhà vô biên vô lượng. Vậy nay Thầy xin gửi đến Phật Đạo, Thánh Đạo và đoàn thể Vô-Vi đôi lời hoan hỷ và ban ơn lành cho toàn thể. Hãy cùng sao Thánh-Ngôn ra để phân phát cho đều đủ. Từ nay hãy cần mẫn sưu tầm Kinh sách mà học Đạo cho thông đạt chơn lý thì con đường tu học mới tìm đặng ánh sáng cho linh hồn...

(Phần còn lại của bài Đàn chỉ dạy việc nội bộ nên không đăng)

* * *

(Chú thích của cuộc lễ Cầu An Địa Chấn 1982:

Đầu năm 1982, một tháng trước khi các khoa học gia Hoa Kỳ khám phá ra chín hành tinh đang trên đường bay tới địa cầu, Đức Chí-Tôn đã ra lệnh cho chư phật sự nơi Thiên-Lý Bửu-Tòa mời đại diện Tam giáo làm lễ cầu an địa chấn để tránh họa diệt thế. Sau đó, các đấng Thiêng-Liêng đã liên tục giáng cơ để chỉ bày cặn kẽ nghi thức thiết lập trận đồ và cho các bài Kinh cầu nguyện trong cuộc lễ.

*Tuân hành Thánh-lệnh và dưới sự chỉ dạy căn kẽ của Ông-Trên, Thiên-Lý Bửu-Tòa đã tổ chức cuộc **ĐẠI-LỄ CẦU-AN XIN BÌNH ĐỊA CHẤN** vào ngày 21-3-1982 tại công viên Coyote Hellyer, thành phố San Jose, tiểu bang California, Hoa Kỳ.*

Cuộc lễ nhằm phối hiệp tinh thần của Tam Giáo để cầu đảo Trời Phật và các Đấng Thiêng-Liêng ra ơn cứu độ cho tiểu bang California và toàn cầu được thoát qua hiểm họa thiên tai tận diệt sanh linh.

Cuộc Đại-Lễ Cầu-An Xin Bình Địa Chấn đã bắt đầu lúc 12g trưa ngày 21-3-1982 tại Hellyer Coyote Park, San Jose, California, với sự tham dự của các đại diện Tam Giáo và quý đạo hữu, đạo tâm. Cuộc Đại-Lễ hoàn tất viên mãn lúc 3g chiều cùng ngày.

Kính mời quý vị xem hình ảnh lưu niệm của cuộc lễ trong trang nhà (website) của Thiên-Lý Bửu-Tòa ở địa chỉ:

www.thienlybuutoa.org

32.- BỐN HƯỜN THUỐC TRỊ TÀ

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, 15-5-1982 (22-4 âm lịch Nhâm-Tuất)

THẦY xin chào mừng toàn thể các con có mặt hôm nay và chúc cho tất cả đồng đảng an Khang Vạn Phước...

Nay nhưn ngày **Lễ Kỷ Niệm Đệ-Nhị Thiên-Khai** của **Cao-Đài Đại-Đạo** mở mối đại đồng đã bước sang đến niên hiệu thứ sáu. Kiểm điểm lại quá trình trong những niên Đạo đã qua, dầu rằng lúc ban sơ cũng phải chịu đựng với nhiều trở lực khó khăn khổ vượt nhồi nắn. Tuy nhiên cũng nhờ lòng kiên trì của các con đã quyết tâm vì Đạo, vì nhưn sanh cũng như tận tụy vì Thầy, có vậy mới vượt qua các tầm mức trở ngại.

Các con đã nắm vững đặng Cơ Đạo đến ngày nay và ngôi **Thiên-Lý Bửu-Tòa** cũng đã qui tựu đặng Tam Giáo, dầu rằng với hình thức vẫn tượng trưng. Ấy cũng chứng tỏ sự nỗ lực của các con, Thầy khen ngợi các con thiệt là đại hùng đại lực.

Cũng nhờ sự kiên nhẫn ấy và mọi quyết tâm mà ngày nay toàn thể mới nhận thấy đặng **Cao-Đài Đại-Đạo Đệ-Nhị Thiên-Khai Thiên-Lý Bửu-Tòa** đã thành đạt đặng một kỳ công cứu thế vĩ đại nhưt trên lịch sử thế giới!

Sự huyền bí nhiệm mầu: cuộc **Lễ Cầu-An Xin Bình Địa-Chấn** đã giải cứu đặng nạn nhân toàn cõi sanh linh thoát qua cơn hiểm họa thiên tai, ngày nay vạn linh còn đặng sanh cư vạn toàn trên quả đất.

Từ nay lịch sử thế giới cũng cần nên ghi rõ rằng: những cuộc thiên tai khủng khiếp ấy sẽ không còn đe dọa chúng sanh trầm trọng như thế nữa. **Mùa Xuân Nhâm-Tuất**, ngày

21 tháng 3 năm 1982 là một ngày kỷ niệm của CAO-ĐÀI ĐẠI-ĐẠO ra mắt với hoàn cầu trên mặt thế giới. Cũng chứng minh hiện diện quyền lực của **Thượng-Đế**, và cũng là một biểu tượng chung cho vạn quốc biết được đã có Thầy khai minh Đại-Đạo cứu thế kỳ ba, hầu để chút từ tâm ngưỡng mộ về Thầy, về Đại-Đạo mà cải tà qui chánh, từ giác độ đến độ tha, sửa lần vạn chủng để lập lại cuộc đời Minh-Đức Tân-Dân hầu lo vấn hồi họa diệt thế.

Tại sao Cao-Đài Thiên-Đạo mang danh xưng là **ĐẠI-ĐẠO**?

Tức là **Tam Giáo Quy Nguyên, Ngũ Chi Phục Nhứt** mới đăng xưng danh là **ĐẠI-ĐẠO**. Từ tiền sử Đại-Đạo sơ khai Bính-Dần mục đích đã khẳng định rất rõ ràng bất di bất dịch.

Thầy mở Đạo quy nguyên Tam Giáo là cốt để qui tụ hết các đường lối tín ngưỡng đã dồn hết các tinh thần rất tinh túy của ba nền Chánh Đạo. Kể từ thượng cổ, trung cổ đến hạ mạt, Phật Thánh Tiên hằng hà nơi cõi hư linh gốc cũng do từ ba nền Chánh Giáo ấy phát xuất.

Thế nên khi cận ngày thế mạt, Thầy bèn sử dụng tất cả các thứ tín ngưỡng tinh tấn cũng như gồm hết các tinh hoa hiệp thành nguồn điện lực để phối hợp với quyền lực của Tạo-Hóa gọi là **Vạn Linh phối hiệp với Chí Linh, Thiên Nhơn hiệp nhứt** mới cấu tạo đăng một quyền lực tối hậu để chuyển họa vi phước, gọi là tái tạo lại quả đất.

Nếu dưới cõi phàm nhân có những suy luận, lập luận rằng chỉ có nhóm người quá tối thiểu như vậy làm sao có đủ quyền lực cứu thế, hoặc **Cao-Đài** nghị lực quá đơn giản

làm sao có đủ quyền lực hành động đến những việc cứu thế như lấp biển đời non??? (Thầy cười... cười...)

Vì các con chưa đăng sáng tỏ với Chơn-Lý. Bởi sắc lệnh của Thầy đã ban hành phán ra, **Đạo cứ thi hành đúng Thiên-ý thì tự nhiên thành tựu**. Tuy dầu với thiểu số như lực vẫn có mặt đủ Tam Giáo. Như vậy Thầy có đủ biện pháp triệu thỉnh hết các chư Phật, Thánh, Tiên nơi cõi hư linh đồng giá vô hành vân đến trận địa mà trợ lực, đồng thời đã chuyển hóa phép mầu trí thủ hết Bát Vạn Thiên Môn, khai thông vạn pháp.

Kể từ ngày có sắc chỉ Cầu-An thì Tam Giáo Thượng Tọa đã bắt đầu mở cuộc thiết lập **Bát-Quái Đồ-Thiên** nơi không trung. Các chư thiên liêng đồng trí thủ rất nghiêm nhặt, chờ đợi khi trận địa hoàn thành bèn phối hợp âm dương, máy linh đà vận chuyển.

Bát-Quái Đồ-Thiên vốn là một hình thể khai Thiên dựng Địa. Từ khi trên không gian đã bố trí phép mầu thì toàn thể trái cầu đều cảm thấy rung động sự thay đổi khiếp sợ. Đến khi trận địa thiết lập và cầu đảo hoàn thành thì sẽ cảm thấy vạn sự bình an.

Giữa ngày giờ âm dương vận chuyển, kinh kệ và phép mầu hòa diệu giữa máy huyền linh, hào quang chiếu muôn trùng vạn điệp làm cho tinh ma sợ hãi, phải cùng nhau lo tâm ngộ mà chui đục đào nạn, nhưng chúng nó sẽ khó bề tẩu thoát. Kể từ ngày ấy vòng Càn Khôn đã trấn phép thì hoàn toàn nội bất xuất, ngoại bất nhập, và sẽ vĩnh viễn sự bảo tồn ấy cho vạn linh từ nay.

Vậy kể từ nay nơi cõi thế gian cần phải gắng sức đồng tâm lo bề tu niệm, cải tà qui chánh, cải ác tùng thiện, hầu

lần lượt tiêu phục lại cái Chơn-Tánh của tổ tiên mình như những thời xưa. Ăn chay niệm Phật, dưỡng tánh tu tâm để lần lượt tiêu diệt cho hết sạch những tinh ma, tà quái hiện còn đang lẫn lộn với chúng sanh để đầu độc xúi giục dồn ép loài người đi đến nạn tận diệt.

Đó là những hiện diện ngày nay khắp hết bốn phương đều lâm vào thảm họa quỷ thần suy, chúng nó đang xô sát hoành hành rất cực lực tràn lan trên thế giới. Từ mượn nẻo luân hồi, đến thay hồn mượn xác, hoặc nương dựa vào nhơn thể của những kẻ yếu ớt ốm đau hoặc những người không có chơn đức. Lợi dụng các nhơn thể ấy để dùng miếng ăn thức uống. Lợi dụng đến tình tứ và thụ hưởng mọi thú vị của loài người... Tóm lại là mọi vật chất. Đồng thời cũng xúi giục cho con người bất phân thiện ác, nhiễm thói hung hăng, rượu trà, sân hận, đến sát hại lẫn nhau, cốt nhục tương tàn, phu thê lỗi đạo... Có khi điên cuồng bệnh hoạn hoại thể hành thân. Và thậm khổ hơn là những loài ác quỷ còn toan cắn xé chúng sanh, uống huyết ăn gan, gây nhiều nạn thảm tử trầm trọng cho những con thiếu phước để chúng nó phỉ dạ no lòng!!!

Chúng còn tiêu thập hết các linh hồn phẩm tử ấy để làm tay sai hầu hạ binh tướng để tạo thêm các lực lượng âm binh càng tăng gia hùng hậu... Tất cả những hành động bất chánh vô lương đang hoạt động giữa chúng sanh mà chúng sanh không hề cảm giác. Lại cố tình dưỡng dục chúng nó cho đặng phát triển nhanh hơn để rồi chúng nó tiêu diệt chúng sanh cho mau hết!!!

Tại sao gọi là chúng sanh cố dưỡng dục quỷ ma?

Vì lẽ chúng sanh vô tình say mê vật chất, lầm lẫn với mùi phú quý vinh hoa, cạnh tranh quyền lợi tức là những

điểm linh hồn ấy đều bị sự quyến rũ của yêu tà, cứ lăn lóc với mùi đời mà quên đường đạo-đức. Hằng ngày cứ suy luận những việc tà gian, tham lam, hờn giận, hoặc truy lạc vào tửu sắc tài khí, thì những tâm hồn ấy đã mở cửa nhà mình mà rước quỷ, mời ma vào để nuôi dưỡng! Các con hãy đọc câu: “Dưỡng hổ vi họa”, các con cứ vô tình nuôi dưỡng đũa dữ thì các con sẽ chết vì nó!

Nếu như các con đồng lòng cảnh giác, ăn năn hồi phục lại đường lành thì cũng y như các con đuổi yêu quái ra khỏi nhà rồi đóng chặt cửa lại, chúng nó sẽ không có chỗ đâu tạm trú để giết hại các con, lần lượt chúng nó sẽ tự bị hủy diệt.

Đây **bốn cái hườn thuốc trị tà** Thầy sẽ trao ngay cho các con ngâm lấy mà tự giải cứu:

1) Thứ nhất tu **HẠNH**: trau dồi các hạnh tốt, bỏ hết các tánh xấu.

2) Thứ nhì tu **ĐỨC**: giúp bản, tế khổ, thương thân người y như thân mình, kính già thương khó giá bụa cô đơn... gọi là “Đỡ nâng yếu thế, bình quyền mô cô”.

3) Thứ ba tu **PHƯỚC**: ăn chay, niệm Phật, bố thí, in Kinh, độ người bệnh hoạn, nuôi kẻ đói khát, giúp đỡ người tu, đứng hương lễ bái...

4) Thứ tư tu **HUỆ**: trường chay, thọ truyền Chánh Pháp, công phu thiền định, cao thì giải thoát, thấp cũng đặng mở huệ chơn thông, trước độ thân, sau độ chúng.

Ấy là bốn cái phương thuốc diệt quỷ trừ yêu rất là cao thượng. Chắc rằng không có cái bùa phép nào tốt hơn.

Các con đã loại bỏ quỷ ma ra khỏi thân tâm của các con mà không hề động chạm chút tự ái nào đến chúng nó cả.

Thầy vì nặng lòng bác-ái, bởi sanh các con nên phải dưỡng dục các con. Thầy hết sức gia công mà tận độ chúng sanh cũng như Thầy bảo vệ chính Thầy. Nếu tất cả vạ linh mà biết đặng công ơn của Thầy, của Mẹ, thì **hãy phải sạch lòng phàm cùng nhau hòa hiệp chánh thức, siết chặt tay nhau hoằng hóa Đạo mầu mà tận độ sanh linh**. Phải quyết liệt tranh thủ và nhứt định chiến thắng với chúa yêu hầu đem lại sự hòa bình đạo đức cho nhơn loại. Ấy là các con đã biết hy sinh đem món quà quý báu vô giá mà trao tặng cho Thầy vậy.

Ngày giờ Lễ Kỷ Niệm hôm nay Thầy đến với các con trong vài lời yêu thương. Thầy mong sao sự hưởng ứng của toàn thể đặng hòa hiệp với ý Thầy thì ắt là vạ linh sắp thấy đặng ngày thái bình lối dạng.

Thầy chỉ có mấy lời cùng các con. Thầy xin thượng giá.

Thăng...

33.- THÁNH-ĐỨC BÌNH-LINH HỘI

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, Tý thời đêm mùng 8 rạng mùng 9 tháng
Giêng âm lịch Bính-Dần niên (16-2-1986)

Thi:

Xuân trần thắm thía vẻ hương Xuân,
Đạo lý càng thâm tấn chẳng ngừng,
Lục thập viên niên hoằng Đạo báu,
Thắng hội phong vân tiến lấy lừng.
Đại lược hậu tiền thành tâm lắng,
Từ-bi bác-ái phổ truyền hưng,
Phụ lực thi tâm hoằng Đạo pháp,
Bính-Dần niên hội đáo Đàn Xuân.

THẦY mừng các con Tân Xuân lai đáo hội Đàn Khai Cơ, Thầy chúc các con thanh tâm thi hành vương tròn phận sự.

THẦY nay hoan hỉ chứng thảo nơi lòng toàn thể các con, ban ơn các con hãy bình thân an tọa lắng nghe.

Thi bài:

Cùng con trẻ đôi dòng mực thắm,
Giáo pháp truyền thâm ngẫm lý mầu,
Xuân trần ngấm cuộc bể dâu,
Sương chan gió tấp mưa ngâu chập chông.
Xuân Hạ đến Thu Đông thắm thoát,
Cảnh trước trần man mác lòng Thầy,
Con hiền lấm nổi thơ ngây,
Biển mê trôi dạt đó đây bao lần.
Hội Đàn Xuân Bính-Dần tứ phước,
Rưới ân hồng con được thắm tươi,

Đường Tu khéo vẹn đủ mười,
 Để cho xứng mặt là người tu chân.
 Hỡi này con xa gần hãy lắng,
 Phụng sắc truyền cố gắng vào đây,
 Đầu Xuân tham hội châu Thầy,
 Chúc con khương kiện tràn đầy phúc Xuân.
 Thầy hỉ lạc chung mừng con trẻ,
 Nhìn đàn con có vẻ hân hoan,
 Xuân trần nao nước rộn ràng,
 Đạo Xuân thanh tịnh cảnh nhàn luyện tu.
 Hội Rồng Mây muôn thu khó gặp,
 Chốn biển trần vùi dập bấy nay,
 Thương con giáo huấn bao ngày,
 Đoàn con nửa tỉnh nửa say lưng chừng.
 Chữ Đạo kia mau thuần triệt rõ,
 Mới không còn biện đó phân đây,
 Thời kỳ nghiêm trọng con hay,
 Đường tu tấn bước kịp ngày phong vân.
 Đạo hoàng dương Bính-Dần phổ giáo,
 Dụng đức lành hóa Đạo dịu đời,
 Giác nồng nhẹ tỉnh con ơi,
Kìa cơ thế diệt nọ đời giả không.
 Chốn trần như bụi hồng che lấp,
 Màn vô minh bủa khắp lưới màn,
 Mê lầm sắc tướng giả danh,
 Quay cuồng tháo quát cạnh tranh bả trần.
 Đua danh vọng tâm thần mê tối,
 Tranh lợi quyền lâm lỗi xa Thầy,
 Giả trần bọt nước bóng mây,
 Kiếp người là kiếp trả vay nợ tiền.
 Con trẻ đã hữu duyên gặp Đạo,

Nay lời chơn thuyết giáo bửu truyền,
 Đắm trần cột mối oan khiên,
 Sanh môn tử hộ nghiệp duyên lưu đây.
 Một chữ Đạo từ nay gắn bó,
Lý thậm thâm sáng tỏ mới mầu,
 Luận bàn lý lẽ đầu đầu,
 Con đường giải thoát thẳm sâu không lường.
 Đạo yển sáng soi đường thiết thực,
 Đạo cứu đời thoát vực mê si,
 Đạo là cách vật trí tri,
 Là chơn diệu giác mầu vi khó dò.
 Đạt Nhất Lý lên đò Bát-Nhã,
Phước huệ tròn Đạo quả viên minh,
 Màng chi thế thái nhưn tình,
 Hồi quang phản chiếu tâm mình sáng trưng.
 Ngộ chơn không là thuần bản giác,
 Vọng nghiệp trần biện bác khen chê,
 Không không bản giác qui về,
Lý chơn liễu đạt không hề đơn sai.
 Lời châu ngọc ai hoài bấy trẻ,
 Diệu ngôn từ thẳng lẽ con nên,
 Sám Kinh ngọc báu sẵn dành,
 Đó là cửa cải Cha Lành để cho.
 Cực vì con không lo chăm chỉ,
 Vàng khóa kho, ngọc quý rãi đây,
 Bụng con đói khát những ngày,
 Lao thân nô tử kiếm rày hột cơm.
 Giáo pháp bửu bao gồm thuần túy,
 Hỡi con hiền Đạo lý nhiễm thâm,
 Cơ duyên vạn bá muôn năm,
 Phước hồng khải ngộ mau tầm lý chân.

Thầy nhắc con Bính-Dần lai đáo,
 Đạo hoằng dương sáng tạo thanh bình,
 Con hiền thắng hội Vạn-Linh,
 Tu bồi phước huệ phục bình lợi sanh.
 Đạo phổ khai vận hành chơn nhất,
 Ngọn minh đăng sáng rực khắp cùng,
 Nay đà ý nghĩa viên dung,
 Kề vai đỡ gánh cùng chung cứu trần.
 Thầy lập Đạo gieo nhân cứu thế,
Con dẫn điu tương tế lẫn nhau,
Nghe Thầy cội phúc gìn trau,
Vâng Thầy cộng khổ đồng lao độ đời.
Sắc lệnh truyền nơi nơi hãy lắng,
Các con nay hầu đặng lập thành,
Tư gia dầu cũng tạm danh,
Gọi bằng “Tiểu Thất” độ sanh buổi này.
 Con thiện nguyện thì Thầy tứ phước,
Hành chánh tâm ắt được vẹn bên,
Từ-bi bác-ái làm nên,
Công-bình chánh-trực ắt nên phận mình.
 Đời hậu mạt nhân sinh điên đảo,
 Đạo qui gồm Tam Giáo, Ngũ Chi,
 Con ngoan nhất dạ tu trì,
 Chứng thành chơn giác mới thì độ tha.
 Giáo pháp bửu kỳ ba trợ tế,
 Ngẫm cuộc đời tàn, bể, thanh, suy,
 Chơn ngươn diệu giác tu trì,
 Là phương diệt khổ trường thi đức tài.
 Phương cứu chuộc nhân loài đệ nhất,
Vô thượng cao mưu lực nào bằng,
 Khung trời thanh tịnh sao giảng,

Gió Xuân thơm mát vành trăng khuất lần.
 Phước huệ cao tinh thần rạng chói,
 Độ nhơn sanh thoát khỏi họa trần,
 Đại hùng diệt dứt tham sân,
 Tạo đồ Bát-Nhã độ nhân đấm chìm.
 Con ngoan mục suy tìm lẽ chánh,
 Hẩn ngộ rồi lập hạnh từ bi,
 Tâm trần dục vọng sân si,
 Nghiệp trần bao biện thi vi diệt lần.
 Được như vậy căn thân càng nhẹ,
 Cảnh trước trần rồi sẽ thoát ly,
 Con hiền gắng bước lần đi,
 Gia công mài sắt ắt thì nên kim.
 Minh hiếu hạnh mong tìm diệu lý,
 Đạo tu chơn đáo bỉ năng cầu,
 Thung đường hộ hựu bước mau,
 Trùng trùng cảnh lạc ngày sau toại nguyện.

Thời kỳ nghiêm trọng, cuộc thế chiến lăm le, các con mê ngủ say sưa hương vị mùi trần không hề tỉnh thức. Ngày nay Cơ Đạo Đệ-Nhị khai minh phải cần dùng nơi “Tâm Địa Chơn Tu”. **Gây dựng thời cơ là do nơi “ĐỨC THÁNH NHÂN HIỀN” chớ đâu có do nơi tước quyền tài ba lỗi lạc. Tài mình dầu cao, tài khác thắng hơn, gieo mầm tiêu diệt. Đức trọng quý thần kiêng. Tu chơn là lợi sanh chi bốn. Từ bi hỷ xả thì cuộc sống thanh-bình tự-tại đó hỡi các con.**

Thì giờ Đền-Cơ rất là eo hẹp, Thầy không thể chi tiết cho đặng vuông tròn, phải nhờ từ nơi kiến thức của các con suy tầm hiểu lấy. Ngày nay Thầy không còn biết giáo huấn thế nào để cho đoàn con mới được thức tâm! Bởi thế cho

nên sự hoán cải trong thời nhiệm Đệ-Nhị mang danh khác biệt để Thầy tạm mượn Linh-Căn góp tay chung sức, kê vai đỡ gánh điu độ nhân loài dầu được đến đâu cũng là may mắn. Vậy từ nay tất cả mọi nơi nếu các con thiện tâm thiện nguyện thì con cứ tự nhiên góp sức cùng nhau lập dựng Tiểu-Thất, dầu tại tư gia, miễn con được bốn gia đình thì nên chọn một gia đình vui chịu hy sinh tạo nơi thờ phượng để được góp tâm cúng bái, nguyện cầu cho được thành tâm chánh nguyện. Một biến thành ba, ba biến thành chín, càng sanh càng nở bằng bản chất tự tại thiên nhiên, như vậy thì khắp chốn cùng nơi thảy đều có Đạo, có Pháp, có bực Chơn Tu, từ nơi đó sẽ gây tạo Đức-Thánh Nhân-Hiền mà không lâm vào đại họa tranh chấp bất đồng làm cho xáo trộn tâm tư, Đạo mầu quý báu cũng vì đoàn con mà trở nên hoại diệt chớ đâu phải tại Thầy.

Sau đây là Thầy vì lòng từ bi xót thương con đại, một lần nữa nhắc nhở các con đường tu tấn bước, hạnh đức trau dồi để làm mẫu mực cho những con đến sau, hoàng dương Đạo-Pháp, nương theo đường Đạo mượn thuyền Bát-Nhã vượt biển mê tân, thoát vòng khổ ải đó hỡi các con.

Bạch-Diệu-Hoa hãy gắng chí độ đời dầu rằng mọi nỗi cam go phức tạp. Nếu không có phức tạp, không có khổ nạn nơi cảnh trước trần thì con đến đây để có lợi gì cho chủng loại? Núi cao, biển thẳm, rừng rậm chông gai mà biết được nẻo đường thì ngại chi là không thành đạt đến mục đích.

Thầy nay dạy rõ cho các con hiểu rằng: các con đừng để cho thời cơ lẩn lướt, các con luôn luôn phải thắng với mọi chướng ngại, đối phương tức là thời cơ tận diệt. Các con làm sao chứng được là bực Đức-Thánh Nhân-Hiền, đừng để cho phải chịu lâm lụy vào vòng đại họa, chừng ấy

sẽ thấy hung thần, ác quỷ tay cầm roi sắt gậy đồng, gươm đao bén nhọn dọa hăm mắng la, đánh đập đuổi xua. Các phần trọng tội đến Hội Phán Xét cuộc đệ nhị bình đẳng vạn linh thì sự khổ não của các con ấy sẽ vô cùng vô cực! Các con tu tạo đức lành, ngày sau các con đều được quy về cảnh lạc nhàn tự tại đó hỡi các con. Cuộc sống từ nay là cuộc sống cứu cánh, phải nhờ nơi Đức-Thánh Nhân-Hiền bền tâm tu niệm nguyện cầu sao cho được thành tựu phúc lạc thanh bình thì như sinh mới được hưởng phần cứu cánh.

Các con hiểu biết trên phương diện cứu cánh độ vượt tai nguy nơi lòng đại-bi vô lượng của Đức **Quan-Âm** thì các con hãy nên tụng niệm cầu Ngài hằng ngày hằng bữa, thờ phượng tinh tiến, tụng đọc bản nguyện của Ngài để cầu nhờ sự cứu cánh. Còn về phần chư Thiên thì tự nhiên hành động với luật công bình thưởng phạt vô tư. Thầy chỉ là giảng độ chúng sanh, chứ Thầy nào đâu bỏ luật Thiên-điều mà đem lòng tư vị đó hỡi các con.

”BẢO-PHÁP CHƠN-KINH” đó là hòn ngọc, đó là sự cứu cánh của Đức **Quan-Âm** mà các con nào hiểu, đem ngọc rãi đường, còn bạc vàng là bả trước trần lại khóa kho gìn giữ trau tía từng phút từng giây!

Ngày giờ hội Đạo đông đủ mặt con, lòng Thầy vui nhẹ thương xót vô cùng, nhưng hỡi các con ôi! tình thương nơi con lầm lỗi thì lại vô biên vô lượng đó hỡi các con. Thầy xin các con hãy nên mở rộng lòng từ mà hỷ xả mọi điều chướng ngại giữa nhau để cho đường Đạo được vui hòa mà hầu lo cứu cánh.

Thầy chúc các con Tân Xuân vạn hạnh. Thiên-điển mãn giờ, Thầy hồi Bạch-Ngọc. Tạm giã các con thân tâm

an lạc, Đạo-pháp tiến thăng, phong vân gặp hội, buồn thuận gió xuôi, thả thuyền qua bể. Thầy xin dứt lời.

Thăng...

34.- KỶ NIỆM HUỖNH-ĐẠO THIÊN-KHAI NĂM THỨ 10

THIÊN-LÝ BỬU-TÒA, USA, 15-5-1986

THẦY hoan hỷ tứ phước. Con hãy đại tịnh tiếp tròn ân điển. Thầy mừng các con, chúc các con thăng vinh phúc lạc.

Thầy ban ơn và đồng thời giáo khuyến các con kiên trì tâm hạnh tu tiến mọi công năng vun bồi phước đức. Ấy là các con nêu cao gương sáng lẫn nhau hầu noi bước Đạo cao để tròn mãn mọi công năng đạo hạnh tu thân cùng độ chúng.

Giữa thời mạt hậu cuộc ác chiến đã hầu kê, thì công đức độ nhân nơi các con càng phải tinh tiến dũng mãnh hơn. Các con cần phải lưu bố mọi quyền năng hóa độ của Bê-Trên, tức là phổ biến những bài Thánh-Ngôn cần thiết, ấy là các con góp tâm trợ lực nơi Đạo mâu, tiếp sức cùng Bê-Trên rưới giọt nước Ma-Ha lợi sanh cho đại thế chúng.

Nay là ngày kỷ niệm Khai Minh an lập mối Đệ-Nhi Đạo Huỳnh, thể hiện chi Phật-Tông Chánh-Giáo để cho cơ nghi Đại-Đạo thành lạc đủ Ngũ-Chi. Thập niên khai hóa nay đã hình thành, các con nên dụng ngày này mà làm một ngày hạnh lạc thứ nhất. Trước là chung mừng cho cơ Đại-Đạo viên thành, sau là mừng cho công hạnh của các con đã

vun bồi nền Đạo-pháp ngay từ thuở ban sơ, kể biết bao là khó nhọc, thảng hết mọi chướng duyên, dụng tâm lực góp tay nhau trợ Đạo giúp Thầy. Nay đã hoàn thành cơ hữu Đạo báu, để cho các Đấng Phật Thánh Tiên dùng làm nơi sở trụ mà cứu thế. Thật là vô biên thắng phước! Vậy nay muốn thể hiện ân lành cho các con một ân huệ hiện tại để các con được niềm vui nơi cảnh Đạo, Thầy ân tứ sắc ban Ngự-tửu, mỗi con đồng đẳng một chung bồ-đào thưởng thức hương vị. Vậy sau buổi Lễ Đại-Đàn, các con sẽ được rót Ngự-tửu mà trao tặng cho nhau để chứng niềm hạnh hữu...

Thi bài:

Ngày kỷ niệm Khai Minh cứu thế,
Mối **Đạo Huỳnh** trợ tế Nguơn Ba,
Nhơn sanh khắp cõi Ta-Bà,
Tri cơ thế mạt quỷ ma lộng quyền.
Thời vật chất khắp miền đua nở,
Cõi trước trần nhiều nợ máu xương,
Nhìn xem địa cảnh chán chường,
Khuyên con tỉnh trí dò đường Đạo chơn.
Cuộc Thánh-Đức là Nguơn Tái-Tạo,
Kịp hồi chơn thiện bảo nầy con,
Thầy thương giáo cặn bút mòn,
Trần lao thấy trẻ vẫn còn luyện mê.
Lòng từ mẫn năng kê ngũ dục,
Cùng con thơ giữ phước trao lời,
Nhưng còn nặng quả con ơi,
Mãi mong ươm ngạnh lăm lời siểm chê.
Đời trọng trước lăm mê vật chất,
Ngủ say vùi trong giấc huỳnh-lương,
Con ôi! khá tỉnh mộng trường,

Trần ai cõi tạm muôn đường khổ gay.
 Phương giải thoát là ngày chuộc lỗi,
 Trường học tu sám hối hồi đầu,
 Cải tà quy chánh cho mau,

Trì trai thiện niệm một câu Di-Đà.

Dầu vạn quỷ thiên ma nã hại,
 Nhờ phước sanh tự tại không sờn,
 Cõi trần ức vạn thiên nhơn,

So loài quỷ đạo số hơn loài người.

Ma quỷ cứ theo người giục khiến,
 Giục lòng người ác kiến lẫn nhau,
 Khiến xui giết lẫn đồng bào,

Giục tâm ác niệm hại nhau dấy đầy.

Họa diệt thế do đây sanh nở,
 Khiến loài người gây nợ máu xương,
 Giết người chẳng chút lòng thương,

Hại nhau mà chẳng dung nhường mảy chi.

Thức giấc mộng tư duy tự tỉnh,
Gợi lòng lành chơn chính thương nhau,
 Dứt tâm bất mục đồng bào,

Thì Ngươn Thánh-Đức đặng mau vãn hồi.

Xương với máu ngưng bồi mặt đất,
 Cảnh tượng tàn sớm dứt cõi người,
 Giác rồi nhìn lại hổ người,

Ngộ rồi mới thấy kiếp người có chi.

Thân lao nhọc, bạc chì thậm giả,
 Có rồi không, ác quả càng dày,
 Vô thường rồi lại phủ tay,

Con ôi! ruộng phước cấy cấy cho mau.

Giờ nghiêm huấn cùng nhau nhấn thọ,
 Kịp hồi tâm chớ có diên trì,

Nguyện cầu mau giảm nạn nguy,

Quan-Âm Cứu-Khổ con thì gắng tâm.

Nầy Bạch-Diệu-Hoa, sau đây là phần giáo lệnh con
 hiền được rõ:

Đức **QUAN-ÂM** vì lòng đại-bi đại-nguyện, trong thời
 gian sắp tới đây, Ngài sẽ biến chiếu điển quang đến cảnh
 thiên nầy mà giáo pháp một quyển Tâm-Kinh hầu xiển
 minh phép nhiệm, tuyên dương Phật lực đại-bi đại-nguyện,
 cứu vớt khổ nạn cho toàn thể tứ châu thiên hạ trong thời
 mạt hậu nầy. Và Thầy cũng hoan hỷ mà nhắc cho toàn cõi
 nhân sinh được rõ biết sự mầu diệu cứu cánh nơi lòng đại-bi
 đại-nguyện của Đấng Quan-Âm: Vì Ngài muốn cho nhân
 sinh thọ được đại-ân của Ngài độ vớt, thế nên Ngài mới thị
 hiện tướng mầu để cho nhân sinh nhiếp vào ảnh thiết tế. **Từ
 nay toàn tất cũng nên dụng thiết tế Thánh-Ảnh của
 Ngài mà tôn kính phụng trì. Ngài tự phát nguyện rằng
 nếu Thánh-Ảnh của Ngài được an trụ nơi nào, xứ sở nào,
 chùa am nào, hoặc gia trụ nào, nếu mà chủ tâm nơi đó
 được thành thì hào quang Ngài sẽ chiếu soi hóa độ cho
 nơi đó được thanh tịnh, được phúc lạc. Ngài quyết không
 để cho thời cơ tận diệt nầy tàn phá hết chúng sanh theo
 định luật của ma đạo.**

Giờ điển ân sắp mãn, Thầy gia ân cho toàn tất chúng
 con. Một lần nữa nhắc nhở cho đoàn con kiên bền chí thiện,
 đường Tu tinh tiến, Đạo-pháp gắn chặt chớ lơ tâm...

35.- HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ TÔN NHÂN DỊP KỶ NIỆM KHAI MINH ĐẠI-ĐẠO NĂM QUÝ-MÙI 2003

Tý thời Rằm rạng 16-10 năm Quý-Mùi (9-11-2003)

NGỌC-HOÀNG THUỘNG-ĐẾ viết **CAO-ĐÀI,**
THẦY các con!

Thời gian thấm thoát qua mau, mỗi ngày nào các đàn anh các con hy sinh tất cả cho Thầy và cho lý tưởng Đạo pháp để mở cơ cứu độ kỳ ba, nay đã mấy chục năm qua, nhờ vậy mới có ngày nay!

Giờ đây Thầy hỏi: **các con nào nổi bước các tiền khai các con mà làm công cuộc khai sơn phá thạch cho cơ Đạo hải ngoại này?**

Hỡi các con hiếu kính và trung kiên của Thầy!

Trong bao năm qua con cái của Thầy tản lạc khắp mọi nơi. Hội Thánh không có quyền của Hội Thánh, cho nên các con có công mà không có thưởng; các con có lỗi mà không có cơ hội lập công để chuộc lỗi. Thầy đến với các con và sẽ cho **Lý-Bạch** xem xét công nghiệp các con để ban ân các con với hạnh đức và công trình tu học, giúp Thầy, hành Đạo bao nhiêu năm qua. Thầy mong rằng các con thấy được tình thương bao la của Thầy đối với các con. **Và các con nên nhớ phẩm vị ban ân không làm nên ngôi vị Thần Tiên. Các con nên đối phẩm thiêng liêng mà làm sao cho xứng đáng phẩm vị mình nghe các con!**

Thầy ban ơn các con tất cả trong cũng như ngoài nước ở bất cứ chân trời góc biển nào. Thầy sẽ đem đến và bảo vệ các con trong sự bình an và sáng suốt để các con đi trọn con đường trước mặt. **Hãy vững tin nơi Thầy, hãy thay đổi đời mình bằng những thói quen cao thượng. Nghe các con!**

Giữa các con hãy thương yêu nhau nhiều hơn nữa. Phẩm vị quyền chức cuối cùng cũng bỏ lại cho thế gian. **Cái đem về cho Thầy là mảnh tâm linh hằng trọng và các công đức mà các con còn lưu lại cho nhân sanh.**

Thầy ban ơn tất cả các con, các Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh, Tịnh Thất, cơ quan, tổ chức đoàn thể cơ sở Đạo khắp mọi nơi. Danh xưng và phương châm hoạt động là một lẽ. Điều quan trọng là **chứng thật cùng nhân sanh rằng các con là MỘT. Chứng thật cùng mọi người rằng các con thực sự hòa hiệp, thương yêu và hợp tác cùng nhau trong một mục đích chung là đem đến niềm tin, sự hy vọng trong cơ cứu rỗi sau cùng.** Các con không chỉ là những nhà lý thuyết, ban rải Thánh Ngôn, mà các con phải thực chứng với mọi người rằng các con nghĩ, sống và thực hành trọn vẹn những gì đã bày ra. Nghe các con!

Thầy chỉ mong được vậy! Đó là lễ hiến thân trọn vẹn Thầy trong kỳ kỷ niệm năm nay. Thầy cho các đàn anh tiền khai lập công góp ý cùng các con.

Thầy ban ơn tất cả và lúc nào cũng bên cạnh các con!

.....

MƯỜI CÔNG ĐỨC ẤN TỔNG KINH

- 1) Một là những tội lỗi đã tạo từ trước, nhẹ thì được tiêu trừ, nặng thì chuyển thành nhẹ.
- 2) Hai là thường được các Thiên Thần ủng hộ, tránh được tất cả tai ương hoạn nạn, ôn dịch, nước lửa, trộm cướp, đao binh, ngục tù.
- 3) Ba là vĩnh viễn tránh khỏi những quả báo phiền khổ, oán cừu, oan trái của đời trước cũng như đời này.
- 4) Bốn là các vị Hộ Pháp Thiên Thần thường gia hộ nên những loài dạ xoa, ác quỷ, rắn độc, hùm beo tránh xa không dám hãm hại.
- 5) Năm là tâm được an vui, ngày không gặp việc nguy khốn, đêm ngủ không thấy ác mộng. Diện mạo hiền sáng, mạnh khỏe an lành, việc làm thuận lợi, được kết quả tốt.
- 6) Sáu là chí thành hộ pháp, tâm không cầu lợi, tự nhiên y thực đầy đủ, gia đình hòa thuận, phước lộc đời đời.
- 7) Bảy là lời nói việc làm Trời, người hoan hỷ, đến đâu cũng được mọi người kính mến ngợi khen.
- 8) Tám là ngu chuyển thành trí, bệnh lành mạnh khỏe, khổ nghèo chuyển thành thịnh đạt. Nhàm chán nữ thân, mệnh chung liền được nam thân.
- 9) Chín là vĩnh viễn xa lìa đường ác, sanh vào cõi thiện, tướng mạo đoan nghiêm, tâm trí siêu việt, phước lộc tròn đầy.
- 10) Mười là hay vì tất cả chúng sanh trông các căn lành. Lấy tâm cầu của chúng sanh làm ruộng phước điền cho mình. Nhờ công đức ấy đạt được vô lượng phước quả thù thắng. Sanh ra nơi nào cũng thường được thấy Phật, nghe Pháp, phước huệ rộng lớn, chứng đạt lục thông, sớm thành Phật quả.

CÁC KINH SÁCH ĐÃ ĐƯỢC ẤN TỔNG TẠI THIÊN-LÝ BỬU-TÒA

- Đại-Giác Thánh-Kinh và Kinh-Thánh Giáo-Pháp
- Đại-Thừa Chơn-Giáo
- Bảo-Pháp Chơn-Kinh
- Quan-Âm Phổ-Chiếu Pháp-Bảo Tâm-Kinh
- Khuyến-Nữ Hồi-Tâm
- Địa-Mẫu Chơn-Kinh
- Thuyết Đạo: Chữ Tâm-Tình Thương-Ngọc Kinh
- Thánh-Giáo Sưu Tập 1965
- Thánh-Giáo Sưu Tập 1966
- Thánh-Giáo Sưu Tập 1967
- Thánh-Giáo Sưu Tập 1968 & 1969
- Thánh-Giáo Sưu Tập 1970
- Thánh-Giáo Sưu Tập 1971
- Nữ Trung Tòng Phận
- Kinh Sám-Hối
- Thánh Ảnh Quán-Thế-Âm Bồ-Tát
- Ngọc-Minh-Kinh
- Giáo Đoàn Nữ-Giới
- Tu-Chơn Thiệp-Quyết
- Thánh-Đức Chuyển-Mê
- Thánh-Đức Chơn-Kinh
- Thánh-Đức Chơn-Truyền Trung-Đạo
- Kinh Bình-Minh Đại-Đạo
- Hồi-Dương Nhơn-Quả và Ngọc-Lịch Minh-Kinh
- Thất-Chơn Nhơn-Quả
- Thánh-Huấn Hiệp-Tuyển (Quyển I & Quyển II)
- Huấn Từ Đức Chí-Tôn Ngọc-Hoàng Thượng-Đế

PHIẾU PHÁT TÂM ĐÓNG GÓP IN KINH

Hàng năm, Thiên-Lý Bửu-Tòa đều có tổ chức ấn tống các Kinh sách quý báu để phát không cho bá tánh. Nếu quý vị muốn đóng góp trong việc in Kinh, xin vui lòng cắt và điền phiếu công đức sau đây. Chi phiếu xin đề: “**Thiên-Lý Bửu-Tòa**” với ghi chú “**In Kinh**”, và gửi về:

Thiên-Lý Bửu-Tòa

PO Box 59665

San Jose, CA 95159 - USA

Họ tên: _____

Địa chỉ: _____ Apt _____

Thành phố: _____ Tiểu bang _____

Quốc gia cư ngụ: _____

Nay xin phát tâm đóng góp số tiền _____ để dùng vào việc ấn tống Kinh.

Thành tâm cầu nguyện xin ơn trên Đấng Chí-Tôn, Đức Phật-Mẫu và thập phương chư Phật Thánh Tiên hộ trì cho âm siêu, dương thối, Đạo-Pháp phục hưng, tất cả chúng sanh đồng được tội diệt phước sanh, thiện căn tăng trưởng, tỏ ngộ Đại-Đạo. Cầu xin hồng ân Bề-Trên hộ trợ cho gia đình chúng con và toàn tất đồng được an lạc, thanh tịnh, vạn sự kiết tường đầu năm chí cuối.

Nam Mô Huyền-Khung-Cao Thượng-Đế Ngọc-Hoàng Đại-Thiên-Tôn.